

Bibl. Mont.

331

- 1,1 -

31

Bibl. Mont. 334-1,1

<36625263780010

<36625263780010

Bayer. Staatsbibliothek

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

Sophokles

Tragoedien,

emendirt und erläutert

durch

Johann von Gott Froehlich.

Erster Theil,

enthaltend:

Philoktetes, Elektra, die Trachinerinnen.

Sulzbach,

in des Kommerzienraths I. E. Seidel Kunst- und Buchhandlung,

1 8 1 5.

**Bayerische
Staatsbibliothek
München**

Vorrede

Ersten Theiles erstes Bändchen:

T e x t.

Printed by Thomas and John Bland

T. C. B.

V o r r e d e.

Die hiermit angefangene und mit einem zweiten Theile zu vollendende Ausgabe der Tragödien des Sophokles ist zunächst für Schulen bestimmt. Wir geben dabei ganz unverändert den Brunck'schen Text; dazu unter den Text gestellt theils diejenigen älteren Lesearten, welche Brunck mit Unrecht verdrängt zu haben scheint, theils Conjecturen, sei es von Andern, oder (was bei weitem der häufigste Fall ist) von eigener Erfindung, welche nach unsrer Meinung in den Text hineingelesen werden dürften, wenn er durchgehends verständlich und mit sich selbst übereinstimmend werden soll. Zu dem so bestellten Texte liefern wir endlich in einem eignen Bändchen einen kleinen Commentar, d. h. so viel Erläuterung über jede Tragödie im Allgemeinen und so viel Erklärung einzelner Stellen und selbst einzelner grammatischer Schwierigkeiten u. dgl., als wir für heilsam und nöthig erachteten, wenn Schüler in den Stand gesetzt werden sollten, sich selbst von Tag zu Tag auf ihre Lection vorzubereiten, und am Ende wohl auch ohne Beihilfe des Lehrers die Lesung des Dichters fortzusetzen und zu vollenden. Da wir aber an vielen Stellen den Brunck'schen Text zu verlassen und insbesondre viele, oft weit von dem gewöhnlichen Texte abweichende Verbesserungs-

vorschläge aus Conjectur einzuschalten uns genöthiget sahen; so mußten wir in dem Hefte der Erläuterungen auch der Rechtfertigung dieser unserer Vorschläge einigen Platz einräumen. So sehr wir nun bei diesen Rechtfertigungen uns kurz zu fassen suchten, oft nur andeuteten was auszuführen war, meistens nur den Sinn unsers Vorschlags, und wie er in den Zusammenhang passe, anzeigten, die Ausführung der Gründe, Vergleichung der Vulgata und unserer Vorschläge den Lesern überlassend: so wuchs doch das Heft der Erläuterungen dadurch zu einem beinahe größern Umfange an, als für eine Schulausgabe sich ziemt. Die Nothwendigkeit indessen, welche uns, bei unsrer besondern Art den Text zu behandeln, in dieser Hinsicht oblag, und die dadurch, wie wir hoffen, vermehrte Brauchbarkeit des Buches wird jenem kleinen Mifsstande Entschuldigung bewirken.

Nebst ihrer nächsten Bestimmung übrigens für Schulen sollte gegenwärtige Ausgabe des Sophokles nach des Herausgebers Meinung durch die Textverbesserungen, welche sie vorschlägt, auch zur Berichtigung und endlichen Wiederherstellung des ursprünglichen Textes der Sophokleischen Tragödien einen Beitrag liefern, und insofern auch aufser dem Kreise der Schule wirken, und, ihrer mangelhaften Form und ungelehrten Ansehens ungeachtet, auch für Gelehrte und für eigentliche Philologen nicht ganz ohne Interesse sein.

Es werden zwar, wie ich vorhersehe, eben diese Conjecturen schon durch ihre Menge und noch mehr

durch ihre Keckheit für die Meisten ein nicht zu überspringender Stein des Anstosses sein; man wird sie für bloße Launen und Einfälle eines neuerungssüchtigen Geistes, oder wohl gar für Erzeugnisse einer, unsrer Zeit, wie man sagt, eigenen Emendationswuth halten, und darüber vielleicht auf den ersten Anblick sogleich das Urtheil der Verdammung aussprechen. Hiergegen tröstet mich eines Theils das Bewußtsein, ohne alle Sucht und Wuth, mit warmer Liebe zwar aber auch mit ruhiger Besonnenheit an meinem Autor gearbeitet zu haben; andern Theils belebt mich die Hoffnung, daß eben diese meine Arbeit durch eine nicht unbeträchtliche Anzahl von Verbesserungsvorschlägen, die nach meiner festen Ueberzeugung bis zu völliger Evidenz wahr und richtig sind, zur Umstimmung derjenigen Denkart selbst beitragen werde, welche vor der Hand, als fixes Vorurtheil der meisten Leser und Beurtheiler, sie gegen meine Schrift einnehmen muß.

Es waltet nämlich im Ganzen, wie ich sehe, die Meinung ob, der Text der Sophokleischen Tragödien sei, mit Ausnahme weniger Kleinigkeiten und etwa einer und der andern verzweifelten Stelle in jedem Stücke, unverfälscht und reiner auf uns gekommen, als die meisten andern Autoren des Alterthums; es sei daher der Conjectur in ihm äußerst wenig Spielraum zu gestatten, da durch bloße richtige Interpretation fast Alles zu retten sei, was bisher angefochten worden; und endlich, wenn auch irgend einmal an einer anerkannt ver-

verdorbenen Stelle Emendation durch Conjectur eintreten müsse, so könne diese für wahr nur dann gelten, wenn sie durch die möglich leisesten Aenderungen des vulgaten Textes bewerkstelliget worden sei. — Diese wiewohl allgemein herrschende Ansicht und Meinung wage ich für Vorurtheil zu halten, welches uns, so lang es bei dem größern Theile der Philologen herrschend bleibt, nie zu einem reinen, ohne Störung lesbaren Texte unseres Dichters gelangen lassen wird.

Ich meines Theils gieng nämlich an das Studium des Sophokles ohne alle vorgefasste Meinung, bloß mit dem festen Vorsatze, nicht ruhen zu wollen, ehe ich das Ganze und alles Einzelne bis zu klarer Einsicht würde durchdrungen haben. Während der Arbeit aber entstand mir allmählig die Vermuthung, die sich am Ende, nachdem das Studium in der Hauptsache vollendet war, zu fester Ueberzeugung verstärkte, daß der Text des Sophokles, wie wir ihn aus den noch vorhandenen Handschriften schöpfen, vielfältig und zwar nicht bloß durch zufällige kleine Mißgriffe der alten Abschreiber verdorben, sondern auch stellenweise schon durch künstliche, in der Absicht des Besserns und Herstellens in den Text eingeführte Corruptelen gänzlich entstellt sei. Die sogenannten Erklärungen dagegen vieler Stellen, wie ich sie von Anderen gegeben finde, sind nach mir nichts weiter als eitle Hypothesen und unnatürliche Künsteleien, durch welche erklärt werden soll, was keiner Erklärung empfänglich ist; denn Erklärung findet nur statt,

und es verdient diesen Namen in Wahrheit nur diejenige Auslegung, welche, ohne Zwang und Verdrehung, nicht bloß irgend einen menschenmöglichen, sondern den nach dem Zusammenhange einzig möglichen und somit nothwendigen Sinn einer Stelle nachweist.

Es ist daher auch dem Sophokles wahrhaft und auf eine durchgängig befriedigende Weise anders nicht zu helfen als durch Conjectur, und zwar durch eine keck zugreifende, freilich nicht blind darein tappende, sondern mit offenen Augen und nach Grundsätzen verfahrende Conjectur. — Sinn nämlich und Bedeutung des Ganzen so wie der Zusammenhang jeder einzelnen Stelle und jedes Satzes mit dem Ganzen sowohl als mit dem unmittelbar Vorhergehenden und Nachfolgenden, nebst durchgehends richtiger Anwendung des Axioms, daß Sophokles im Ganzen sich selbst gleich und consequent gewesen sein müsse — dieß sind die Kriterien, welche über Aechtheit oder Verdorbenheit jeder Stelle am sichersten entscheiden; sie auch die heurermatischen Principien, wornach gefunden werden kann und muß, was an einer verdorbenen Stelle zu setzen sei, um sie mit Gewifsheit oder wenigstens höchster Wahrscheinlichkeit so wieder herzustellen, wie sie Sophokles gedichtet und geschrieben haben mag. Conjecturiren sei ein Nachdichten des stellenweise mangelhaften Gedichtes; man suche sich jedesmal erst aus dem Zusammenhange desjenigen Sinnes zu versichern, den die verdächtige Stelle haben muß, wenn sie als organisches Glied in das

Ganze passen soll; hat man diesen Sinn gefunden, dann erst sehe man sich um, wie man ihm nach Maßgabe der in der Vulgata noch vorhandenen Wörter auch einen Ausdruck geben möge, welcher so nahe als möglich den ursprünglichen treffe. Die Meisten, wie ich sehe, verfahren nicht so, sondern hängen mit abergläubischer Aengstlichkeit an dem Buchstaben der Vulgata, und treffen daher bei ihren engherzigen und beschränkten Conjecturen, wodurch sie kaum mehr als ein Paar Buchstaben der Vulgata zu verrücken sich getrauen, äußerst selten und nur zufällig die Wahrheit. Mir waren Geist und Sinn des Dichters und seines Gedichtes immer das Erste und Herrschende; bei Bestimmung des jedesmaligen Ausdruckes aber betrachtete ich die Wörter der Vulgata nur noch als entstellte Reste und Trümmer des ursprünglichen Textes (*disjecti membra poëtae*), so daß nach mir nicht nöthig war, sich daran mit Aengstlichkeit anzuschließen, sondern daß es genügte, wenn man nur, den Vorschlag als ursprüngliche Leseart vorausgesetzt, die Möglichkeit begriff, wie aus ihr die Vulgata (durch Mißverständniß, Unleserlichkeit einzelner Wörter u. dgl.) wahrscheinlicher Weise entstanden sein möge.

So viel über meine Ansicht des Textes überhaupt und über meine Verfahrungsart bei dem größern und wichtigern Theile meiner Emendationsvorschläge. Man wird freilich auch Vorschläge zu Veränderung des Textes von mir gemacht finden an Stellen, wo mir eine solche nicht so fast der Sinn zu erfordern schien, als vielmehr nur Mangelhaftigkeit der Sprache u. dgl.

Darunter mag sich Manches befinden, was als überflüssig hätte wegbleiben sollen. Denn ich erkenne es für sehr möglich und wahrscheinlich, daß bei fast gänzlichem Mangel an den literarischen Hilfsmitteln, die derjenige muß gebrauchen können, der in solchen Dingen etwas Vollkommenes leisten will, an meiner Arbeit, ungeachtet alles guten Willens, noch mancherlei Unvollkommenheiten übrig geblieben, und mancherlei Fehler in dieselbe eingeschlichen sein werden. Belehrung hierüber werde ich von gelehrteren Männern mit dankbarer Bereitwilligkeit annehmen, so wie ich selbst durch fortgesetztes Studium was jezt noch mangelt in Zukunft immer mehr zu ergänzen und zu berichtigen gedenke. — Auf ähnliche Weise bin ich in Ansehung der metrischen Anordnung der Chorgesänge und anderer melischen Partien (ich schäme mich des Geständnisses nicht) mit mir selbst und mit den Theorieen Anderer noch nicht so weit im Reinen, daß ich mich getrauen möchte, darüber etwas als ganz entschieden richtig festsetzen zu wollen. Unter den Versuchen anderer Anordnung jener Gesänge, wie ich sie gebe, mag Manches so gut oder auch besser sein als nach der Vulgata; aber im Ganzen wünsche ich, daß man sie vor der Hand nur als ganz unmaßgebliche Vorschläge betrachte, die noch vieler Berichtigung bedürftig sein werden. Zu Vergrößerung der Schwierigkeit des an sich schon mißlichen Geschäftes trägt der Umstand bei, daß wir grofsentheils auch in diesen Gesängen die alten, ächten Lesearten nicht mehr besitzen. Wie können wir mit Sicherheit über die Anordnung der Worte

etwas entscheiden, so lange wir den Sinn und die Worte selbst noch nicht mit Zuverlässigkeit ausgemittelt haben?

Hiermit sei denn gegenwärtige Arbeit der Kritik und vor der Hand ihrem Schicksale überlassen. Möge es ihr gelingen, ihre zweifache Bestimmung, Nachhilfe zum Studium eines der vorzüglichsten Dichter des Alterthums für studierende Jünglinge, und Mitwirkung zur Wiederherstellung des theilweise verloren gegangenen ursprünglichen Textes desselben, auch nur einigermaßen zu erreichen! Wollen insbesondere in der letztern Hinsicht Männer, die an Jahren so viel als an Gelehrsamkeit vor mir voraus haben mögen, eine ernsthaftere Prüfung meiner Arbeit nicht etwa aus dem Grunde verschmähen, weil für sie daraus kein Zuwachs an Gelehrsamkeit u. dgl. zu gewinnen sei; vielleicht werden sie, wenn auch nicht in dieser, so (doch in anderer Hinsicht irgend einigen Gewinn daraus schöpfen können:

γνώμη γὰρ εἴ τις καὶ π' ἐμοῦ νεωτέρου
 πρόσεστι, Φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ,
 Φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
 εἰ δ' οὖν (Φιλεῖ γὰρ) τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπει,
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.

Amberg am 8ten April 1815.

Joh. v. G. Froehlich.

ΦΙΛΟΚΤΗ-

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΟΤΑΜΑΡ ΤΟΥ ΑΤ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΟΤΑΜΑΡ ΤΟΥ ΑΤ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΟΤΑΜΑΡ ΤΟΥ ΑΤ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΟΤΑΜΑΡ ΤΟΥ ΑΤ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΟΤΑΜΑΡ ΤΟΥ ΑΤ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

- Ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
Λήμνου, βροτοῖς ἄστειπτος, οὐδ' οἰκουμένη,
ἐνθ', ὧ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς
Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμος, τὸν Μηλιά
5 Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε,
ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα·
ὅτ' οὔτε λαιβῆς ἡμῖν, οὔτε θυμάτων
παρῆν ἐκῆλοις προσθίγειν· ἀλλ' ἀγρίαις
10 κατεῖχ' αἰεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις,
βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων·
μὴ καὶ μάθῃ μ' ἦκοντα, κἀκχέω τὸ πᾶν
σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
15 ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοιπὰ ὑπηρετεῖν,
σκοπεῖν θ', ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
τοιιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῇ
πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή.
20 βαιὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
ἅ μοι προσελθὼν σῖγα, σήμαιν', εἴτ' ἔχει
χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', εἴτ' ἄλλη κυρεῖ,
ὥς τὰπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
25 ἐγὼ δὲ φράζω· κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴη.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις.
δοκῶ γὰρ, οἶον εἶπας, ἄντρον εἰσορᾶν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1) τόδ' ἐξύπερθε, καὶ στίβου γ' οὐδεὶς τύπος.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

30 ὄρα, καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεὶς κυρῇ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὄρῳ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

στειπτὴ γε Φυλλὰς, ὥς ἐναυλίζοντί τω.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κούδέν ἐστ' ὑπόστεγον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

35 2) αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, Φλαυρούργου τινὸς
ἀνδρὸς τέχνημα, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἰοῦ, ἰοῦ· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται
ῥάκη, βαρείας τοῦ νοσηλείας πλέα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

40 ὦνῆρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς,
κᾶστ' οὐχ ἐκὰς που. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιᾷ κηρὶ, προσβαίη μακράν;
ἀλλ' ἢ πὶ Φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν,
ἢ Φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.

45 τὸν οὖν παρόντα πέμψον ἐς κατασκοπὴν,

1) τόδ' ἐξύπερθε· καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.

2) αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρούργου τινὸς
τεχνηματ' ἀνδρὸς, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.

μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὥς μᾶλλον ἂν
ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἔρχεται τε, καὶ φυλάσσεται στίβος.

3) σὺ δ', εἴ τι χρήσεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

50 Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας
γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἀλλ' ἦν τι καινόν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
κλύης, ὑπουργεῖν, ὥς ὑπηρέτης πάρει.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δῆτ' ἄνωγας;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

4) τὴν Φιλοκτῆτου σε δεῖ

55 ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.
ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
πλεῖς δ' ὥς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικόν
στράτευμ' Ἀχαιῶν, ἔχθρος ἐχθρήρας μέγα,
60 5) οἳ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν,
μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου,
οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ·

3) σὺ δ', εἴ τι χρήσεις, φράζ' ἐλευθέρῳ λόγῳ.

4) — — τὴν Φιλοκτῆτου σε δεῖ
ψυχὴν — ὅπως λόγοις νιν ἐκκλέψεις λέγων.
ὅταν σ' ἐρωτᾷ, τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγ' εἰν' Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
πλεῖν δ' ὥς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν etc.

5) οἳ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες
οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων,
ἐλθόντι δοῦναι etc.

- 65 ἄλλ' αὐτ' Ὀδυσσεὶ παρέδοσαν· λέγων ὅς' ἂν
 θέλης καὶ ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακὰ.
 τούτων γὰρ οὐδέν μ' ἀλγυνεῖς· εἰ δ' ἐργάσει
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
 εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
 70 ὥς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ', ὁμιλία
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
 σὺ μὲν πέπλευκας, οὔτ' ἐνορκος οὐδενὶ,
 οὔτ' ἐξ ἀνάγκης, οὔτε τοῦ πρώτου στόλου·
 ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ' ἀρνήσιμον.
 75 ὥστ', εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται,
 ὅλωλα, καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
 ἄλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεύς
 ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικητῶν ὅπλων.
 6) ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα
 80 τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακὰ.
 ἄλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν.
 τόλμα· δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα.
 νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
 δός μοι σεαυτὸν, κᾶτα τὸν λοιπὸν χρόνον
 85 κέκληστο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- ἐγὼ μὲν οὐς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
 Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ.
 ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
 οὔτ' αὐτὸς, οὔθ', ὥς Φασιν, οὐκ φύσας ἐμέ.
 90 ἄλλ' εἴμ' ἑτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν,

-
- 6) ἔξοιδα μὲν φύσει σε μὴ πεφυκότα
 τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακὰ·
 ἄλλ', ἡδὺ γάρ, τὸ κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν.
 τόλμα etc.

καὶ μὴ δόλοισιν. οὐ γὰρ ἐξ ἐνὸς ποδὸς
 ἡμᾶς τοσοῦσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
 πεμφθεὶς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης, ὅκνῳ
 προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
 95 δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ
 γλῶσσαν μὲν ἄργον, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν,
 νῦν δ', εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν, ὁρῶ βροτοῖς
 τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τάργα, πάνθ' ἡγουμένην.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

100 τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτῆτην λαβεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐ μὴ πίθεται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

105 ἰοὺς ἀφύκτους, καὶ προπέμποντας Φόνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασὺ;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐ· μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὥς ἐγὼ λέγω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ αἰσχρὸν ἡγῆ δῆτα τὸ ψευδῆ λέγειν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

110 πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

αἶρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων γ', ὥς ἐφάσκετ', εἴμ' ἐγώ;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

115 οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς, οὔτ' ἐκείνα σοῦ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

Θηρατὲ οὖν γίγνοιτ' ἂν, εἴπερ ὧδ' ἔχει.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὥς τοῦτό γ' ἔρξας, δύο Φέρη δωρήματα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποίω; μαθὼν γάρ, οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

7) σοφός τ' ἂν αὐτὸς κάγαθὸς κεκλῆ' ἅμα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

120 ἴτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἦ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρήνεσα;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σάφ' ἴσθ', ἐπείπερ εἰσάπαξ ξυνήνεσα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

σὺ μὲν μένων νυν κείνον ἐνθάδ' ἐκδέχου·

ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρῶν,

125 καὶ τὸν σιοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν.

7) σοφός τ' ἂν αὐτὸς κάγαθὸς etc.

- 8) καὶ δεῦρ', εἴν μοι τοῦ χρόνου δοκῇτέ τι
κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόπον
μορφὴν δολώσας, ὥς ἂν ἄγνοια προσῇ.
130 οὗ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου,
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν αἰεὶ λόγων.
ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεῖς τάδε.
9) Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιο νῶν,
Νίκη τ' Ἀθηνᾶ Πολιάς, ἥ σώζει μ' αἰεὶ.

ΧΟΡΟΣ.

- 135 Τί χρὴ, τί χρὴ με, δέσποτ', ἐν ξένῃ ξένον στροφὴ α'.
στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
Φράζε μοι. 10) τέχνα γὰρ τέχνας
ἐτέρας προὔχει,
καὶ γνώμα, παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
140 Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται.
σὲ δ', ὦ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθε
πᾶν κράτος ὠγύγιον· τό μοι ἔννεπε
τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν.

- 8) καὶ δεῦρό σοι κοινωνὸν ἐπίκουρόν τε τοῦ
κατασχολάζειν αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα etc.
9) Ἑρμῆς δ' ὁ δολίων πομπὸς ἡγήσαιο νῶν,
νίκην δὲ θεῖη Παλλὰς, ἥ σώζει μ' αἰεὶ.
10) — — — — — τέχνα γὰρ τέχνας
ἐτέρας προὔχει
καὶ γνώμα, παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται.
σοὶ δὲ, τέκνον, πατρὸς ἐλήλυθε
πᾶν κράτος ὠγύγιον· etc.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

145 ¹¹⁾ νῦν μὲν, ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς
 προσιδεῖν ἐθέλεις, ὄντινα κεῖται,
 δέρκου θαρσῶν· ὁπόταν δὲ μόλη
 δεινὸς ὀδίτης, τῶνδ' ἐκ μελάθρων
 πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν,
 πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

ΧΟΡΟΣ.

150 μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ, ἀντιστρ. α'.
¹²⁾ Φρουρεῖν ὅμῳ ἐπὶ σῶ μάλιστα καιρῶ·
 νῦν δ' ἐμοὶ λέγ' αὐλὰς ποίας
 ἐνεδρος ναίει,
 καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γάρ μοι
 155 μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,
¹³⁾ μή με λάθῃ πελάσας ποθέν.
 τίς τόπος, ἢ τίς ἔδρα; τίν' ἔχει στίβον;
 ἑναυλον, ἢ θυραῖον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

160 οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ' ἀμφίθυρον
 πετρίνης κοίτης.

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεςτιν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

δῆλον ἐμοιγ' ὥς Φορβῆς χρεῖα
 στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.

11) νῦν μὲν, ἴσως γὰρ τρόπον ἐσχατιάς
 προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κεῖνται,
 δέρκου θαρσῶν· ὁπόταν δὲ μόλη
 δεινὸς ὀδίτης μετὰ τοξευμάτων,
 πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα etc.

12) φρουρόν μ' εἶν' ἐπὶ σῶ μάλιστα καιρῶ·

13) μή με λάθῃ προσπεσὼν ποθεν.

- 165 ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
 λόγος ἐστὶ Φύσιν, θηροβολοῦντα
 πτηνοῖς τοῖς σμυγερόν σμυγερώς,
 οὐδέ τιν' αὐτῷ
 παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

- 170 οἰκτεῖρω νιν ἔγωγ', ὅπως,
 μή του κηδομένου βροτῶν,
 μηδὲ ξύντροφον ὄμμ' ἔχων,
 δύστανος, μόνος αἰεὶ,
 νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
 ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ
 175 χρείας ἰσταμένῳ. ¹⁴⁾ πῶς πο-
 τε, πῶς δύσμορος ἀντέχει;
 ὦ παλάμαι θνητῶν,
 ὦ δύστανά γένη βροτῶν,
 οἷς μὴ μέτριος αἰών.
 180 οὗτος πρωτογόνων ἴσως
 ἥκων οὐδενὸς ὕστερος,
 πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
 κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
 στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
 185 θηρῶν. ¹⁵⁾ ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ
 λιμῷ τ' οἰκτρὸς, ἀνήκεστα

στροφὴ β'.

ἀντιστρ. β'.

14) — — — πῶς
 ποτε, πῶς δύσμορος ἀντέχει;
 ὦ πολυτλάμονα,
 ὦ δύστανά γένη βροτῶν,
 οἷς μὴ μέτριος αἰών.

15) — ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ
 λιμῷ τ' οἰκτρὸς, ἀνήκε-

μεριμνήματ' ἔχων βαρεῖ-
 α δ' ἀθυρόστομος
 ἀχὼ τηλεφανῆς πικρᾶς
 οἰμωγᾶς ὑπακούει.

190

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί.
 θεῖα γάρ, εἶπερ καὶ γώ τι φρονῶ,
 καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτόν
 τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη
 καὶ νῦν ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων,
 οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ θεῶν μελέτη,
 τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
 τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
 πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
 χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

195

200

ΧΟΡΟΣ.

¹⁶⁾ εὐστομ' ἔχε, παῖ.

στροφὴ γ'.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί τόδε;

ΧΟΡΟΣ.

προὔφάνη κτύπος
 φωτὸς σύντροφος, ὥς τειρομένου.

στα δυσάλγητά τ' ἔχων βάρη
 ἃ δ' ἀθυρόστομος
 ἀχὼ τηλεφανῆς πικρῶς
 οἰμώζοντα μιμεῖται.

16)

ΧΟΡΟΣ.

δέος ἔχει με, παῖ.

ΝΕΟΠΤ.

τί τόδε;

ΧΟΡ.

προὔφάνη κτύπος
 φωτὸς σὺν θορύβῳ στειβομένου.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

205 ἥ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων;
βάλλει, βάλλει μ' ἐτύμα φθογγά
του, στίβου κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος· οὐδ' ἐμὲ λάθει βαρεῖα
τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνωρ·
διάσημα θροεῖ γάρ.

ΧΟΡΟΣ.

210 17) ἄλλ' ἔχε, τέκνον —

ἀντιστρ. γ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

λέγ' ὅτι.

ΧΟΡΟΣ.

215 Φροντίδας νέας·
οὐκ ἔξεδρος, ἄλλ' ἐντοπος ὠνὴρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
ὥς ποιμὴν ἀγροβότας, ἄλλ' ἥ
που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν, ἢ ναὸς

ἥ που τῇδ', ἢ τῇδε τύπων
βάλλει μ' ἐτύμα φθογγὰ τοῦ
Φιλοκτάτου, κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος· οὐδ' ἐμὲ λάθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ· διάσημα θροεῖ γάρ.

17) Ἄλλ' ἔχω, τέκνον —

ΝΕΟΠΤ.

λέγ' ὅ τι.

ΧΟΡ.

φροντίδας νέας,
ὥς ἔρπει μᾶλλον ὅδ' ἐγγὺς ἀνὴρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
ὥς ποιμὴν ἀγροβότας· ἄλλ'
ἥ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,

ἄξενον αὐγάζων ὄρμον·
προβοᾷ γάρ τι δεινόν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Ἰὼ ξένοι,

- 220 τίνες ποτ' εἰς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ
κατέσχετ', οὔτ' εὖορμον, οὔτ' οἰκουμένην;
ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτὲ
τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
225 Φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι. καὶ μὴ μ' ὄκνω
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον·
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
ἔρημον ὧδε καὶ φίλον κακούμενον,
Φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
230 ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ
ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ', οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ', ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὖνεκα
Ἑλληνές ἐσμεν. τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- ὦ Φίλτατον Φώνημα. Φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
235 πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.
τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγε
χρεῖα; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ Φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- ἐγὼ γένος μὲν εἰμι τῆς περιρρύτου
240 Σκύρου· πλέω δ' εἰς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς
Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ Φιλτάτου παῖ πατρός, ὦ Φίλης χθονός,

ἢ ναὸς ἄξενον αὐγά-
ζων ὄρμον· προβοᾷ γέ τι δεινόν.

ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τί νι
στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

245 ἐξ Ἰλίου τοι δῆτα νῦν γε ναυστολῶ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθ' ἄ μ', ὄντιν' εἰσορᾷς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

250 πῶς γὰρ κάτοιδ', ὅν γ' εἶδον οὐδεπώποτε;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδ' οὐνομ', οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ἦσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὥς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ', ὧν ἀνιστορεῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

255 ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς,
οὐ μὴδὲ κληδὼν ὧδ' ἔχοντας οἴκαδε,

¹⁸⁾ μὴδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ, διῆλθ' ἐπον.

ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ,
γελῶσι σίγ' ἔχοντες ἢ δ' ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε, καπὶ μεῖζον ἔρχεται.

260 ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως,
ὅδ' εἰμ' ἐγὼ σοι κεῖνος, ὃν κλύεις ἴσως
τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων,
ὁ τοῦ Πόσαντος παῖς Φιλοκτῆτης· ὃν οἱ
δισσοὶ στρατηγοὶ, χῶ Κεφαλλήνων ἀναξ,

¹⁸⁾ μὴδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμόσε, διῆλθ' ἐπον.

- 265 ἔρριψαν αἰσχροῦς ὧδ' ἔρημον, ἀγρία
νόσῳ καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου
πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι·
ξὺν ἧ' μ' ἐκεῖνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε,
ῥχοντ', ἔρημον, ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
- 270 Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ.
19) τότε ἄσμενοί μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὗδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
λιπόντες ῥχονθ', οἷα Φωτὶ δυσμόρῳ
ράκη προθέντες βαιᾶ, καί τι καὶ βορᾶς
- 275 ἐπωφέλημα σμικρὸν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι.
σὺ δὲ, τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς,
αὐτῶν βεβώτων, ἐξ ὕπνου στῆναι τότε;
ποῖ' ἐκδακρῦσαι; ποῖ' ἀποιμῶξαι κακᾶ;
ὁρῶντα μὲν ναῦς, ἅς ἔχων ἐναυστόλουν,
- 280 πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἐντοπον,
οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅστις νόσου
κᾶμνοντι συλλάβοιτο. πάντα δὲ σιοπῶν,
εὗρισκον οὐδέν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν·
τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
- 285 ὁ μὲν χρόνος δὲ διὰ χρόνου προὔβαιν' ἐμοί,
20) κᾶδει τι βαιᾶ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὅ μοι βάλοι
- 290 νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας

εἰλυέ-

19) ὅτε γάρ μ' ἐτοίμως εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὗδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
ἀπιόντες ῥχονθ', οἷα φ. etc.

20) κᾶδει τι, βαιᾶ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
διακονεῖσθαι etc.

- εἰλυόμην δύστηνος, ²¹⁾ ἐξέλκων πόδα
 πρὸς τοῦτ' ἄν. εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καὶ που πάγου χυθέντος, οἷα χείματι,
 ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἄν ἐξέρπων τάλας
 295 ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἄν οὐ παρῆν,
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
 ἔφην' ἄφαντον Φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' αἰεί.
 οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
 πάντ' ἐκπορίζει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 300 Φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης.
 ταύτη πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἐκών.
²²⁾ οὐ γάρ τις ὄρμος ἐστίν, οὐδ' ὅποι πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται.
 οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν.
 305 τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· ²³⁾ πολλὰ γὰρ τάδε
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἄν ἀνθρώπων χρόνῳ.
 οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
 ἔλεοῦσι μὲν, καὶ που τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδοσαν οἰκτεῖραντες, ἢ τινα στολήν·
 310 ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς, ἦν' ἂν μνησθῶ, θέλει,
 σῶσαί μ' ἐς οἴκους· ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαι μ' ἢ τ' Ὀδυσσέως βία,

21) — — ἐξέλκων πόδα
 πρὸς τοῦδας· εἴ τ' ἔδει etc.

22) οὐ γάρ τις ὄρμος ἐστίν, οὐ τέ τις πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται,
 οὐκ ἐνθάδ', οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν.

23) — — — πολλοῖς γὰρ τόδε
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἄν ἀνθρώπων χρόνῳ.

315 ὦ παῖ, δεδράκασ' οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ
δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.

24) ΧΟΡΟΣ.

ἔοικα καὶ γὰρ τοῖς ἀφίγμένοις ἴσα
ξένοις ἐποικτεῖρειν σε, Ποίαντος τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

320 ἐγὼ δὲ καὶ τὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
ὥς εἴς' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχῶν κακῶν
ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν, τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἦ γὰρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
ἐγκλημ' Ἀτρεΐδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

25) θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαι ποτε,
325 ἴν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν, ἡ Σπάρτη θ', ὅτι
χ' ἡ Σκυῖρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

26) εὖ γ', ὦ τέκνον. τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν
χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

24)

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔοικα καὶ γὰρ τοῖς ἀφίγμένοις ἴσα
ξένοις ἐποικτεῖρειν σε, Ποίαντος τέκνον.
ἔχω δὲ καὶ τὸς τοῖσδε μαρτυρεῖν λόγοις,
ὥς εἴς' ἀληθεῖς, ἴσά σοι τυχῶν κακῶν
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

25) αὐτῶν πόλεις γένοιτο δηῶσαί ποτε,
ἴν' αἱ Μυκ. etc.

26) εὖ γ', ὦ τέκνον. τίνος γὰρ ὧδ' ἐς πάμμεγαν
χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

27) ὦ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,
 330 ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθη μολών.
 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν —

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἱ μοι· Φράσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τόδ', εἰ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

28) τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο
 335 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανὼν τε χῶ θανών.
 ἀμηχανῶ δὲ, πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
 πάθῃμ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας,
 340 ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὀρθῶς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν Φράσον
 αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἦλθόν με νηῖ ποικιλοστόλῳ μέτα
 δῖός τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦ 'μοῦ πατρὸς,
 345 λέγοντες, εἴτ' ἀληθεῖς, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην,
 ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατὴρ ἐμὸς, τὰ Πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν.
 ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες, οὐ πολὺν
 χρόνον μ' ἐπέσχον, 29) μὴ με ναυστολεῖν ταχὺ,

27) ὦ παῖ Ποίαντος, ἔχθρ' ἔρη μ'. ὅμως δ' ἐρῶ,
 ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν etc.

28) τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο,
 τόξοισιν, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς.

29) — — ἀλλ' ἐναυστόλουν ταχὺ, etc.

- 350 μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἡμέρῳ,
ὅπως ἴδοιμ' ἄθικτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
ἔπειτα μὲν τοι χῶ λόγος καλὸς προσῆν,
εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
ἦν δ' ἡμᾶρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
355 καὶ γὰρ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ
κατηγόμην· καὶ μ' εὐθύς ἐν κύκλῳ στρατὸς
ἐκβάντα πᾶς ἡσπάζετ', ὁμνύντες βλέπειν
τὸν οὐκ ἔτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ'. ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος,
360 ἐπεὶ δάκρυσα κεῖνον οὐ μακρῷ χρόνῳ,
ἐλθὼν Ἀτρεΐδας πρὸς Φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
τὰ θ' ὅπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρὸς, τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
οἱ δ' εἶπον, οἳ μοι, τλημονέστατον λόγον·
ᾧ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν πάρεστί σοι
365 πατρῷ ἐλέσθαι· τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ
ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.—
καὶ γὰρ δακρύσας, εὐθύς ἐξανίσταμαι
ὀργῇ βαρεῖα, καὶ καταλγήσας λέγω·
ᾧ σχέτλι', ἣ τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινι
370 δοῦναι τὰ τεύχη τὰμὰ, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; —
ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν·
Ναὶ, παῖ, δεδώκας ἐνδίκως οὔτοι τάδε.
ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα καὶ κεῖνον παρών.—
καὶ γὰρ χολωθεὶς εὐθύς ἤρασσον κακοῖς
375 τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος,
εἰ τὰμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
30) ὁ δ' ἐνθάδ' ἦκων, καίπερ οὐ δύσσοργος ὢν,
δηχθεὶς πρὸς ἃ ἔξηκουσεν, ὧδ' ἡμείψατο·
Οὐκ ἦσθ' ἴν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἴν' οὐ σ' ἔδει.

30) ὁ δ' ἐν γε θυμῷ, καίπερ οὐ δύσσοργος ὢν,
δηχθεὶς, πρὸς ἃ ἔξηκουσεν ὧδ' ἡμείψατο·
οὐκ ἦσθ' ἴν' ἡμεῖς etc.

- 380 καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν,
οὐ μὴ ποτ' ἐς τὴν Σκυῖρον ἐκπλεύσεις ἔχων. —
τοιαῦτ' ἀκούσας καὶ ξονειδισθεὶς κακὰ,
πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητῶμενος
πρὸς τοῦ κακίστου καὶ κακῶν Ὀδυσσέως.
385 οὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον, ὥς τοὺς ἐν τέλει.
πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων,
στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκροσμοῦντες βροτῶν
διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί.
λόγος λέλεκται πᾶς. ὁ δ' Ἀτρεΐδας στυγῶν
390 ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος.

ΧΟΡΟΣ.

- ὄρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, στροφή.
μᾶτερ αὐτοῦ Διός,
ἄ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,
31) σὲ καὶ κεῖ, μᾶτερ
395 πότνι', ἐπηυδώμαν,
ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρεΐδαν
ἔβρις πᾶς ἐχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τεύ-
χεα παρεδίδοσαν,
400 ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων
ἔφεδρε, τῷ Λαερτίου
σέβας ὑπέρτατον.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- 32) ἔχοντες, ὥς ἔοικε, σύμβολον σαφές
λύπης, πρὸς ἡμᾶς, ὧς ξένοι, πεπλεύκατε,

31) σὲ καλῶ μάρτυρα,
ὥς τότε ἐπηυδώμαν,
ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρεΐδαν etc.

32) ἔχοντας, ὥς ἔοικε, σύμβ. σαφές
λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὧς ξ., πεπλεύκ. etc.

- 405 καὶ μοὶ προσάδεθ', ὥστε γιννώσκειν, ὅτι
ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα καὶ ξ' Ὀδυσσέως.
ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
γλώσση θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν.
410 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ'. ἀλλ' εἰ παρῶν
Αἴας ὁ μείζων ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὦ ξέν'. οὐ γὰρ ἂν ποτε
ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ χ' οὗτος οἴχεται θανῶν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- 415 ὥς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν Φάει νόει.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶ μοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος,
οὐδ' οὐμπόλητος Σισύφου Λαερτιάω,
οὐ μὴ θάνωσι; τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- οὐ δῆτ'. ἐπίστω τοῦτό γ'. ἀλλὰ καὶ μέγα
420 θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- ³³) τί δ'; ὅς παλαιός, καγαθός, φίλος τ' ἐμὸς,
Νέστωρ ὁ Πύλιός, ἐστίν; οὗτος γὰρ τά γε
κείνων καὶ ἐξήρυνε, βουλευῶν σοφῶς.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- ³⁴) κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν
425 Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅσπερ ἦν μόνος.

33) τί δέ; ποῦ καλός τε καγαθός, φίλος τ' ἐμὸς,
Νέστωρ ὁ Πύλιός ἐστίν; etc.

34) κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν
Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος ὑπὸ τοῦ Μένενορος.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

35) οἳ μοι, δὺ' αὐτῶς δεῖν' ἔλεξας, οἷν ἐγὼ
ἤκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.

Φεῦ, Φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν
τεθναῖσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἐστὶν αὖ καὶ νταῦθ', ἵνα
430 χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδαῖσθαι νεκρόν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σοφὸς παλαιστῆς κείνος· ἀλλὰ χ' αἰ σοφαὶ
γνώμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθα σοί
ΠΑΪΤΡΟΚΛΟΣ, ὃς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

435 χ' οὗτος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σε βραχεῖ
τοῦτ' ἐκδιδάξω· πόλεμος οὐδέν' ἀνδρ' ἐκὼν
αἶρει πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἶει.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε

36) ἀναξίου μὲν φῶτός ἐξερήσομαι,
440 γλώσση δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποῖου δὲ τοῦτο, πλήν γ' Ὀδυσσέως, ἐρεῖς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐ τοῦτον εἶπον· ἀλλὰ θεοσίτης τις ἦν,
ὃς οὐκ ἂν εἴλετ' αἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐώη· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;

35) οἳ μοι· δὺ' αὖ θανεῖν ἔλεξας, οἷν ἐγὼ
ἤκιστ' ἂν etc.

36) ἀνάξιον μὲν φῶτά σ' ἐξερήσομαι,
γλώσση δὲ δεινὸν καὶ σοφὸν, τί νῦν κυρεῖ.

ΝΕΟΠΤ.

ποῖον δὲ τοῦτον, πλήν γ' Ὀδυσσέως, ἐρεῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

445 οὐκ εἶδον αὐτὸν, ἥσθό μιν δ' ἔτ' ὄντα νιν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδέ πω κακὸν γ' ἀπώλετο.
 ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες·
 καὶ πῶς τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῇ
 χαίρους' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἄιδου, τὰ δὲ
 450 θήκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' αἶψα.

37) ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
 τὰ θεῖ' ἐπαινῶν, τοὺς θεοὺς εὖρω κακοῦς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἐγὼ μὲν, ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρὸς,
 τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
 455 καὶ τοὺς Ἀτρεΐδας εἰσορῶν φυλάξομαι.
 ὅπου γ' ὁ χείρων τάγαθού μεῖζον σθένει,
 κάποφθίνει τὰ χρηστὰ, χῶ δειλὸς κρατεῖ,
 τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ.
 ἀλλ' ἡ πετραία Σικῦρος ἐξαρκουῖσά μοι
 460 ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ.
 νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν. καὶ σὺ, Πόλεμος τέκνον,
 χαῖρ' ὥς μέγιστα, χαῖρε· καὶ σε δαίμονες
 νόσου μεταστήσειαν, ὥς αὐτὸς θέλεις.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν· ὥς, ἐπὶ νῆκ' ἂν θεὸς
 465 πλοῦν ἡμῖν εἴκη, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἤδη, τέκνον, στέλλεσθε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

καιρὸς γὰρ καλεῖ
 πλοῦν μὴ ἔξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ ἔγγύθεν σκοπεῖν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πρὸς νῦν σε πατρὸς, πρὸς τε μητρὸς, ὦ τέκνον,

37) ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, πῶς δ' αἰνεῖν, ὅταν,
 τὰ θεῖ' ἐπαινῶν, τοὺς θεοὺς εὖρω κακοῦς;

- πρὸς τ' εἴ τι σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσΦιλὲς,
 470 ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὕτω μόνον
 ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ', οἷοις ὄρᾳς,
 ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναλόντά με·
 38) ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μὲν,
 ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ Φορήματος·
 475 ὅμως δὲ τλήθι. τοῖσι γενναίοισί τοι
 τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
 σοὶ δ', ἐκλιπόντι τοῦτ', ὄνειδος οὐ καλόν·
 δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλειῖστον εὐκλείας γέρας,
 εἰάν μὲν γὰρ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
 480 ἦθ' ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς.
 τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπη θέλεις ἄγων,
 ἐς ἀντλίαν, ἐς πρῶραν, ἐς πρύμναν, ὅποι
 ἦκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
 νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱεσίου, τέκνον,
 485 πείσθῃτι. 39) προσπιτνῶ σε γόνασι, καίπερ ὦν
 ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χῶλος. ἀλλὰ μὴ μ' ἀφῆς
 ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου.
 ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων,
 ἢ πρὸς τὰ Χαλκιδόντος Εὐβοίας σταθμά·
 490 κἀκεῖθεν οὗ μοι μακρὸς εἰς Οἶτην στόλος,
 Τραχινίαν τε δειράδα, καὶ τὸν εὖροον
 Σπερχεῖον ἔσται, πατρί μ' ὥς δείξης Φίλω,
 40) ὃν δὴ παλαί' ἄν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ
 μὴ μοι βεβήκοι. πολλὰ γὰρ τοῖς ἱκμένοις
 495 ἔστελλον αὐτὸν ἱεσίους πέμπων λιτὰς,

38) ἀλλ' ἐμπορόν σοι θοῦ με etc.

39) — προσπιτνῶ σε, γόνασι καίπερ ὦν
 ἀκράτωρ, ὁ τλήμων, χῶλος. etc.

40) ὃν δὴ παλαί' ἄν ἐξότου δέδοικά γε,
 μὴ μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοὺς ἱγμένους
 ἔστελλον αὐτόν, ἱεσίους etc.

- αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις.
 ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων,
 ὥς εἰκὸς, οἶμαι, τοῦμὸν ἐν σμικρῷ μέρει
 ποιούμενοι, τὸν οἶκαδ' ἤπειγον στόλον.
 500 ⁴¹⁾ νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπὸν τε καὶ τὸν ἄγγελον
 ἦκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησαν, εἰσορῶν
 ὥς πάντα δεινὰ καὶ πικρινδύνως βροτοῖς
 κεῖται, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
 χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων, τὰ δεινὰ ὁρᾶν·
 505 χῶταν τις εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον
 σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ.

ΧΟΡΟΣ.

- οἴκτειρ', ἀναξ· πολλῶν ἔλε- ἀντιστρ.
 ξεν δυσολίστων πόνων
 42) ἀθλ', ὅσσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
 510 εἰ δὲ πικροὺς, ἀναξ,
 ἔχθεις Ἀτρείδας,
 ἐγὼ μὲν, τὸ κείνων
 κακὸν τῷδε κέρδας
 μετατιθέμενος, ἐν-
 515 θαπερ ἐπιμέμονεν,
 ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεῶς πορεύσασθαι
 ἂν εἰς δόμους, τὰν ἐκ θεῶν
 νέμεσιν ἐκφυγών.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- ὄρα σὺ, μὴ νῦν μὲν τις εὐχερὴς παρῆς·
 520 ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ,
 τότε οὐκ ἔθ' ὧν τὸς τοῖς λόγοις τούτοις Φανῆς.

41) νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπὸν τε καὶ τὸν ἄγγελον
 ἦκω, σὺ etc.

42) ἀθλ', ὅσσα μηδενὶ τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.

ΧΟΡΟΣ.

ἤκιστα τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
τοῦνειδος ἔξεις ἐνδίκως ὄνειδίσαι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

525 ἄλλ' αἰσχροὶ μέντοι, σοῦ γ' ἔμ' ἐνδεέστερον
ξένω Φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν.
ἄλλ', εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς·
χ' ἢ ναῦς γὰρ ἄξει, κούη ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς, ὅποι τ' ἐνθένδε βουλόμεσθα πλεῖν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

530 ὦ φίλτατον μὲν ἡμαρ, ἥδιστος δ' ἀνὴρ,
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανῆς
ἔργω γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ.
ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντες τὴν ἔσω
ἄοικον εἰσοίκησιν, ὥς με καὶ μάθης
535 ἀφ' ὧν διέζων, ὥς τ' ἔφυν εὐκάρδιος.
οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα, πλήν γ' ἐμοῦ, τλῆναι τάδε·
ἐγὼ δ' ἀνάγκη προὔμαθον στέργειν κακὰ.

ΧΟΡΟΣ.

540 ἐπίσχετον μάθωμεν. ἄνδρε γὰρ δύο,
ὁ μὲν, νεῶς σῆς ναυβάτης, ὁ δ', ἀλλόθρους,
χωρεῖτον, ὧν μαθόντες, αὖθις εἴσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεῶς σῆς ξὺν δυοῖν ἄλλοιιν Φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοί σε, ποῦ κυρῶν εἴης, φράσαι,
545 ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν αὖ,
τύχῃ δέ πως πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πέδον.
πλέων γὰρ, ὥς ναύκληρος, οὐ πολλῷ στόλῳ
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρυν

- Πεπάρηθον, ὥς ἤκουσα τοὺς ναύτας, ὅτι
 550 σοὶ πάντες εἶεν οἱ νεναυστοληκότες,
 ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν Φράσαιμί σοι,
 τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι,⁴³⁾ προστυχόντι τῶν ἴσων.
 οὐδὲν σὺ που κἀτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
 ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
 555 βουλευμάτ' ἐστὶ· καὶ μόνον βουλευμάτα,
 ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκ ἔτ' ἐξαργούμενα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- ἀλλ' ἢ χάρις μὲν τῆς προμηθείας, ξένε,
 εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλῆς μενεῖ·
 Φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας, ὥς μάθω, τί μοι
 560 νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

Φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ
 Φοίνιξ θ' ὁ πρέσβυς, οἳ τε Θησέως κόροι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὥς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

⁴⁴⁾ οὐκ οἶδ'. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σοι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- 565 ἢ ταῦτα δὴ Φοίνιξ τε χ' οἱ ξυνναυβάται
 οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ὥς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
 πλεῖν ἦν ἕτοιμος; ἢ φόβος τις εἵργέ νιν;

43) — — — προσδοκῶν δόσιν τινά.

44) οὐκ οἶδα, καὶ τοῦδ' ἄγγελος πάρειμί σοι.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

570 κείνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ', ὁ Τυδέως τε παῖς,
ἔστελλον, ἦνίη' ἐξανηγόμην ἐγώ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς Ὀδυσσεύς ἐπλει;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ἦν δὴ τις — ἀλλὰ τόνδ' ἐμοὶ πρῶτον Φράσον,
τίς ἐστίν· ἃ ἢ λέγῃς δέ, μὴ Φώνει μέγα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

575 ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτῆτης, ξένε.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

μὴ νύν μ' ἔρη τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει, σεαυτὸν ξυλλαβὼν, ἐκ τῆςδε γῆς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τί Φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυδάτης;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

580 οὐκ οἶδά πω τί Φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν
ἐς Φῶς ὃ λέξει, πρὸς σέ, κάμει, τούσδε τε.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλης στρατῶ,
λέγονθ' ἃ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γ', οἳ ἄνῆρ πένης.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

585 ἐγὼ εἰμ' Ἀτρεΐδαις δυσμένης· οὗτος δ' ἐμοὶ
Φίλος μέγιστος, οὔνεκ' Ἀτρεΐδας στυγεῖ.
δεῖ δὴ σ', ἐμοιγ' ἐλθόντα προσφιλῆ, λόγον
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν, ὦν ἀκήνοας.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ὄρα τί ποιεῖς, παῖ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σκοπῶ καὶ γὰρ πάλα.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

590 σὲ θήσομαι τῶνδ' αἷτιον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποιοῦ λέγων.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

λέγω· 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τῷδ', ὥπερ κλύεις,
 ὁ Τυδέως παῖς, ἢ τ' Ὀδυσσέως βία,
 διώμοτοι πλέουσιν, ἢ μὴν ἢ λόγῳ
 πείσαντέ γ' ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
 595 καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς
 Ὀδυσσέως λέγοντος. οὗτος γὰρ πλεόν
 τὸ θάρσος εἶχε θατέρου, δράσειν τάδε.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τίνος δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
 τοσῶδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
 600 ⁴⁵) ὃν τ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληνότες;
 τίς ὁ πόθος αὐτοῦς ἵκετ', ἢ θεῶν βία
 καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακὰ;

ΕΜΠΟΡΟΣ.

ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
 πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
 605 Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
 Ἑλενος, ὃν οὗτος, νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
 ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχροῖα καὶ λωβήτ' ἔπη
 δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε, δέσμιόν τ' ἄγων
 εἰδείξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
 610 ὃς δὴ τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε,
 καὶ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὥς οὐ μή ποτε
 πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε, πείσαντες λόγῳ,
 ἄγοιντο νήσου τῆςδ', ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.
 καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος

45) ὃν γ' εἶχον etc.

- 615 τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
 τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
 οἷοιτο μὲν μάλισθ', ἐκούσιον λαβών·
 εἰ μὴ θεοὶ δ', ἄκοντα· καὶ τούτων, κάραι
 τέμνειν ἐφείτο τῷ θελόντι, μὴ τυχών.
 620 ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι
 καὐτῷ παραινῶ, κεί τινος κήδη πέρι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- οἷ μοι τάλας. ἦ κείνος, ἦ πᾶσα βλάβη,
 ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν·
 πεισθήσομαι γὰρ ὥδε καὶ Ἄϊδου θανῶν
 625 πρὸς Φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'. ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἴμ' ἐπὶ
 ναῦν· σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- οὐκ οὖν τάδ', ὦ παῖ, δεινὰ, τὸν Λαερτίου
 ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
 630 δεῖξαι νεῶς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
 οὐ. θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
 κλύοιμ' ἐχίδνης, ἢ μ' ἐθήκεν ὧδ' ἄπουν.
 ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτὰ, πάντα δὲ
 τολμητά. καὶ νῦν οἶδ', ὅθ' οὐνεχ' ἴξεται.
 635 ἀλλ', ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὥς ἡμᾶς πολὺ
 πέλαγος ὀρίζῃ τῆς Ὀδυσσέως νεώς.
 ἴωμεν. ἦ τοι καίριος σπουδῇ, πόνου
 λήξαντος, ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- 46) οὐκοῦν ἐπειδὴν πνεῦμα τοῦκ πρώρας ἀνῆ,
 640 τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ.

46) οὐκοῦν ἐπειδὴν πνεῦμα κατὰ πρῶραν ἀγῆ,
 τότε στελοῦμεν· etc.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν Φεύγῃς κακὰ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ' ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,

ὅταν παρῇ κλέψαι τε χ' ἄρπάσαι βία.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

645 ⁴⁷) ἀλλ', εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἐνδοθεν λαβὼν
 ὅτου σε χρεῖα καὶ πόθος μάλιστα ἔχει.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί τοῦθ', ὃ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἐνι;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Φύλλον τι μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστα ἀεὶ
 650 κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε πραῦναι πάνυ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἐκφέρ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐράς λαβεῖν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

εἴ μοι τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
 παρερῥύηκεν, ὥς λίπω μὴ τῷ λαβεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξα, ἃ νῦν ἔχεις;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

655 ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βαστάζω χεροῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄρ' ἐστὶν ὥστε κἀγγύθεν θεῶν λαβεῖν,
 καὶ βαστάσαι με, προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;

ΦΙΛΟΚΤΗ-

47) ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν. ἐνδοθεν λάβ' οὖν
 ὅτου σε χρεῖα etc.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο, καὶ ἄλλο τῶν ἐμῶν,
ὅποῖον ἂν σοι ξυμφέρη γενήσεται.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

660 καὶ μὴν ἐρῶ γε· τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω·
εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἂν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὅσιά τε Φωνεῖς, ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ Φάος
μόνος δέδωκας, ὅς χθον' Οἰταίαν ἰδεῖν,
665 ὅς πατέρα πρέσβυν, ὅς Φίλους, ὅς τῶν ἐμῶν
ἐχθρῶν μ' ἐνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
θάρσει. παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν,
καὶ δόντι δοῦναι, καὶ ξεπεύξασθαι βροτῶν
ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον.
670 εὐεργετῶν γὰρ καὐτὸς αὐτ' ἐκτεσάμην.
οὐκ ἄχθομαι σ' ἰδεῖν τε καὶ λαβεῖν Φίλον.
ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθῶν ἐπίσταται,
παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείστων Φίλος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

χωροῖς ἂν εἴσω.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

καὶ σέ γ' εἰσάξω. τὸ γὰρ
675 νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

48) Λόγω μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα, στροφὴ α'.
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τοῦ Διὸς
Ἰξίονα, κατ' ἄμπυκα δὴ
δρομάδα δέσμιον ὥς ἔλαβ' ὁ

48) Λόγω μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐδαμᾶ
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τοῦ Διὸς,
κατ' ἄντυγ' αἰεὶ δρομάδα
δέσμιον ὅπως νιν ἔλαβ' ὁ

- 680 παγκρατῆς Κρόνου παῖς·
 ἄλλον δ' οὐ τιν' ἔγωγ' οἶδα
 κλύων, οὐδ' ἐσίδον μοῖρα
 τοῦδ' ἐχθρόνι συντυχόντα θνατῶν,
 ὃς οὐτ' ἔρξας τιν', οὔτε νοσφίσας,
 685 ἀλλ' ἴσος ἐν ἴσοις ἀνὴρ,
 ὥλλυθ' ὧδ' ἀναξίως.
 τόδε θαῦμ' ἔχει με,
 πῶς ποτε, πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
 ῥοθίων μόνος κλύων, πῶς
 690 ἄρα πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχευεν.
 49) Ἴν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν, ἀντιστ. α'.
 οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,
 παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον
 βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν
 695 αἱματηρόν· οὐδέ γ'
 ὃς τὰν θερμοτάταν αἱμά-

παγκρατῆς Κρόνου παῖς·
 ἄλλον δ' οὐ τιν' ἔγωγ'
 οἶδα κλύων, οὐδ' ἐσίδον μοῖρα
 τοῦδ' ἐχθρόνι συντυχόντα
 θνατῶν, ὃς οὐτ' ἔρξας τιν', οὔτε νοσφίσας,
 ἀλλ' ἴσος ἐν ἴσοις ἀνὴρ,
 ἀνώλλυθ' ὧδ' ἀναξίως.
 τοῦτο δὲ θαῦμα μ' ἔχει,
 πῶς ποτε, πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
 ῥοθίων μόνος κλύων, πῶς ἄρα
 πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχευεν.
 49) Ἴν' αὐτὸς ἦν πρὸς αὐτόν, οὐκ ἔχων βάσιν,
 οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,
 παρ' ᾧ στονόεντα πόνον,
 βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν
 αἱματηρόν· οὐδέ γ'.
 ὃς τὰν θερμοτάταν

- 700 δα κηκιομέναν ἐλκῆων
 ἐνθήρου ποδὸς ἡπίοισι Φύλλοις
 κατευνάσειεν, εἴ τιν' ἐμπέσοι
 Φορβάδος ὥστε γᾶς ἐλεῖν,
 ἔρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα,
 τότε ἂν εἰλυόμενος,
 παῖς ἄτερ ὥς Φίλας τιθήνας,
 ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχει
 705 πόρων, ἀνίη' ἐξανίη δακέθυμος ἄτα·
 οὐ Φορβὰν ἱερᾶς
 γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων
 αἵρων, τῶν νεμόμεσθ'
 ἄνδρες ἀλφησταί·
 710 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων
 εἴποτε τόξων ἰοῖς πτανοῖς
 ἀνύσειε γαστρὶ Φορβάν.
 ὦ μελέα ψυχὰ,
 50) ὅς μῃδ' οἰνοχύτου πόματος
 715 ἦσθῃ δεκῆτη χρόνον·
 λεύσσω δ', εἴ που γνοίῃ, στατὸν εἰς ὕδωρ,
 αἰεὶ προσενώμα.

στροφὴ β'.

-
- αἰμάδα κηκιομέναν ἐλκῆων
 ἐνθήρου ποδὸς ἡπίοισι
 φύλλοις κατευνάσειεν, ἢ εἴ τιν' ἐμπέσοι,
 φορβάδος ἀπὸ γᾶς ἔλοι.
 ἔρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλοσε
 αὐτὸς ἐλυόμενος,
 παῖς ἄτερ ὥς φίλας τιθήνας,
 ὅταν εὐμάρει' ὑπάρχη πόρων,
 ἀνίη' ἐξανίη δακέθυμος ἄτα.
 50) ὅς μῃδ' οἰνοχύτου πώματος
 ἦσθῃ δεκῆτη χρόνον,
 λεύσσω δ', εἴ που γνοίῃ σταγόν' ὕδατος,
 αἰεὶ προσενώμα.

51) νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν

ἀντιτρ. β'.

720

παιδὸς ὑπαντήσας,

εὐδαίμων ἀνύσει,

καὶ μέγας ἐκ κείνων

ὅς νιν ποντοπόρῳ

δούρατι, πλήθει πολλῶν μηνῶν,

πατρώαν ἄγει πρὸς αὐλὰν

725

Μηλιάδων Νυμφᾶν,

Σπερχειοῦ τε παρ' ὀχθαῖς, ἔν'

ὁ χάλκασπις ἀνὴρ θεοῖς

πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαῆς,

Οἷτας ὑπὲρ ὀχθῶν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

730 Ἑρπ', εἰ θέλεις. τί δὴ ποθ' ὦδ' ἐξ οὐδενὸς
λόγου σιωπᾶς, κατόπληκτος ὦδ' ἔχῃ;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ᾠ ᾠ. ᾠ ᾠ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί ἐστίν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ἴθ', ὦ τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστῶσης νόσου;

51) Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν

παιδὶ συναντήσας,

εὐδαίμων ἀνύσει

καὶ μέγας, ἐκ κείνου γ',

ὅς νιν ποντοπόρῳ

δούρατι, πλήθει πολλῶν μηνῶν,

πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλὰν

Μηλιάδων Νυμφᾶν

Σπερχειοῦ τε παρ' ὀχθαῖς, ἔν' ὁ

χάλκασπις ἀνὴρ etc.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

735 οὐ δῆτ' ἔγωγ'· ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ.
 ἰὼ θεοί.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

σωτήρας αὐτοὺς ἡπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.

ᾶ ᾶ. ᾶ ᾶ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

740 τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς; ἀλλ' ὧδ' ἔσει
 σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνῃ κυρῶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπόλωλα, τέκνον, κού δυνήσομαι κακὸν
 κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἀτταταί· διέρχεται,
 διέρχεται. δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ.

745 ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαί,
 ἀπαππαπαί, παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπαί.
 πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τι σοι, τέκνον, πάρα
 ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
 ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ Φείσῃ βίου.

750 ἴθ', ὦ παῖ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δ' ἐστὶν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
 τοσήνδ' ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶσθ', ὦ τέκνον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί ἐστίν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶσθ', ὦ παῖ;

52) ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ,

τί σοι;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐκ οἶδα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πῶς οὐκ οἶσθα;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

παππαπαπαπαί.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

755 δεινὸν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

δεινὸν γὰρ, οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκτειρ' ἐμέ

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δῆτα δράσω;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μὴ με ταρβήσας προδῶς.

53) ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου, πλάνοις ἴσως
ὥς ἐξεπλήσθη. Φεῦ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ δύστηνε σύ.

760

ἰὼ, ἰὼ,

δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων Φανείς.

βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἐλὼν
τάδ', ὥσπερ ἦτο μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῆ765 τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν,
σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
ὕπνος μ', ὅταν περ τὸ κικλὸν ἐξήκη τόδε·54) οὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἔἴην χρεῶν
ἔκκηλον εὐδαιν. ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ

οὐκ οἶδα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πῶς; οὐκ οἶσθα; παππαπαπαπαί.

53) ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πάλιν νόσος,
ὅτ' ἐξεπλήσθη. Φεῦ.54) οὐκ ἔστι μ' ἐξέγρειν τότ', ἀλλ' ἔἴην χρεῶν
ἔκκηλον εὐδαιν, etc.

770 μόλωσ' ἐκεῖνοι, ⁵⁵⁾ πρὸς Θεῶν, ἐφίεμαι
ἐκόντα, μήτ' ἀκόντα, μηδὲ τῷ τέχνῃ
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτόν θ' ἄμα,
ἡμ', ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

⁵⁶⁾ θάρσει προνοίας γ' οὔνεκ'. οὐ δοθήσεται
775 πλὴν σοί τε κἄμοι· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

⁵⁷⁾ ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν Φθόνον δὲ πρόσκυσον,
μὴ σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ, μηδ' ὅπως
ἐμοί τε, καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεντημένῳ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

⁵⁸⁾ ὦ Θεοί, γένοιτο ταῦτα νῦν· γένοιτο δὲ
780 πλοῦς οὐριός τε κεῦσταλῆς, ὅποι ποτὲ
Θεὸς δικαιοῖ, χῶ στόλος πορσύνεται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὖν δέδοικα μὴ ἀτελὲς εὐχὴν, τέκνον.
στάζει γὰρ αὖ μοι Φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
κηκῖον αἶμα, καὶ τι προσδοκῶ νέον.

785 παπαί, Φεῦ.

παπαί μάλ', ὦ ποῦς, οἷά μ' ἐργάσει κακὰ.
προσέρπει,

55) — — πρὸς Θεῶν, σ' ἐφίεμαι
εἴκοντα μήτε τῷ τέχνῃ, μήτ' αὖ βία,
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα etc.

56) θάρσει· προνοίας γ' οὔνεκ' οὐ δοθήσεται
πλὴν σοί τε κἄμοι. etc.

57) ἰδοὺ δέχου παῖ· τοὺς Θεοὺς δὲ πρόσκυσον,
μὴ σοι γεν. etc.

58) ὦ Θεοί, γένοιτο ταῦτα μὲν· γένοιτο δὲ
πλοῦς ουριος etc.

προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἳ μοι μοι τάλας,
ἔχετε τὸ πρᾶγμα, μὴ Φύγητε μηδαμῇ.

790 ἄτταται.

59) ὦ ξένε Κεφαλλήν, εἴθε σου διαμπερές
στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἦδε· Φεῦ, παπαί.
παπαί μάλ' αὖθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
795 τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
ὦ μοι μοι.

ὦ θάνατε, θάνατε, πῶς αἰεὶ καλούμενος
οὕτως κατ' ἡμαρ, οὐ δύνη μολεῖν ποτε;

60) ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν,
800 τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακυκλούμένῳ πυρὶ
ἔμπρησον, ὦ γενναῖε· καὶ γὰρ τοί ποτε
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ', ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
ἃ νῦν σὺ σῴζεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.

τί Φῆς, παῖ;

805 τί Φῆς; τί σιγᾶς; ποῦ ποτ' ὦν, τέκνον, κυρεῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλγῶ πάλαι δὴ τὰπὶ σοὶ στένων κακὰ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀλλ', ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ'. 61) ὥς ἦδ' ἐμοὶ
ὄξεια Φοιτᾶ, καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
ἀλλ' ἀντιάζω, μὴ με καταλίπῃς μόνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

810 θάρσει, μενοῦμεν.

59) ὦ'ναε Κεφαλλήν, εἴθε etc.

60) ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
τὸν Λήμνιον τόνδ', ἀνακεκαυμένῳ πυρὶ
ἔμπρησον, ὦ γενναῖε. etc.

61) — — ὥς ἡ νόσος
ὄξεια φ. etc.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἦ μενεΐς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σαφῶς φρόνει.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐ μὴν σ' ἐνορκίον γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὥς οὐ θέμις γ' ἐμοί 'στι σοῦ μολεῖν ἄτερ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἐμβαλλε χειρὸς πίστιν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἐμβάλλω μενεῖν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἐκεῖσε νῦν μ' ἐκεῖσε —

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποῖ λέγεις;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἄνω —

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

815 τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μέθες, μέθες με.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ποῖ μεθῶ;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μέθες ποτέ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐ φημ' εἶσθαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπό μ' ὀλεῖς, ἦν προσθίγης.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

62) καὶ δὴ μεθίημ'. τί δὲ δὴ πλέον φρονεῖς;

62) καὶ δὴ μεθίημ', ὅτι γ' ὀρῶ σ' ὄντ' ἐμφρονα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω.
820 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκ ἔτ' ὀρθοῦσθαι μ' ἐᾷ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἔξειν. ⁶³⁾ κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε,
ιδρώς γέ τοι νῦν πᾶν καταστάζει δέμας,
μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
825 αἰμορροῦσθαι Φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν, Φίλοι,
ἔκμηλον αὐτόν, ὥς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.

ΧΟΡΟΣ.

⁶⁴⁾ Ὕπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ὕπνε δ' ἀλγέων, στροφή.
εὐκῆς ἡμῖν ἔλθοις,
εὐαίων, εὐαίων ἄναξ.
830 ὄμμασι δ' ἀντίσχοις τάνδ' αἴγλαν,
ἃ τέταται τανῦν.
ἴθι, ἴθι μοι παιών.
ὦ τέκνον, ὅρα γε ποῦ στάσει,
ποῖ δὲ βάτει, πῶς δ' ἐμοὶ
835 ⁶⁵⁾ τάντεῦθεν Φροντίδος. ὁρᾷς
ἤδη, πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
καιρός τοι πάντων γνώμαν ἴσχων
πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.

63) — κάρα γὰρ ὑπτιάζετ' αὐτόθι,
ιδρώς δ' ἑτοιμος πᾶν καταστάζει δέμας, etc.

64) Ὕπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ὕπνε δ' ἀλγέων,
εὐνοος ἡμῖν ἔλθοις,
εὐαίων, εὐαίων ἄναξ.
ὄμμασι δ' ἀντίσχοις τάνδ' αἴγλυν
ἃ τέταται τανῦν. etc.

65) τάντεῦθεν φρονίμως δράσεις·
ἢ πρὸς τι μενοῦμεν πράσσειν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ μὲν κλύει οὐδέν· ἐγὼ δ' ὄρῳ, οὕνεκα Θήραν
 840 τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες.
 τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
 κομπεῖν δ' ἐστ' ἀτελῇ ξὺν ψεύδεσιν αἰσχροῦν ὄνειδος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται· ἀντιστρ.
 ὦν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὐθις,
 845 βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον,
 πέμπε λόγων Φάμαν· ὥς πάντων
 ἐν νόσῳ εὐδρακῆς
 ὕπνος ἄϋπνος λεύσσειν.
 ἀλλ' ὅτι δύναιο μάκιστον,
 850 ⁶⁶⁾ κεῖνό μοι, κεῖνο λάθρα,
 ἐξιδού, ὅ τι πράξεις.
 οἶσθα γὰρ ὅν γ' αὐδῶμαι, ταυτὰν
 εἰ τούτῳ γνώμαν ἴσχεις, μάλα τοι
 ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθῃ.
 855 ⁶⁷⁾ οὐρός τοι, τέκνον, οὐρός· ἐπαδός.
 ὦνῆρ δ' ἀνόμματος,
 οὐδ' ἔχων ἄρωγαν,
 ἐκτέταται νύχιος.
 ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός,
 860 οὐ χερὸς, οὐ ποδός, οὐ τινος ἄρχων·

66) κεῖνό μοι, παῖ, κεῖν' ἄθρει
 ὀξέως, ὅ τι πράξεις.

οἶσθα γὰρ ὅν γ' αὐδῶμαι, ταυτὰν
 εἰ τούτῳ γνώμαν ἴσχεις, μάλα τοι
 ἄπορα πυκινὸς ἐνιδεῖν γ' ἔσῃ.

67) οὐρός τοι, τέκνον, οὐρός·
 ὦνῆρ δ' ἀνοπλος, οὐδ' ἔχων ἄρωγαν
 ἐκτέταται, νυχίῳ δμαθεῖς ὕπνῳ,
 οὐ χερὸς, οὐ ποδός,

ἀλλ' ὥς τις Ἀΐδα παρακείμενος,
 ὀρᾷς. βλέπει. καίρια Φέγγου·
 τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾷ Φροντίδι, παῖ,
 πόνος ὁ μὴ Φοβῶν κράτιστος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

365 ⁶⁸) Σιγαῖν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι Φρενῶν.
 κινεῖ γὰρ ὦνῆρ ὄμμα, κἀνάγει κάρα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ Φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων
 ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
 οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχης' ἐγὼ,
 870 τλῆναι σ' ἐλείνῳς ὧδε τὰ μὰ πῆματα
 μεῖναι, παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
 οὐκ οὖν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
 οὕτως ἐνέγκειν, οἱ ἄγαθοὶ στρατηλάται.
 ἀλλ', εὐγενὴς γὰρ ἡ Φύσις καὶ ξ' εὐγενῶν,
 875 ὦ τέκνον, ἡ σὴ, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ
 ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσσομίας γέμων.
 καὶ νῦν, ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
 λήθῃ τις εἶναι κἀνάπαυλα δὴ, τέκνον,
 σὺ μ' αὐτὸς ἄρον, σὺ με κατὰστησον, τέκνον,
 880 ἴν', ἥνικ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ,
 ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν, μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἦδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
 ἀνώδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι·

οὐ μέλεός τινος ἄρχων·
 ἀλλὰ τις ὡς Ἀΐδα παράκειται
 νεκρός· βλέπε, καιρίαντε φρόνει
 ἄλωσιν ἐμοὶ κἀφρόντιδα, παῖ·
 πόνος δ' ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.

68) Σιγαῖν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι τόπων
 κινεῖ γὰρ etc.

ὥς οὐκ ἔτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
 885 πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.
 νῦν δ' αἶρε σαυτὸν· εἰ δέ σοι μᾶλλον Φίλον,
 οἴσουσί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
 ἐπείπερ οὕτως σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

69) αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καὶ μ' ἐπαίρ', ὥσπερ νοεῖς·
 890 τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ
 ὁσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νηὶ γὰρ
 ἄλλος πόνος τούτοις συνναίειν ἐμοί.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἴστω τε, καὶ τὸς ἀντέχου.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

θάρσει· τό τοι ξύννηθες ὀρθώσει μ' ἔθος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

895 παπαί· τί δῆτα δρῶμ' ἂν ἐκ τούτων ἐγώ;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τᾶπορον τρέπειν ἔπος.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπορεῖς δέ του σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

900 οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος
 ἐπεισεν, ὥστε μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ὅταν λιπὼν τις, δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.

69) αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καὶ μ' ἐπαίρω, ὥσπερ νοεῖς·
 τούτους δ' ἔασον, μὴ etc.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἄλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ Φυτεύσαντος σύ γε
905 δρᾶς, οὐδὲ Φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

αἰσχροὺς Φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐκ οὐν ἐν οἷς γε δρᾶς· ἐν οἷς δ' αὐδᾶς, ὀκνῶ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
κρύπτων θ' ἄ μὴ δεῖ, καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

910 ἀνὴρ ὅδ', εἴ μὴ ἔγωγε κακὸς γνώμην ἔφυν,
προδοὺς μ' ἔοικε κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε· λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὥς οὐ μανθάνω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

915 οὐδὲν σε κρύψω. δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶ μοι, τί εἶπας;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

μὴ στέναζε, πρὶν μάθης.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαι ποτε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

920 σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένε,
δέδρακας; ἀπόδος ὥς τάχος τὰ τόξ' ἐμοί.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

925 ἄλλ' οὐχ οἶόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν
τό τ' ἐνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ πῦρ σὺ, καὶ πᾶν δεῖμα, καὶ πανουργίας
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἶά μ' εἰργάσω,
οἷ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνῃ μ' ὄρω
930 τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην, ὦ σχέτλιε;
ἀπεστέρηκας τὸν βίον, τὰ τόξ' ἐλών.
ἀπόδος, ἱκνοῦμαι σ', ἀπόδος, ἱετεύω, τέκνον.
πρὸς θεῶν πατρώων, τὸν βίον μή μου 'Φέλης.
ὦ μοι τάλας. ἄλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι.
935 ἄλλ', ὥς μεθήσων μήποθ', ὦδ' ὄρᾳ πάλιν.
ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσίαι
θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρῥῶγες πέτραι,
ὑμῖν τάδ' (οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω)
ἀνακλαίωμαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
940 οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ 'Αχιλλέως·
ὁμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
προθεῖς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς 'Ηρακλέους ἔχει,
καὶ τοῖσιν 'Αργείοισι φήνασθαι θέλει.
945 ὥς ἄνδρ' ἐλὼν ἰσχυρόν, ἐκ βίας μ' ἄγει·
κοῦκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
70) εἶδωλον ἄλλως. οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε

- εἶλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὦδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
 νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρὴ ποιεῖν;
 950 ἀλλ' ἀπόδος. ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτοῦ γενοῦ.
 τί Φῆς; σιωπᾶς; οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
 71) ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὖθις αὖ πάλιν
 εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν·
 ἀλλ' αὐανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,
 955 οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
 τόξοις ἐναίρων τοῖσίδ'· ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 θανῶν, παρέξω δαῖθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην,
 καί μ', οὐς ἐθήρων πρόσθε, θηράσουσι νῦν·
 Φόνον Φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας,
 960 πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν.
 ὅλοιο μή πω, πρὶν μάθοιμ', εἰ καὶ πάλιν
 γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς.

ΧΟΡΟΣ.

τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
 ἤδη 'στὶ, καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- 965 ἐμοὶ μὲν οἴητος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις
 τοῦδ' ἀνδρὸς, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς
 σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- οἶ μοι, τί δράσω; μὴ ποτ' ὦφελον λιπεῖν
 970 τὴν Σκυῖρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐκ εἶ κακὸς σύ· πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθῶν
 ἔοικας ἥκειν αἰσχρά. νῦν δ' ἄλλοισι δοῦς,
 οἷς εἰκὸς, ἐκπλει, τάμα μοι μεθεῖς ὅπλα.

ΝΕΟΠΤΟ-

71) ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον etc.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δρῶμεν, ἄνδρες;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, τί δρᾶς;

975 οὐκ εἶ, μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοί, πάλιν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶ μοι, τίς ὤνῃρ; ἄρ' Ὀδυσσέως κλύω;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦγ' ὃν εἰσορᾶς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἶ μοι πέπραμαι, κἀπόλωλ'. ὅδ' ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβὼν με, κἀπονοσφίσας ὅπλων.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

980 ἐγὼ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος ὁμολογῶ τάδε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τοῦτο μὲν,

οὐδ' ἦν θέλη, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ

72) στείχειν ἅμ' αὐτοῖς, ἢ βία στελοῦσί σε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔμ', ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμίστατε,

985 οἶδ' ἐκ βίας ἄξουσιν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἦν μὴ ῥπης ἐκῶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ Λημνία χθὼν, καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας

Ἡφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετὰ,

εἴ μ' οὔτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία;

72) στείχειν ἅμ' αὐτοῖς· ἢ βία στελοῦσί σε —

ΦΙΛΟΚΤ.

ἔμ', ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμίστατε,

οἶδ' ἐκ βίας ἄξουσιν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

990 Ζεὺς ἔσθ', ἴν' εἰδῆς, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
 Ζεὺς, ᾧ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ᾧ μῖσος, οἷα καῖξανευρίσκεις λέγειν·
 θεοὺς προτείνων, τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τιθεῖς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ· ἀλλ' ἀληθεῖς. ἢ δ' ὁδὸς πορευτέα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐ Φημ' ἐγωγε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Φημί. πειστέον τάδε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

995 οἷ μοι τάλας· ἡμᾶς μὲν ὥς δούλους σαφῶς
 πατήρ ἄρ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ· ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
 Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ, καὶ κατασκάψαι βίᾱ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδέποτε γ'· οὐδ' ἦν χρῆ με πᾶν παθεῖν κακόν,
 1000 ἕως ἄν ἦ μοι γῆς τόδ' αἰπαινὸν βάθρον.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τί δ' ἐργασεῖς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
 πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσών.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ξυλλάβετέ γ' αὐτόν· μὴ 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ᾧ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρεῖᾳ Φίλης
 1005 νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
 ᾧ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
 οἷός μ' ὑπῆλθες· ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν

- πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
 ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
 1010 ὃς οὐδὲν ἤδη πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν.
 δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστὶν ἀλγεινῶς Φέρων
 οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν, οἷς τ' ἐγὼ "παῖον.
 ἀλλ' ἢ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' αἰεὶ
 ψυχὴ νιν ἀφυῇ τ' ὄντα, κοῦ θέλονθ', ὅμως
 1015 εὖ προὔδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν.
 καὶ νῦν ἔμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας, νοεῖς
 ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆςδ', ἐν ἣ με προὔβάλου
 ἄφιλον, ἔρημον, ἀπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
 Φεῦ.
 ὅλοιο· καὶ σοι πολλάκις τόδ' εὐξάμην.
 1020 ⁷³⁾ ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι.
 σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
 τοῦτ' αὖθ', ὅτι ζῶ ξὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
 γελῶμενος πρὸς σοῦ τε, καὶ τῶν Ἀτρέως
 δισσῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
 1025 καὶ τοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεῖς,
 ἔπλεις ἅμ' αὐτοῖς· ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
 ἐκόντα πλεύσανθ', ἐπταὶ ναυσὶ ναυβάτην,
 ἄτιμον ἔβαλον, ὥς σὺ Φῆς, κεῖνοι δὲ σέ.
 καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
 1030 ὃς οὐδὲν εἰμι, καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι.
 πῶς, ὦ θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
 χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεσθ', ἐμοῦ
 πλεύσαντος, αἰθεῖν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
 αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
 1035 κακῶς ὅλοισθ'. ὀλεῖσθε δ' ἡδίκηκότες
 τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
 ἔξοιδα δ' ὥς μέλει γ'· ἐπεὶ οὔ ποτ' ἂν στόλον

73) ἀλλ', οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι,
 σὺ μὲν γέγηθας etc.

- ἐπλεύσατ' ἄν τόνδ' οὔνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
 εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς, ἐμοῦ.
 1040 ἄλλ' ὦ πατρῷα γῆ, θεοί τ' ἐπόψιοι,
 τίσασθε, τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
 ξύμπαντας αὐτοῦς, εἴ τι καὶ οἴκτείρετε,
 ὥς ζῶ μὲν οἴκτρῳς· εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
 τούτους, δοκοῖμ' ἄν τῆς νόσου πεφευγέναι.

ΧΟΡΟΣ.

- 1045 βαρύς τε, καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος Φάτιν
 τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κούχ ὑπείκουσαν κακοῖς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

- πόλλ' ἄν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
 εἴ μοι παρείκοι· νῦν δ' ἐνὸς κρατῷ λόγου
 οὐ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ·
 1050 χῶπου δικαίων καγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
 οὐκ ἄν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ.
 νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρήζων ἔφυν,
 πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι.
 ἄφετε γὰρ αὐτὸν, μηδὲ προσψεύσῃτ' ἔτι.
 1055 ἔατε μίμνειν. οὐδέ σου προσχρήζομεν,
 τὰ γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ'· ἐπεὶ πάρεστι μὲν
 Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
 ἐγώ θ', ὅς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδέν' ἄν
 τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερσί.
 1060 τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν. καὶ τάχ' ἄν τὸ σὸν γέρας
 τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἣν σ' ἐχρῆν ἔχειν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἱ μοι τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
 ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

- 1065 μή μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὥς στείχοντα δή.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ Φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσΦθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;

ΟΛΤΣΣΕΥΣ.

χώρει σύ· μὴ πρόσλευσσε γενναῖός περ ὦν,
ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαΦθереῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1070 ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος, ὦ ξένοι,
λειΦθήσομ' ἤδη, κούη ἐποικτερεῖτέ με;

ΧΟΡΟΣ.

ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅς' ἂν
οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χ' ἡμεῖς Φαμέν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀκούσομαι μὲν, ὥς ἔφυν οἴκτου πλέως,
1075 πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ,
χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεῶς
στείλωσι ναῦται, καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
χ' οὗτος τάχ' ἂν Φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
λώω τιν' ἡμῖν. νῶ μὲν οὖν ὀρμώμεθον·
1080 ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὀρμαῖσθαι ταχεῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

74) Ω κοίλας πέτρας γύαλον στροφὴ α'.
θερμόν τε καὶ παγετῶδες, ὥς σ'
οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας,
λείψειν οὐδέ ποτ', ἀλλ' ἐμοὶ
1085 καὶ θνήσκοντι συνοίσει.

74) Ω κοίλας πέτρας γύαλον
θερμόν καὶ παγετῶδες, ὥς σ'
οὐκ ἔτ' ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας,
λείψειν οὐδέ ποτ', ἀλλ' ἐμοὶ
καὶ θνήσκοντι συνείσει.

οἷ μοι μοί μοι.

1090 ὦ πληρέστατον αὖλιον
 λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν,
 τί ποτ' ἄν μοι τὸ κατ' ἡμαρ
 ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι
 σιτονόμου μέλεος; πόθεν ἐλπίδος;
 εἴθ' αἰθέρος ἄνω
 πλωάδες ὀξύτόνου διὰ πνεύματος
 ἔλωσί μ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω.

ΧΟΡΟΣ.

1095 75) σύ τοι, σύ τοι κατηξίω-
 σας, ὦ βαρύποτμε·
 οὐκ ἄλλοθεν ἔχη τύχα τᾶδ'
 ἀπὸ μείζονος·
 εὖτέ γε παρὸν φρονῆσαι,
 1100 τοῦ λῶονος δαίμονος εἵ-
 λου τὸ κάκιον ἐλεῖν.

στροφὴ β'.

οἶμοι, μοί μοι.

ὦ πληρέστατον αὖλιον
 λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ,
 τάλανι πόθεν μοι τὸ κατ' ἡμαρ
 ἔσται; πᾶ ποτε τεύξομαι
 σῖτον, ἄνευ βέλεος, μεθ' ἐνὸς ποδός;
 εἰς αἰθέρ' ἄνω
 πλωάδες ὀξύτόνου διὰ πνεύματος
 ἔλωσί μ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω.

75) σύ τοι, σύ τοι κατη-
 ξίωσας, ὦ βαρύποτμε, κούκ
 ἄλλοθεν ἔχη τύχα
 τᾶδ' ἀπὸ μείζονος·
 ὅσπερ γ', ὑπερφρονήσας
 λῶιονος δαίμονος, εἵ-
 λου τὸ κάκιον ἴσχειν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- 76) ὦ τλάμων, τλάμων ἄρ' ἐγὼ
καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἤ-
δη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
1105 ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας
ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι,
αἶ αἶ αἶ αἶ,
οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων
1110 κραταιαῖς μετὰ χερσὶν
ἴσχων. ἀλλ' ἐμοὶ ἄσκοπα
κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ Φρενός·
ἰδοίμαν δέ νιν,
τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
1115 ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας.

ἀντιστρ. α'.

ΧΟΡΟΣ.

- 77) πότμος σε δαιμόνων τάδε,
οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ'

ἀντιστρ. β'.

-
- 76) ὦ τλάμων, τλάμων ἄρ' ἐγὼ,
καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς
αὖθι μετ' οὐδενὸς ὕστερον
ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας
ναίων, ἐνθάδ' ὀλοῦμαι,
αἶ αἶ, αἶ αἶ,
οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
οὐ πτανῶν ἔτ' ἐμῶν
ὅπλων κραταιαῖς μετὰ χερσὶν
ἴσχων. ἀλλ' ἐμοὶ ἄσκοπα
κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός.
ἰδοίμι δέ νιν,
τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
ἐμὰς λαχόντα γ' ἀνίας.
77) πότμῳ σὺ δαιμόνων
τάδ' ἔπαθες, οὐδέ σε δόλος ἔσχ'

1120

ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγεράν
 ἔχε δύσποτμον
 ἄρὰν, ἄρὰν ἐπ' ἄλλοις.
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει,
 μὴ Φιλότῃτ' ἀπώσῃ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1125

οἷ μοι μοι· καί που πολιᾶς
 πόντου θινὸς ἐφήμενος,
 γελαῖ μου, χερὶ πάλλων
 τὰν ἐμὰν μελέου τροφὰν,
 τὰν οὐδεὶς ποτ' ἐβάστασεν.
 ὦ τόξον Φίλον, ὦ Φίλων
 χειρῶν ἐκβεβιασμένον,

στρεφὴ γ'.

1130

78) ἦ που ἐλεινὸν ὄρᾳς, Φρένας εἴ τινας
 ἴσχεις, τὸν Ἡράκλειον
 ἄθλιον ὧδέ σοι

οὐκ ἔτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον·
 ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾷ

1135

πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσση,
 ὄρων μὲν αἰσχροῦς ἀπάτας,

ὑπὸ χερὸς ἐμᾶς. στυγνὰν
 οὖν ἔχε δύσποτμον
 ἄρὰν, ἄρὰν ἐπ' ἄλλοις·
 (καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει)
 μὴ φιλότῃτ' ἀπώσῃ.

78)

ἦ που ἐλεινὸν ὄρᾳς, φρένας εἴ τινας
 ἴσχεις, τὸν Ἡράκλειον
 ἄρθμιον, ὧδέ σοι
 οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον·
 ἀλλ', ὦ με τάλανα, πρὸς
 πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσση,
 ὄρων μὲν αἰσχροῦς ἀπάτας,

στυγνὸν δὲ φῶτ' ἐχθοδοπὸν
 μυρί' ἀπ' αἰσχυρῶν ἀνατέλλονθ', ὅς' ἐφ'
 ἡμῖν κἀκ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς.

ΧΟΡΟΣ.

1140 ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν· στροφή δ'.
 εἰπόντος δὲ μὴ φθονεράν
 ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.

79) κεῖνος εἷς ἀπὸ πολλῶν
 ταχθεὶς, τοῦδ' ἐφημοσύνα
 1145 κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀγωγάν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

80) ὦ πταναὶ θῆραι, χαροπῶν τ' ἀντιστρ. γ'.
 ἔθνη θηρῶν, οὓς ἔχει
 χῶρος οὐρεσιβώτας,
 1150 Φυγᾶ μ' οὐκ ἔτ' ἀπ' αὐλίων
 πελᾶτ'. οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν
 τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκὰν,
 ὦ δύστανος ἐγὼ τανῦν.
 ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,

στυγνὸν δὲ φῶτ' ἐχθοδοπὸν,
 μυρία τ' αἰσχυρῶν μείζονά τ', ἢ ὅς' ἐφ'
 ἡμῖν κἀκ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς.

79) κεῖνος εἷς ἀπὸ πολλῶν
 ταχθεὶς, τόδ' ἐφημοσύνα κοινὰν
 ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν.

80) ὦ πταναὶ γενεαὶ, χαροπῶν τ'
 ἔθνη θηρῶν, οὓς ἔχει
 χῶρος οὐρεσιβώτας,
 ἐμῶν ἀδεῶς αὐλίων
 πελᾶτ'. οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν
 τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκὰν,
 ὦ δύστανος ἐγὼ τανῦν·
 ἀλλ' ἀνοπλος τὸν χῶρον ἐνοικῶ,

- οὐκ ἔτι φοβητὸς ὑμῖν.
 1155 ἔρπετε, νῦν καλὸν
 ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
 ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας,
 ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά;
 1160 τίς ὦδ' ἐν αὖραις τρέφεται,
 μηκέτι, μηκέτι κρατέων μηδενὸς,
 ὅσα πέμπει γὰρ βιόδωρος;

ΧΟΡΟΣ.

- 81) πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβῃ ξένον, πέλασσον ἀντιστρ. δ'.
 εὐνοίᾳ πάσα, πελάταν.
 1165 ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθ', ὅτι σοι
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαῆς δ'
 ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὧ ξυνοικεῖ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πάλιν, πάλιν παλαιὸν

-
- οὐκ ἔτι φοβητός ὑμῖν.
 ἔρπετε, νῦν καλὸν,
 ἀντίφονον κόρεσαι στόμα πρὸς χάριν
 ἐμοῦ γε σώματος.
 ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά;
 τίς ὦδ' ἐν αὖραις τρέφεται,
 μηκέτι, μηκέτι κρατέων μηδενὸς,
 ὅσα πέμπει γὰρ βιόδωρος;
 81) πρὸς θεῶν· εἴ τι σέβῃ σφε· μή μ' ἄπωσον,
 εὐνοίᾳ πάσα πελάταν·
 ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθ', ὅτι σοι
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν·
 οἰκτρὰν γὰρ βόσκεις αὐτὸς τύχαν,
 μυρία τ' ἄχθε', οἷς ξυνοικεῖς.

1170

ἄλγῃ μ' ὑπέμναςας,
ὦ λῶστέ τῶν πρὶν ἐντόπων.
τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἴργασαι;

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1175

εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγεράν
Τρωάδα γαῖάν μ' ἤλπισας ἄξειν.

ΧΟΡΟΣ.

τόδε γάρ νοῶ κράτιστον.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἤδη.

ΧΟΡΟΣ.

Φίλα μοι, Φίλα ταῦτα παρήγ-
γειλας, ἐκόντι τε πράσσειν.

1180

82) ἴωμεν, ἴωμεν,
ναὸς ἴν' ἡμῖν τέτακται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μὴ, πρὸς ἀράλου
Διὸς, ἔλθῃς, ἱκετεύω.

ΧΟΡΟΣ.

μετρίαζ'.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ ξένοι.

1185

μείνατε, πρὸς Θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τί θροεῖς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

αἶ αἶ αἶ αἶ· δαίμων, δαίμων.
ἀπόλωλ', ὦ τάλας.

82) ἴωμεν, ἴωμεν

ναὸς, ἴν' ἡμῖν τέτακται.

ὦ πούρ, πούρ, ⁸³⁾ τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
 τεύξω τὸ μετόπιν τάλας;
 1190 ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυθες αὖθις.

ΧΟΡΟΣ.

⁸⁴⁾ τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνῶμα
 τῶν πάρος, ὧν προὔφάνης —

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐ τοι νεμεσητὸν ἀλύοντα
 χειμερίῳ λύπα,
 1195 καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

βᾶθι νυν, ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομεν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδέποτ', οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,
 οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητῆς
⁸⁵⁾ βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἴσι φλογίζων.
 1200 ἐρρέτω Ἴλιον, οἳ θ' ὑπ' ἐκείνῳ
 πάντες, ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς
⁸⁶⁾ ἄρθρον ἀπῶσαι. ἀλλ', ὦ ξεῖνοι,
 ἐν γ' ἐμοὶ, ἐν γ' ἐμοὶ εὖχος ὀρέξατε.

ΧΟΡΟΣ.

ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ξίφος, εἴ ποθεν,
 1205 ἢ γένυν, ἢ βελέων τι, προπέμψατε.

83) — — —, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
 τεύξω τῷ μετόπιν τάλας; etc.

84) τί ῥέξοντές σ' ἀλλόκοτον; γνῶμα
 γάρ τοι νοσῶν σὺ προὔφάνης.

85) βρονταῖς αὐταῖς μ' εἴσι φλογίζων.

86) ἄρθρον ἀπῶσ'. ἀλλ', ὦ ξένοι, ἐν γ' ἐμοὶ
 εὖχος ὀρέξατε.

ΧΟΡΟΣ.

87) ὥς τίνα ῥέξης
παλάμαν ποτέ;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

κρᾶτ' ἀπὸ πάντα
κᾶρθρα τέμω χερσί.
Φονᾶ, Φονᾶ νόος ἤδη.

ΧΟΡΟΣ.

1210 τί ποτε;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πατέρα ματεύων.

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ γᾶς;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἐς Ἄιδου.

οὐ γάρ ἐστ' ἐν Φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,
πῶς ἂν εἰσίδοιμί σ' ἄθλιός γ' ἀνὴρ,
ὅς γε σὰν λιπὼν ἱερὰν

1215

87) ὥς τίνα ῥέξης δὴ παλάμαν ποτέ;

ΦΙΛΟΚΤΗΤ.

κρᾶτ' ἀπὸ, πάντα καὶ ἄρθρα, τέμω χερσί.
ὄρμᾶ, ὄρμᾶ νόος ἤδη —

ΧΟΡ.

τί ποτε;

ΦΙΛΟΚΤ.

πατέρα ματεύειν.

ΧΟΡ.

ποῦ γᾶς;

ΦΙΛΟΚΤ.

ἐν Αἴδα· οὐ γάρ ἐστ'
ἐν Φάει γ' ἔτ'. ὦ πόλις, πόλις πατρία
πῶς ἂν εἰσίδοιμί σ' ἄθλιος etc.

λιβάδ', ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
ἀρωγός, εἴτ' οὐδέν εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

88) Ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ
στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
1220 Ὀδυσσέα στείχοντα, τόν τ' Ἀχιλλέως
γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ ἂν Φράσειας ἦντιν' αὖ παλίντροπος
κέλευθον ἔρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

1225 δεινόν γε Φωνεῖς· ἡ δ' ἄμαρτία τίς ἦν;

89) ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ —

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἔπραξας ἔργον ποῖον, ὦν οὐ σοι πρέπον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δόλοισ ἐλών.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τὸν ποῖον; ὦ μοι· μῶν τι βουλεύη νέον;

88) Ἐγὼ μὲν ἤδη ναυβάταις νεὼς ὁμοῦ
στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ etc.

89) ΝΕΟΠΤ.

ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ —

ΟΔΥΣΣ.

ἔπραξας ἔργον ποῖον;

ΝΕΟΠΤ.

ἀνοσιώτατον,

ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δόλοισ ἐλὼν
ἄριστον.

ΟΔΥΣΣ.

ὦ μοι· μῶν τι βουλεύη νέον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1230 νέον μὲν οὐδέν· τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ —

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τί χρῆμα δράσεις; ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

παρ' οὐπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὖθις πάλιν —

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὐ τι ποῦ δοῦναι νοεῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

αἰσχυρῶς γὰρ αὐτὰ κού δίκη λαβὼν ἔχω.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

1235 πρὸς Θεῶν, πότερά δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

εἰ κερτόμησίς ἐστι τὰληθῆ λέγειν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τί Φῆς, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἴρηκας λόγον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

δὶς ταῦτ' αὖ βούλει καὶ τρίς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1240 εὔ νῦν ἐπίστω, πάντ' ἀκήκοας λόγον.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἔστιν τις, ἔστιν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί Φῆς; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ξύμπας Ἀχαιῶν λαός· ἐν δὲ τοῖσδ' ἐγώ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

σοφὸς πεφυκώς, οὐδὲν ἐξαυδᾶς σοφόν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

1245 σὺ δ' οὔτε Φωνεῖς, οὔτε δρασεῖς σοφά.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καὶ πῶς δίκαιον, ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τὴν ἁμαρτίαν

αἰσχροὺς ἁμαρτῶν, ἀναλαβεῖν πειράσομαι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

1250 στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ Φοβῆ, πράσσω τάδε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

90) ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὔτ' ἄρα Τρῶσιν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.

91) ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἔστω τὸ μέλλον.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

χεῖρα δεξιὰν ὀρᾷς

1255 κώπης ἐπιψαύουσαν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλὰ καὶ μέ τοι

ταῦτόν τόδ' ὄψει δρῶντα, κού μέλλοντ' ἔτι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καί τοι σ' ἐάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθὼν, ὅς σε τιμωρήσεται.

ΝΕΟΠΤΟ,

90) ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον·
ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.

91)

ΝΕΟΠΤ.

ἔστω τὸ μέλλον· χεῖρα δεξιὰν ὀρᾷς
κώπης ἐπιψαύουσαν.

ΟΔΥΣΣ.

ἀλλὰ καὶ μέ τοι

ταῦτόν τόδ' ὄψει δρῶντα, κού μέλλοντ' ἔτι,
καί τοι σ' ἐάσω· etc. .

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἔσωφρόνησας· καὶ τὰ λοιπὰ οὕτω φρονῆς,
 1260 ἴσως ἂν ἐντὸς κλαυμάτων ἔχῃς πόδα. —
 Σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
 ἔξελθ', ἀμείψας τάςδε πετρήρεις στέγας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τίς αὖ παρ' ἀντροῖς θόρυβος ἴσταται βοῆς;
 τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
 1265 ὦ μοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι μέγα
 πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

Θάρσει· λόγους δ' ἀκουσον, οὓς ἤκω φέρων.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

δέδοικ' ἔγωγε. καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐν λόγων
 καλῶν κακῶς ἐπραξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1270 οὐκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοις, χῶτ' ἐμοῦ
 τὰ τόξ' ἐκλεπτες, πιστὸς, ἀτηρὸς λάθρα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' οὐ τι μὴ νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,
 πότερα δέδοικταί σοι μένοντι καρτερεῖν,
 1275 ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

παῦε, μὴ λέξης πέρα.
 μάτην γὰρ, ἃ ν' εἶπης γε, πάντ' εἰρήσεται.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὕτω δέδοκται;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγοις
 ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
 1280 κυρῶ, πέπαυμαι.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πάντα γὰρ Φράσεις μάτην.

οὐ γάρ ποτ' εὖνουν τὴν ἐμὴν κτήσει Φρένα,
 ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
 ἀπεστέρηκας, καὶ τα νοῦθετεῖς ἐμὲ
 ἐλθὼν, ἀρίστου πατρὸς ἔχθιστος γεγώς.
 1285 ὅλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ
 ὁ Λάρτιου παῖς, καὶ σύ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

μὴ 'πεύξῃ πέρα·
 δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πῶς εἶπας; οὐκ ἄρα δεύτερον δολούμεθα;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

92) ἀπώμοσ' ἀγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1290 ὦ Φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τοῦργον παρέσται Φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
 πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὥς θεοὶ ξυνίστορες,
 ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1295 τέκνον, τίνος Φώνημα; μῶν Ὀδυσσέως
 ἐπησθόμην;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὄρᾳς,
 ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βία,
 εἴν τ' Ἀχιλλέως παῖς, εἴν τε μὴ θέλη.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἄλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.

92) ἀπώμοσ' ἀγνὸν Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1300 ἄ ἄ, μηδαμῶς. μὴ πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, Φίλτατον τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ ἂν μεθείην.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' οὐτ' ἐμοὶ καλὸν τόδ' ἐστίν, οὔτε σοί.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1305 ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,
τοὺς τῶν Ἀχαιῶν, ψευδοκήρυκας, κακοὺς
ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

εἶεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοῦν ἔσθ' ὅτου
ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1310 ξύμφημι. τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον,
ἐξ ἧς ἐβλαστες· οὐχὶ Σισύφου πατρός,
ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν
ἦκου' ἄριστα, νῦν τε τῶν τεθνηκότων.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἦσθην πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε,
1315 αὐτόν τ' ἐμ'· ὦν δέ σοῦ τυχεῖν ἐφίεμαι,
ἀκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἐγκεινται βλάβαις,
ὥσπερ σὺ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν

1320 δίκαιόν ἐστιν, οὐτ' ἐποικτεῖρειν τινά.

σὺ δ' ἠγρίωσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχῃ.

ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοία λέγων,

- στρυγεῖς, πολέμιον δυσμενῇ θ' ἡγούμενος.
 ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ.
 1325 καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου Φρενῶν ἔσω.
 σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
 Χρύσης πελασθεὶς Φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῇ
 σηκὸν φυλάσσει κρυφίος οἰκουρῶν ὄφιος·
 καὶ παῦλαν ἴσθι τῆςδε μή ποτ' ἐντυχεῖν
 1330 νόσου βαρείας, ἔς τ' ἂν οὗτος ἥλιος
 ταύτῃ μὲν αἶρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνη πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς,
 93) καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιδῶν,
 νόσου μαλαχθεῖς τῆςδε· καὶ τὰ Πέργαμα
 1335 ξὺν τοῖςδε τόξοις, ξὺν τ' ἐμοὶ πέρσας Φανῆς.
 ὥς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ', ἐγὼ Φράσω.
 ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλούς,
 Ελενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
 ὥς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
 1340 ὥς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 κτείνειν ἑαυτὸν, ἣν τάδε ψευσθεῖς λέγων.
 ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κἀτοισθα, συγχώρει θέλων.
 καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτῃσις, Ἑλλήνων ἕνα
 1345 κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας
 ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· εἴτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντα, κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- ὦ στρυγνὸς αἰὼν, τί μ' ἔτι δῆτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα, κούκ ἀφῆκας εἰς Αἶδου μολεῖν;
 1350 οἳ μοι· τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις
 τοῖς τοῦδ', ὃς εὖνους ὦν ἐμοὶ παρήνευσεν;

93) καὶ τοῖν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιδαῖν,
 νόσου μαλ. etc.

- ἀλλ' εἰκάθω δῆτ' ; εἶτα πῶς ὁ δύσμορος
 εἰς Φῶς, τάδ' ἔρξας, εἴμι ; τῷ προσήγορος ;
 94) πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοὶ κύκλοι,
 1355 ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως
 ἐμὲ ξυνόντα παισὶν, οἳ μ' ἀπώλεσαν ;
 πῶς τῷ πανώλει παιδί τοῦ Λαερτίου ;
 οὐ γάρ με τᾶλγος τῶν παρελθόντων δάνει·
 ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 1360 δοκῶ προλεύσσειν· 95) οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
 μήτηρ γένηται, τᾶλλα παιδεύει κακά.
 καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τάδε.
 χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,
 96) ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἳ γέ σου καθύβρισαν,
 1365 πατρὸς γέρας συλῶντες. εἶτα τοῖσδε σὺ
 εἴ ξυμμαχήσων, ἅμ' ἀναγκάζεις τάδε ;
 μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ', ἅ μοι ξυνώμοσας,
 πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
 ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς.
 1370 χ' οὕτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν,
 διπλῆν δὲ πατρός· κού, κακούς ἐπωφελῶν,
 δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυνέναι.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

- λέγεις μὲν εἰκότ'· ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
 θεοῖς τε πιστεύσαντα, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις,
 1375 Φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆςδ' ἐκπλεῖν χθονός.

94) πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοὶ κακὰ
 ναῦται, ἔξανασχήσεσθε τοῖσιν Ἀτρ. etc.

95) — — οὐ γὰρ ἡ γνώμη κακὴ
 μήτηρ γένοιτ' ἂν πραξέων ἀλλ' ἢ κακῶν.
 καὶ σοῦ etc.

96) ἡμᾶς τ' ἀπείργειν τῆς τ' Ὀδυσσεύως βίας
 καὶ τῶν Ἀτρειδῶν, οἳ γέ σου καθ. etc.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἤ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
ἐχθιστον υἱόν, τῷδε δυστήνῳ ποδί;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν
παύσοντας ἄλγους, κάποσώσοντας νόσου.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1380 ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί Φῆς ποτε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

97) ἅ σοί τε κἄμοι κἀλ' ἐσορῶ τελούμενα.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

καὶ ταῦτα λέξας, οὐ καταισχύνῃ θεούς;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος, ἢ 'π' ἐμοὶ τόδε;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1385 98) σοί που φίλος γ' ὦν, χῶ λόγος τοιόσδ' ἐμοῦ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδοῦναι θέλεις;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὦ τὰν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

99) ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

οὐκουν ἔγωγε· Φημί δ' οὐ σε μανθάνειν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1390 ἔγωγ' Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ', ὄρα.

97) ἅ σοί τε κἄμοι κλέος ὀρῶ τελούμενα.

98) σοί που φίλος ἐγώ, χῶ λόγος τοιόσδ' ἐμοῦ.

99) ὀλεῖς με, τέκνον, καὶ σέ, τοῖσδε τοῖς λόγοις.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οὐδέποθ' ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν, εἴ σέ γ' ἐν λόγοις
πείσειν δυνησόμεσθα μηδέν, ὣν λέγω;

1395 ¹⁰⁰) ὥς ῥᾶστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ
ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῆς ἄνευ σωτηρίας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἔα με πάσχειν ταῦθ', ἅπερ παθῆν με δεῖ
ἀ δ' ἦνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγῶν,
πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτ' ἐμοὶ πρᾶξον, τέκνον,

1400 καὶ μὴ βράδυνε, μηδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι
Τροίας. ¹⁰¹) ἄλλis γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

εἰ δοκεῖ, στείχωμεν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὦ γενναῖον εἰρηκῶς ἔπος.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀντέρειδέ νυν βάσιν σήν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

κίττιαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν Φεύξομαι;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

μὴ Φροντίσης.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

1405 τί γάρ, εἰ πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἐγὼ παρῶν —

100) ὥς ῥᾶστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι· σὲ δὲ
ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῆς ἄνευ σωτηρίας —

ΦΙΛ.

ἔα με πάσχειν ταῦθ', ἅπερ etc.

101) — ἄλλis γάρ μοι τεθρύλληται λόγοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

102) τίνα πρὸς ὠφέλησιν ἔρξεις;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους —

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

πῶς λέγεις;

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

εἴρξω πελάζειν σῆς πάτρας.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

103) ἀλλ', ὦ Φίλε,

εἴ γε δρᾶς ταῦθ', ὥσπερ αὐδᾶς, στεῖχε προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1410

μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
αἴτης μύθων, παῖ Ποσειδῶς.Φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους
ἀκοῇ τε κλύειν, λεύσσειν τ' ὄψιν.
τὴν σὴν δ' ἤκω χάριν, οὐρανίας
ἔδρας προλιπὼν,

1415

τὰ Διός τε Φράσων βουλευμάτά σοι,
κατερητύσων θ' ὁδὸν, ἣν στέλλῃ.
σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.καὶ πρῶτα μὲν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,
ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους,

1420

104) ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὥς πάρεσθ' ὁρᾶν,
καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,
ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.
ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωϊκόν

102) τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις;

103) — — — ἀλλ' εἴ γε δρᾶς

ταῦθ', ὥσπερ αὐδᾶς, στεῖχε προσκύσας χθόνα,

104) ἀθάνατον ἥβην ἔσχον etc.

- πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,
 1425 ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος,
 Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἷτιος κακῶν ἔφυ,
 τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου,
 πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' ἐς μέλαθρα σα
 πέμψεις ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
 1430 Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκας,
 ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 νόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήνεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
 1435 ἐλεῖν τὸ Τροίας πεδῖον, οὔθ' οὔτος σέθεν,
 ἀλλ' ὥς λέοντε συννόμῳ φυλάσσετον,
 ουτος σε, καὶ σὺ τόνδ'· ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
 παυστήρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
 τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν
 1440 τόξοις ἁλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν
 πορθῇτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς.
 ὥς τ' ἄλλ' ἅπαντα δεύτερ' ἡγεῖται πατήρ
 Ζεὺς· ¹⁰⁵) οὐ γὰρ ἡὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς
 καὶ ζῶσι, καὶ θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- 1445 ὦ Φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας,
 χρόνιός τε Φανείς,
 οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

καὶ γὰρ γνώμη ταύτη τίθεμαι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μή νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν.

105) — ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς,
 καὶ ζῶσι, καὶ θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.

- 1450 106) καιρὸς καὶ πλοῦς
ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- Φέρε νυν στείχων, χώραν καλέσω.
χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί,
Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,
1455 107) καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβλής,
οὗ πολλάκι δὴ τοῦμὸν ἐτέγχθη
κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγῇσι νότου,
πολλὰ δὲ Φωνῆς τῆς ἡμετέρας
Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοί
1460 στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ.
108) νῦν δ', ὦ κρῆναι, λύκιόν τε ποτὸν,
λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν ἤδη,
δόξης οὐ ποτε τῆσδ' ἐπιβάντες.
χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφιάλον,
1465 καὶ εὐπλοία πέμψον ἀμέμπτως,
ἐνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει,
γνώμη τε Φίλων, χῶ πανδαμάτωρ
δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν.

ΧΟΡΟΣ.

- χωρῶμεν νῦν πάντες ἀολλεῖς,
1470 Νύμφαις ἀλίσαισιν ἐπευξάμενοι,
νόστου σωτῆρας ἰνέσθαι.

106) καιρὸς καὶ πνός
ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν.

107) καὶ κτύπος ἄρσην πόντου, προβλής 9',
οὗ πολλάκι δὴ etc.

108) νῦν δ', ὦ κρῆναι, διψῶντι ποτὸν,
λείπομεν ὑμᾶς, etc.

Н Л Е К Т Р

Н Л Е К Т Р А.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ,

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ:

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

⁵ Ω τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
 Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
 παρόντι λεύσσειν, ὣν πρόθυμος ἦσθ' αἰεί.
 τόδε γὰρ παλαιὸν Ἄργος, οὐπόθεις· τόδε,
 5 τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης·
 αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
 ἀγορὰ Λύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε,
 Ἦρας ὁ κλεινὸς ναός· οἱ δ' ἰκάνομεν,
 Φάσκειν Μυκῆνας τὰς πολυχρύσους ὀρᾶν,
 10 πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,
 ὅθεν σε πατρὸς ἐκ Φόνων ἐγὼ ποτε,
 πρὸς σῆς ὀμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν,
 ἦνεγκα, καῖξέσωσα, καῖξεθρεψάμην
 τοσόνδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν Φόνου.
 15 νῦν οὖν, Ὀρέστα, καὶ σὺ Φίλτατε ξένων
 Πυλάδῃ, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
 ὥς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
 ἔῶα κινεῖ Φθέγματ' ὀρνίθων σαφῇ,
 μέλαινά τ' ἄστρον ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη,
 20 πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης,
 ξυναπτέον λόγοισιν· ὥς ἐνταῦθ' ἐμέν,
 ἵν' οὐκ ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῇ
 σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.

- 25 ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, καὶ ἢ γέρων,
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
 ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν· ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις, καὶ τὸς ἐν πρώτοις ἔπη.
 30 τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω· σὺ δὲ
 ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις δίδους,
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
 ἐγὼ γὰρ ἤνιχ' ἰκόμεν τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς
 δίκας ἀροίμεν τῶν Φονευσάντων πάρα,
 35 χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὃν πεύσει τάχα·
 ἄσκειον αὐτὸν ἀσπιδων τε καὶ στρατοῦ,
 δόλοισι κλέψαι χεῖρὸς ἐνδίκους σφαγὰς.
 ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
 40 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον,
 ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμῖν ἀγγείλῃς σαφῆ.
 οὐ γὰρ σε μὴ γῆρα τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
 γνῶσ', οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἡνθισμένον.
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιῶδ', ¹⁾ ὅτι ξένος μὲν εἶ
 45 Φωκέως, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων· ὁ γὰρ
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἀγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθεῖς, ὅθ' οὖνεκα
 τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαιᾶς τύχης,
 ἀθλοῖσι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
 50 δίφρων κυλισθεῖς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω.
 ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
 στέψαντες, εἴτ' ἄψορρον ἤξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκίοπλευρον ἡρμένοι χεροῖν,
 55 ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθ' ἀπὸ κεκρυμμένον,

1) — — ὅτι ξένος μὲν εἶ,
 Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων· etc.

- ὅπως λόγῳ κλέπτοντες, ἠδεῖαν Φάτιν
 Φέρωμεν αὐτοῖς, τοῦμὸν ὥς ἔρρει δέμας
 Φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
 τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
 60 ἔργοισι σωθῶ, κα' ξενέγνωμαι κλέος;
 δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
 ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
 ἔλθωσιν αὐθις, ἐκτετίμηνται πλέον.
 65 ὥς κα' μ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς Φήμης ἄπο
 δεδορκότ', ἐχθροῖς, ἄστρον ὥς, λάμψειν ἔτι.
 2) ἀλλ', ὦ πατρώα γῆ, θεοί τ' ἐγχώριοι,
 δέξασθε μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σύ τ', ὦ πατρῶον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
 70 δίνῃ καθαρτῆς, πρὸς θεῶν ὠρμημένος·
 καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἶρηκα μὲν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι Φρουρῆσαι χρέος.
 75 νῶ δ' ἔξιμεν. καιρὸς γὰρ, ὅσπερ ἀνδράσι
 μέγιστος ἔργου παντὸς ἔστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ μοι μοι δύστηνος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
 ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 80 ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλέκτρα; θέλεις
 μείνωμεν αὐτοῦ, κἀνακνούσωμεν γοῶν;

-
- 2) ἀλλ', ὦ πατρώα γῆ, θεοί τ' ἐγχώριοι,
 δέξασθε μ' εὐτυχοῦντα τοῖσδε τοῖς ὁδοῖς,
 σύ τ', ὦ πατρῶον δῶμα· etc.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἥμιστά. μηδὲν πρόσθεν, ἢ τὰ Λοξίου,
 πειρώμεθ' ἔρδειν, καὶ πὸ τῶνδ' ἀρχηγετέϊν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά. ταῦτα γὰρ Φέρει
 85 νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κρᾶτος τῶν δρωμένων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

3) ὦ Φάος ἀγνὸν, καὶ γῆς
 ἰσόμοιρος ἀήρ, ὥς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων ὠδὰς,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου
 90 στέρνων πλαγὰς αἵμασσομένων,
 ὁπότεν δνοφερὰ νύξ ὑπολειφθῆ.
 4) τὰ δὲ παννυχίδων, ἥδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
 ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρήνῳ
 95 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
 Φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
 μήτηρ δ' ἢ ἢ μὴ χῶ κοινολεχῆς
 Αἰγισθος, ὅπως δρῶν ὑλοτόμοι,
 σχίζουσι κάρα Φονίῳ πελέκει.
 100 κούδεις τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης
 ἢ ἢ μοῦ Φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
 αἰνῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
 ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων,
 στυγερῶν τε γόων, ἕς τ' ἂν
 105 λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων
 ῥιπὰς, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,

5) μὴ

3) ὦ φαός! ἀγνὸν, καὶ γᾶς
 εἴμ', ἱερὸς! ἀήρ, ὥς μοι etc.

4) τὰ δὲ τᾶν νυκτῶν κήδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ etc.

- 110 5) μὴ οὐ, τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν,
ἐπὶ κωκυτῷ, τῶνδε πατρώων
πρὸ θυρῶν, ἤχῳ πᾶσι προφωνεῖν.
ὦ δῶμ' Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθονί' Ἑρμῇ καὶ πότνι' Ἀρὰ,
6) σεμναί τε θεῶν
παῖδες Ἑριννύες, αἱ τοὺς
ἀδίκῳς θνήσκοντας ὀρᾶτε,
115 τοὺς τὰς εὐνάς ὑποκλεπτομένους,
ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
Φόνον ἡμετέρου,
καὶ μοὶ τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
μούνῃ γὰρ ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ
120 λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

ΧΟΡΟΣ.

- 125 Ω παῖ, παῖ δυστανοτάτας
Ἥλέκτρα ματρὸς, 7) τίν' αἰεὶ
τάκεις ὧδ' ἀκόρετον οἰμωγὰν,
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεωτάτας
ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα,
κακᾶ τε χειρὶ πρόδοτον; ὥς
ὁ τάδε πορῶν
ὅλοιτ'. εἴ μοι θεμὶς τάδ' αὐδᾶν.

στροφὴ α'.

5) μὴ οὐ, τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν
ἐπὶ νεοττεία, τῶνδε πατρώων
πρὸ θυρῶν etc.

6) σεμναί τε Σκότου
παῖδες, Ἑριννύες, etc.

7) — — τίν' αἰεὶ
κλαίεις ὧδ' ἀκόρετον οἰμωγὰν
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεωτάτας
ματρὸς ἀλόντ' ἀπαταῖς Ἀγαμέμνονα,
κακᾶ τε χειρὶ πρόδοτον; ὥς ὁ τάδε
πορῶν ὅλοιτ', εἴ μοι θεμὶς τάδ' αὐδᾶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 130 γενέθλα γενναίων τοκέων,
 ἤκετ' ἐμῶν καυμάτων παραμύθιον.
 οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὐ τι με
 Φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε
 μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον.
 135 ἀλλ', ὦ παντοίας Φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
 εἴτε μ' ὦδ' ἀλύειν,
 αἶ αἶ, ἱννοῦμαι.

ΧΟΡΟΣ.

- ἀλλ' οὐ τοι τὸν γ' ἐξ Ἀΐδα ἀντιστρ. α'.
 παγνοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
 στάσεις, οὔτε γόοις, οὔτε λιταῖς.
 140 ⁸⁾ ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον
 ἄλγος, αἰὲ στενάχουσα διόλλυσαι.
 ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐ-
 δεμία κακῶν,
 τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίη;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 145 νήπιος, ὅστις τῶν οἰκτρῶς
 οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
 ἀλλ' ἐμέ γ' αἶ στονόεσσ' ἄραρε Φρένας,
 αἶ Ἴτυν, αἶ ἐν Ἴτυν γ' ὀλοφύρεται,
 ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
 150 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σέ, σ' ἔγωγε νέμω θεόν,
 αἶ τ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
 αἰεὶ δακρύεις.

8) ἀλλ', ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον
 ἄλγος ἀσείστον ἄγουσα, διόλλυσαι.
 ἐν οἷς δ' ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία
 κακῶν, τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίη;

ΧΟΡΟΣ.

- 9) οὐ τοι σοὶ μούνα, τέκνον, στροφή β'.
 ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 155 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσὰ
 οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις
 ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα,
 κρυπτᾶ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ,
 160 ὄλβιον ὃν ἂ κλεινὰ
 γὰ ποτὲ Μυκηναίων
 δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὐφροني
 βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- ὃν ἔγωγ' ἀνάματα
 165 προσμένουσ', ἄτεινος
 τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἶχυνῶ,
 δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἷτον ἔχουσα κακῶν. 10) ὃ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἔπαθ', ὦν τ' ἐδάη· τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 170 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;

9) οὐ τοι σοὶ μούνα,
 τέκνον, ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσὰ,
 οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ
 Ἰφιάνασσα,
 κρυπτῶ τ' ἀδελφὸς ἐν βίῳ
 ὄλβιος, ὃν ἂ κλεινὰ
 γὰ ποτὲ Μυκηναίων
 δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὐφροني
 νεύματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.

10) — — ὃ δὲ λάθεται
 ὦν γ' ἀγαθῶν ἔπαθεν· τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;

ἄει μὲν γὰρ ποθεῖ·
ποθεῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ Φανῆναι.

ΧΟΡΟΣ.

- 11) θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον. ἀντιστῆ. β'.
ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ
175 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα, καὶ κρατύνει·
ὧ τὸν ὑπεραλγῇ χόλον νέμουςα,
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις
ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου.
χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός,
180 οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσαν
βούνομον ἔχων ἀκτὰν
παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 12) ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
185 ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
ἄτις ἄνευ τοιέων κατατάκομαι,
ἅς φίλος οὐ τις ἀνὴρ ὑπερίσταται.
ἀλλ', ἀπερεῖ τις ἔποικος ἀναξία,
190 οἰκονομῶ θαλάμους πατρὸς, ὧδε μὲν

ἄει μέγ γὰρ
ποθεῖ, ποθεῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.

- 11) θάρσει μοι, τέκνον.
ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ
Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα, καὶ κρατύνει·
ὧ τὸν ὑπεραλγῇ χόλον νέμουςα,
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο,
μήτ' ἐπιλάθου.
χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός. etc.

- 12) ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πούλυς
ἀπολέλοιπεν etc.

13) ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
κεναῖς δ' ἐφίσταμαι τραπέζαις.

ΧΟΡΟΣ.

195 14) οἶκτρά μὲν νόστοις αὐδὰ, στροφὴ γ'.
οἶκτρά δ' ἐν κοίταις πατρώαις,
ὅτε σοι παγχάληκων ἀνταία
γενύων ὠρμάθῃ πλαγὰ.
δόλος ἦν ὁ Φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
μορφὰν, εἴτ' οὖν θεὸς, εἴτε βροτῶν
200 ἦν ὁ ταῦτα πράσσων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα
ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δὴ μοι
ὦ νύξ, ὦ δείπνων ἀρρήτων
ἐκπαγλ' ἄχθῃ.
205 15) τοὺς ἐμὸς ἴδε πατὴρ
θανάτους ἀϊκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
αἱ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον
πρόδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν.
οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
210 ποίνιμα πάθῃα παθεῖν πόροι
μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀπονείατο,
16) τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

13) ἀεικεῖ σὺν
στολᾷ, κεναῖς δ' ἐφίσταμαι τραπέζαις.

14) οἶκτρά μὲν νεοττοῖς αὐδὰ,
οἶκτρά δ' ἦν κοίταις πατρώαις,
ὅτε σοι παγχάληκων, Ἀγάμεμνον,
γενύων ὠρμάθῃ πλαγὰ.

15) ὅτ' ἐμὸς ἴδε πατὴρ
θανάτους etc.

16) τάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

ΧΟΡΟΣ.

- 215 Φράζου, μὴ πόρσω Φωνεῖν. ἀντιστρ. γ'.
οὐ γνῶμαν ἴσχεις, ἐξ οἴων
τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἅτας
ἐμπίπτεις οὕτως αἰκνῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτῆσω,
σᾶ δυσθύμῳ τίητους αἰεὶ
17) ψυχᾶ πολέμους. τὰ δὲ, τοῖς δυνατοῖς
220 οὐκ ἐρίστα πλάθειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- δεινοῖς ἠναγνάσθην, δεινοῖς·
ἐξοιδ', οὐ λάθει μ' ὀργά.
18) ἀλλ', ἐν γὰρ δεινοῖς, οὐ σχήσω
ταύτας ἅτας;
225 ὄφρα με βίος ἔχῃ.
τίνι γάρ ποτ' ἂν, ὦ Φιλία γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος;
τίνι φρονοῦντι καίρια;
ἄνετέ μ', ἄνετε παράγοροι.
230 τάδε γὰρ ἅλυστα κεκλήσεται·
οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
ἀναρίθμος ὧδε θρήνων.

17) ψυχᾶ πολέμους, τῷ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἀρεστὰ πράττειν.

18) ἀλλ' ἐν γὰρ κείνοις οὐ σχήσω
ταύτας ἅτας,
ὄφρα με βίος ἔχῃ.
πῶς γάρ ποτ' ἂν, ὦ φίλαι, Αἰγίσθῳ
πρόσφορος ἀκούσαιμι, πῶς
ἄφρονι ματρὶ καιρία;
ἄνετέ μ', ἄνετε παράγοροι·
τάδε γὰρ ἅλυστα κεκλεύσεται,
οὐδέ ποτ' ἀκαμάτων ἀποπαύσομαι
ἀναρίθμων τε θρήνων.

ΧΟΡΟΣ.

ἱπαδός.

235 ἄλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὥσεί τις πιστὰ,
μὴ τίητειν σ' ἄταν ἄταις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; Φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς Φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
19) μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις
240 μήτ', εἴ τω πρόσκειμαι χρηστῷ,
ξυνναίοιμ' εὐκηλος, γονέων
ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
ὀξυτόνων γόνων.
εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν
245 γὰρ τε καὶ οὐδὲν ὦν
κείσεται τάλας,
οἱ δὲ μὴ πάλιν
20) δώσουσιν ἀντιφόνους δίνας,
ἔρῃοι τ' ἂν αἰδῶς, ἀπάντων τ'
250 εὐσεβία θνατῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα,
καὶ τοῦμόν αὐτῆς, ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα. σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἅμα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αἰσχύνομαι μὲν. ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
255 πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.

19) μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις,
μήτ', εἴ τι πρόσκειμαι χρηστῷ,
ξυνναίοιμ' εὐκηλος γονέων
ἐχθίστοις, ἴσχουσα etc.

20) δώσουσιν ἀντιφόνους δίνας, ἔρῃοι τ' ἂν
αἰδῶς, ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν.

- ἀλλ', ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
 ξύγγνωτε. πῶς γὰρ ἢ τις εὐγενὴς γυνή,
 πατρῷ' ὀρῶσα πῆματ', οὐ δρώη τάδ' ἄν,
 ἄγῶ κατ' ἡμᾶρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰεὶ
 260 θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρῶ;
 ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς, ἢ μ' ἐγείνατο,
 ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἴτα δώμασιν
 ἐν τοῖς ἐμαυτῆς, τοῖς Φονεῦσι τοῦ πατρὸς
 ξύνειμι, καὶ τῶνδ' ἄρχομαι, καὶ τῶνδ' ἐμοὶ
 265 λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει.
 ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
 ὅταν θρόνοισι Ἀἰγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
 τοῖσιν πατρώοις; εἰσίδω δ' ἐσθρήματα
 Φοροῦντ' ἐκείνῳ ταῦτά, καὶ παρεστίους
 270 σπένδοντα λοιβὰς, ἐνθ' ἐκείνου ὦλεσεν;
 ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεὼν
 ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην;
 275 ἢδ' ὦδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι
 ξύνεστ', Ἐριννὺν οὐ τιν' ἐκφοβουμένην
 ἀλλ', ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
 21) εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ἣ τότε
 πατέρα τὸν αἰμὸν ἐκ δόλου κατέκτανε,
 280 ταύτῃ χοροὺς ἴστησι, καὶ μηλοσφαγεῖ
 θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὀρῶσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλαίω, τέτληκα, κάπικωκῶ πατρὸς
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην,
 285 αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα
 τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
 αὕτη γὰρ ἢ λόγοισι γενναία γυνή

21) αἰροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν etc.

Φωνοῦσα, τοιάδ' ἐξονειδίζει κακὰ·

- 22) ὦ δὺς θεον μίσσημα, σοὶ μόνη πατὴρ
 290 τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὐ τις ἐν πένθει βροτῶν;
 κακῶς ὅλοιο, μηδὲ σ' ἐν γόων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί. —
 τάδ' ἐξυβρίζει. πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ἥξοντ' Ὀρέστην, τηνικαῦτα δ' ἐμμανῆς
 295 βοᾷ παραστᾶς· Οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία;
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἢ τις ἐκ χειρῶν
 κλέψας Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τισοῦσά γ' ἀξίαν δίκην. —
 τοιαῦθ' ὑλακτεῖ· ξὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 300 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρῶν,
 ὁ πάντ' ἀναλκις οὔτος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' αἰεὶ
 παυστῆρ' ἐφῆξιν, ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 305 μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι, τὰς οὔσας τ' ἐμοῦ
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.
 ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, Φίλαι,
 οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖς
 πολλή γ' ἀνάγκη κάπιτηδεύειν κακὰ.

ΧΟΡΟΣ.

- 310 Φέρ' εἰπὲ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας
 λέγεις τὰδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 23) ἦ κάρτα. μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας
 θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.

22) ὦ δὺς θεον μίσσημα, σοὶ μόνη πατὴρ
 τέθνηκεν, ἄλλος δ' οὐ τις ἐν πένθει βροτῶν.
 κακῶς ὅλοιο etc.

23) ἦ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
 θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ', ἀπὼν γὰρ τυγχάνει.

ΧΟΡΟΣ.

ἢ καὶ ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
315 τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὥς νῦν ἀπόντος, ἱστόρει τί σοι φίλον.

ΧΟΡΟΣ.

24) καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ, τοῦ κασιγνήτου τί φῆς·
ἥξοντος, ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Φησὶν γε· Φάσκων δ', οὐδὲν ὦν λέγει ποιεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

320 Φιλεῖ γὰρ ὄκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνω.

ΧΟΡΟΣ.

θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρνεῖν φίλοις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πέποιθ', ἐπεὶ τ' αὖ οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν· ὥς δόμων ὁρῶ
325 τὴν σὴν ὄμαιμον, 25) ἐκ πατρὸς ταύτου Φύσιν,
Χρυσόθεμιν, ἐκ τε μητρὸς, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, Φάτιν;
330 κοῦδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις

24) καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τι φῆς
ἥξοντος ἢ μέλλοντος εἰδέναι πέρι;

25) — — φῦσαν ἐκ ταύτου πατρὸς,
Χρυσόθεμιν, etc.

- θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά·
 καί τοι τοσοῦτόν γ' οἶδα καμαυτήν, ὅτι
 ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἂν εἰ σθένος
 λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς Φρονῶ.
 335 νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ,
 καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή.
 τοιαῦτα δ' ἀλλὰ καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.
 καί τοι τὸ μὲν δίκαιον, οὐχ ἧ' γὰρ λέγω,
 ἀλλ' ἧ' σὺ κρίνεις. εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
 340 ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- δεινόν γέ σ' οὔσαν πατρὸς, οὗ σὺ παῖς ἔφυς,
 κείνου λελησθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλεις.
 ἅπαντα γάρ σοι-τάμα νουθετήματα
 κείνης διδασκὰ, κούδεν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
 345 ἐπεὶ θ' ἐλοῦ γε θάτερ', ἧ Φρονεῖν κακῶς,
 ἧ τῶν Φίλων Φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν·
 ἧ τις λέγεις μὲν ἀρτίως, ὥς, εἰ λάβοις
 σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἂν·
 ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης,
 350 οὔτε ξυνέρδεις, τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις,
 οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
 ἐπεὶ δίδαξον, ἧ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
 κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
 οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ'· ἐπαρκούντως δ' ἐμοί.
 355 λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι
 τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
 σὺ δ' ἡμῖν ἧ μισοῦσα, μισεῖς μὲν λόγῳ,
 ἔργῳ δὲ τοῖς Φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἂν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ
 360 μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς,
 τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
 τράπεζα κείσθω, καὶ περιρρέιτω βίος.

- 26) ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμέ νιν λυπεῖν μόνον
 βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.
 365 οὐδ' ἂν σὺ, σώφρων γ' οὔσα. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς
 πάντων ἀρίστου παῖδα κεκληῆσθαι, καλοῦ
 τῆς μητρὸς· οὕτω γὰρ Φανεῖ πλείστοις κακῇ,
 θανόντα πατέρα καὶ Φίλους πραδοῦσα σούς.

ΧΟΡΟΣ.

- μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν. ὥς τοῖς λόγοις
 370 ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις
 τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

- ἐγὼ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἡθὰς εἰμί πως
 τῶν τῆσδε μύθων· κοῦδ' ἂν ἐμνήσθην ποτὲ,
 εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
 375 ἦκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Φέρ' εἰπέ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
 μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντεῖποιμ' ἔτι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

- ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν, ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
 μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
 380 ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου
 Φέγγος προσόψει· ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
 στέγῃ, χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς, ὑμνήσεις κακὰ.
 πρὸς ταῦτα φράζου, καὶ μὲ μὴ ποθ' ὕστερον
 παθοῦσα μέμψῃ. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 385 ἦ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

μάλισθ'. ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μόλῃ.

26) ἐμοὶ γὰρ ἔστω πατέρ' ἐμὸν κλαίειν μόνον
 βόσκημα· etc.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδε γ' οὔνεκ' ἐν τάχει.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

390 ὅπως πάθης τί χρεῖμα; ποῦ ποτ' εἴ Φρενῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καλὸς γὰρ οὐμὸς βίος, ὥστε θαυμάσαι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' ἦν ἂν, εἴ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

395 μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακὴν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκάζειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σὺ ταῦτα θώπευ'· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

καλὸν γε μέν τοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πεσούμεθ', εἴ χρῆ. πατρὶ τιμωρούμενοι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

400 πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ταῦτ' ἐστὶ τᾶπὴ πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ καὶ ξυναινέσεις ἐμοί;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ δῆτα. μή πω νοῦ τοσόνδ' εἶην κενή.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

χωρήσομαι τ' ἄρ', οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

405 ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ Φέρεις τάδ' ἔμπυρα;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ὃν ἔκταν' αὐτή. τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐκ τοῦ Φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

410 ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ θεοὶ πατρῶοι, ξυγγένεςθι γ' ἀλλὰ νῦν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴποιμ' ἂν τότε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

27) ἀλλ' οὐ κάτοιδα, πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

415 λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι
ἔσφηλαν ἤδη, καὶ κατῶρθωσαν βροτούς.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

λόγος τις αὐτήν ἐστιν εἰσιδεῖν πατρός
τοῦ σοῦ τε καὶ μοῦ δευτέραν ὁμιλίαν
ἐλθόντος ἐς Φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον

420 πῆξαι λαβόντα σιῆπτρον οὐφόρει ποτὲ

27) ἀλλ' οὐ κάτοιδα, πλὴν ἔπος σμικρὸν φράσαι.

- αὐτὸς, τανῦν δ' Αἰγισθος· ἔκ τε τοῦδ' ἄνω
 βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν, ὃ κατὰ σκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
 τοιαῦτά του παρόντος, ἤνιχ' Ἥλῳ
 425 δείκνυσι τοῦναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου.
 πλείω δὲ τούτων οὐ κἄτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει μ' ἐκείνη τοῦδε τοῦ Φόβου χάριν.
 πρὸς νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν,
 ἔμοι πιθέσθαι, μηδ' ἀβουλία πεσεῖν.
 430 εἰ γάρ μ' ἀπώσσει, ξὺν κακῷ μέτει πάλιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- ἀλλ', ὦ Φίλη, τούτων μὲν, ὧν ἔχεις χεροῖν,
 τύμβῳ προσάψης μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις,
 οὐδ' ὅσιον, ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι
 κτερίσματ', οὐδὲ λουτρά προσφέρειν πατρί.
 435 ²⁸⁾ ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει
 κρύψον νιν, ἔνθα μὴ ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
 τούτων πρόσσεισι μηδέν· ἀλλ', ὅταν θάνῃ,
 κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθων κἄτω.
 ἀρχὴν δ' ἂν, εἰ μὴ τλημονεστάτῃ γυνὴ
 440 πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοᾶς
 οὐκ ἂν ποθ', ὅν γ' ἐκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
 σκέψαι γὰρ, εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
 γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς,
 ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενῆς,
 445 ἐμασχαλίσθῃ, κἂπὶ λουτροῖσιν κἄρα
 κηλῖδας ἐξέμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
 λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ Φόβου φέρειν;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας Φόβας,

28) ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει
 κρύψον νιν, etc.

- 450 καὶ μοῦ ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
 29) ἃ ἔχω, δὸς αὐτῷ τήνδε λιπαρῇ τρίχα,
 καὶ ζῶμα τοῦμόν, οὐ χλιδαῖς ἡσκημένον.
 αἰτοῦ δὲ προσπιτνοῦσα, γῆθεν εὐμενῇ
 ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν·
 455 καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς
 30) ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδὶ,
 ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
 χερσὶ στέφωμεν, ἢ τανῦν δωρούμεθα.
 οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι καὶ κείνῳ μέλον
 460 πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα.
 ὅμως δ', ἀδελφῇ, σοὶ θ' ὑπούργησον τάδε
 ἐμοὶ τ' ἀρωγὰ, τῷ τε Φιλτάτῳ βροτῶν
 πάντων, ἐν Ἄϊδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.

ΧΟΡΟΣ.

- πρὸς εὐσέβειαν ἢ κόρη λέγει· σὺ δέ,
 465 εἰ σωφρονήσεις, ὦ Φίλη, δράσεις τάδε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

- 31) δράσω. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
 δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
 πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
 σιγῇ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, Φίλαι·
 470 ὥς εἰ τάδ' ἢ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν
 δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ μὴ ἔγωγε παράφρων
 μάντις ἔφυν, καὶ γνώμας

στροφῇ.

λειπο-

29) ἃ ἔχω, δὸς αὐτῷ, τήνδε τ' ἀλιπαρῇ τρίχα,
 καὶ ζῶμα τοῦμόν, etc.

30) ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναί ποτε,
 ὅπως τὸ λ. etc.

31) δράσω. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔἰ λόγους
 κενόῃς ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδει τὸ δρᾶν.

- 475 λειπομένα σοφᾶς,
εἶσιν αὖ πρόμαντις
Δίκα, δίκαια Φερομένα
χεροῖν κρᾶτῃ μέτεισιν, ὧ
τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
- 480 32) ὕπεστί μοι θράσος,
ἀδυπνόων κλύουσιν
ἀρτίως ὄνειράτων.
οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ Φύσας
Ἑλλάνων ἀναξ,
οὐδ' αὖ παλαιὰ χαλκόπληκτος
485 ἀμφάκης γένυς,
ἃ νιν κατέπεφνεν αἰ-
σχίσταις ἐν αἰκίαις.
ἥξει καὶ πολύπους
καὶ πολύχειρ, αὖ δεινοῖς
490 κρυπτομένα λόχοις,
χαλκόπους Ἑριννύς.
ἄλεκτρ' ἀνυμφα γὰρ ἐπέβασε
μιαιφόνων γάμων ἀμιλ-
λήμαθ', οἷσιν οὐ θέμις.
- 495 33) πρὸ τῶνδ' ἐτοί μ' ἔχει,
μήποτε, μήποθ' ἡμῖν

ἀντιστροφή.

32) ὕπεστί μοι θράσος,
ἀδυπνόων κλυούσα γ'
ἀρτίως ὄνειράτων.
οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας σ'
Ἑλλάνων ἀναξ,
οὐδ' αὖ παλαιὰ χαλκόπληκτος
ἀμφάκης γένυς,
ἃ νιν κατέπεφνεν
αἰκίαις ἐν αἰσχίσταις.

33) τούτων δέος μ' ἔχει,
μήποτε, μήποθ' ἡμῖν

ἀψευγὲς πελᾶν τέρας
 τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἢ τοι
 μαντεῖαι βροτῶν
 500 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις,
 οὐδ' ἐν θεσφάτοις,
 εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκ-
 τὸς εὖ κατασχῆσει.
 ὦ Πέλοπος ἅ πρόσθεν
 505 πολύπονος ἱππεία,
 ὥς ἔμολες αἰανὴ
 τᾷδε γᾶ.

ἐπαυδός.

εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
 510 παγχρύσων δίφρων
 δυστάνοις αἰκίαις
 πρόρριζος ἐκριφθεὶς,
 οὐ τις πω
 ἔλειπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
 515 πολύπονος αἰκία.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἄνειμένη μὲν, ὥς ἔοικας, αὖ στρέφῃ.
 οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' αἰεὶ
 μή τοι θυραῖαν γ' οὔσαν αἰσχύνην φίλους
 νῦν δ', ὥς ἄπεστ' ἐκείνος, οὐδὲν ἐντρέπῃ
 520 ἐμοῦ γε· καὶ τοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ
 ἐξεῖπας, ὥς θρασεῖα, καὶ πέρα δίκης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.

ἀψευγὲς πελᾶ τέρας
 τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἢ τοι
 μαντεῖαι βροτῶν
 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις,
 οὐδ' ἐν θεσφάτοις,
 εἰ μὴ τόδε φάσμα
 νυκτὸς εὖ κατασχῆσει.

- ἐγὼ δ' υβριν μὲν οὐκ ἔχω· κακῶς δέ σε
 λέγω, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
 525 πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' αἶε,
 ὥς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
 ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.
 ἢ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
 ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ Φρονοῦς' ἐτύγχανες·
 530 ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σὸς, ὃν θρηνεῖς αἶε,
 τὴν σὴν ὁμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ
 λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἢ τίκτους' ἐγώ.
 34) εἶεν· δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων
 535 ἔθυσεν αὐτήν. πότερον Ἀργείων ἐρεῖς;
 ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω; κτανῶν
 τὰμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδ' ἐμοὶ δώσειν Δίκην;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
 540 οὐς τῆςδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
 καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;
 ἢ τῶν ἐμῶν Αἰδης τιν' ἴμερον τέκνων,
 ἢ τῶν ἐκείνης, ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
 ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
 545 παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν;
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
 Φαίη δ' ἂν ἢ θανοῦσά γ', εἰ Φωνὴν λάβοι.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
 550 δύσθυμος· 35) εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς
 γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τοὺς πέλας ψέγε.

34) εἶεν· δίδαξον δὴ με, πρὸς χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν. etc.

35) — εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς,
 μέμψιν δικαίαν σχοῦσά, μ' ἐς πόλιν ψέγε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔρεϊς μὲν οὐχὶ νῦν γ' ἐμ', ὥς ἄρξασά τι
 λυπηρὸν, εἴτα σοῦ τάδ' ἐξήκους ὕπο·
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος γ' ὕπερ
 555 λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς, τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ μὲν ἐφίημ'· εἰ δ' ἐμ' ὦδ' αἰὲς λόγοις
 ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα Φῆς κτεῖναι. τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχύων ἔτι,
 560 εἴτ' οὖν δικαίως, εἴτε μή; λέξω δέ σοι
 ὥς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας· ἀλλὰ σ' ἔσπασε
 πειθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ᾧ τανῦν ξύνει.
 36) ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἀρτεμιν, τίνος
 ποινῆς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι·
 565 ἢ γὰρ Φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.
 πατὴρ ποθ' οὐμός, ὥς ἐγὼ κλύω, θεῶς
 παίζων κατ' ἄλσος, ἐξεκίνησεν ποδοῖν
 στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὐ κατὰ σφαγᾶς
 ἐκκομπάσας, ἔπος τι τυγχάνει βαλὼν.
 570 καὶ τοῦδε μηνίσασα Λητώα κόρη
 37) κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὥς πατὴρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
 ὦδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον, οὐδ' εἰς Ἴλιον.
 575 ἀνθ' ὧν, βιασθεῖς πολλὰ, κἀντιβάς, μόλις
 ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.

36) ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἀρτεμιν, τίνος
 ποινῆς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι.

37) κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ἕως πατὴρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς etc.

- εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν, κείνον θέλων
ἐπωφελῆσαι, ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρῆν αὐτὸν οὕνεκ' ἐκ σέθεν; ποίω νόμῳ;
580 ὄρα, τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς,
μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοϊαν τιθῆς.
εἰ γὰρ κτεναῶμεν ἄλλον ἄντ' ἄλλου, σὺ τοι
πρώτῃ θάνοις ἂν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
ἀλλ' εἰσόρα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὔσαν τιθῆς.
585 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἄνθ' ὅτου τανῦν
αἰσχιστὰ πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
ἣτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ
πατέρα τὸν ἄμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
καὶ παιδοποιεῖς· τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
590 καὶ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦς ἔχεις.
πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς,
ὥς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
αἰσχροῦς δ', εἴαν περ καὶ λέγῃς. οὐ γὰρ καλὸν
ἐχθροῖς γαμεῖσθαι, τῆς θυγατρὸς οὕνεκα.
595 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νοουθετεῖν ἔξεστί σε,
ἢ πᾶσαν ἰεῖς γλῶσσαν, ὥς τὴν μητέρα
κακωστομοῦμεν. καὶ σ' ἐγωγε δεσπότην,
ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον, εἰς ἡμᾶς νέμω,
ἢ ζῶ βίον μοχθηρὸν, ἐκ τε σοῦ κακοῖς
600 πολλοῖς αἰεὶ ξυνοῦσα, τοῦ τε συννόμου.
ὁ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών,
τλήμων Ὀρέστης δυστυχῇ τρίβει βίον·
ὃν πολλὰ δὴ με σοὶ τρέφειν μιάστορα
ἐπητιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
605 ἔδρων ἂν, εὖ τοῦτ' ἴσθι. τοῦδέ γ' οὕνεκα
κῆρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακὴν,
εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
σχεδὸν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.

ΧΟΡΟΣ.

610 38) ὄρω μένος πνέουσας· εἰ δὲ σὺν δίκη
ξύνεστι, τοῦδε Φροντίδ' οὐκ ἔτ' εἰσορῶ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ποίας δ' ἐμοὶ δεῖ πρόσ γε τήνδε Φροντίδος,
ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισε,
καὶ ταῦτα τηλιχοῦτος; ἄρ' οὐ σοι δοκεῖ
615 χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὔ νῦν ἐπίστω τῶνδ' ἐμ' αἰσχύνην ἔχειν,
κεῖ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὅθ' οὐνεκα
ἔξωρα πράσσω, οὐκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια, καὶ τὰ σὰ
620 ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βία.
αἰσχροῖς γὰρ αἰσχροῖς πράγματ' ἐκδιδάσκεται.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

39) ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἥ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἔπη,
καὶ τάργα τὰμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ ποιεῖς
625 τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὕρισκεται.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ', οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἀρτεμιν, θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὔτ' ἂν Αἰγισθος μόλη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὄρεας; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἅ χρῆζοιμ'. οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.

38) ὄρω μὲν ὀργισθεῖσαν· εἰ δὲ σὺν δίκη
ὀργίζεται, ἢ μὴ, τοῦτο φροντίζειν σὲ δεῖ.

39) ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἥ σ' ἐγώ, καὶ τᾶμ' ἔπη,
καὶ τάργα τοιοῦτον λόγον λέγειν ποιεῖ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

630 οὐκ οὐκ ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφρήμου βοῆς
θῦσαι μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔω, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
τοῦμόν στόμ', ὥς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ', ἥ παροῦσά μοι,
635 πάγκαρπ', ἀνακτι τῶδ' ὅπως λυτηρίους
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ὧν νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μου βάξιν. οὐ γὰρ ἐν Φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
640 πρὸς Φῶς, παρούσης τῆςδε πλησίας ἐμοί·
μὴ ξὺν Φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
σπείρη ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὦδ' ἄκουε· τῇδε γὰρ καὶ γὰρ Φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε Φάσματα
645 δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἀναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα·
εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμποσιν μέθες.
καὶ μή, με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
δόλοισι βουλεύουσιν ἐμβαλεῖν, ἐφῆς.
650 ⁴⁰⁾ ἀλλ' ὦδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ,
δόμους Ἀτρειδῶν σκηπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
Φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν,
εὐήμεροῦσαν, καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσσεστιν, ἢ λύπη πικρά.

40) ἀλλ' ὦδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ,
δόμους Ἀτρειδῶν σκηπτρά τ' ἀμφέπειν ἔα,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν,
εὐημερεῖν, σὺν καὶ τέκνοις, ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσσεστιν, ἢ λύπη πικρά.

- 655 ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἴλεως κλύων,
 δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ὥσπερ ἐξαιτούμεθα·
 τὰ δ' ἄλλα πάντα, καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ,
 ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναί.
 τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκὸς ἐστὶ πάνθ' ὁρᾶν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

- 660 ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς,
 εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

τάδ' ἐστίν, ὦ ξέν'· αὐτὸς ἤκασας καλῶς.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
 κείνου; πρέπει γὰρ ὥς τύραννος εἰσορᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

- 665 μάλιστα πάντων. ἦδε σοι κείνη πάρα.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ χαῖρ' ἄνασσα. σοὶ Φέρων ἦκω λόγους
 ἡδεῖς, Φίλου παρ' ἀνδρὸς, Αἰγίσθω θ' ὁμοῦ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν· εἰδέναί δέ σου
 πρῶτιστα χρήζω, τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

- 670 Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἶπέ. παρὰ Φίλου γὰρ ὦν
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τέθνηκ' Ὀρέστης. ἐν βραχεῖ ξυνθεῖς λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶ ἐγὼ τάλαιν', ὅλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 675 τί Φῆς, τί Φῆς, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ τότε ἐννέπω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀπωλόμην δύστηνος· οὐδέν εἰμ' ἔτι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πράσσ'· ἐμοὶ δὲ σὺ, ξένε,
τᾶληθές εἶπες, τῷ τρόπῳ διόλλυται;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

680 κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πᾶν Φράσω.

41) κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἁθλῶν χάριν,
ὅτ' ἦσθ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
δρόμον προκηρύξαντος, οὐ πρώτη κρίσις,
685 εἰσῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας·
δρόμου δ' ἰσώσας τῇ ὀφέσει τὰ τέρματα,
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω,
οὐκ οἶδα τοιάδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη.

690 ἐν δ' ἴσθ'· 42) ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς
δρόμων διαύλων πεντάεθλ', ἃ νομίζεται,
τούτων ἐνεγκῶν πάντα τὰ πινίλια
ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
695 Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε.
καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
βλάβπη, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.

41) κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ', ἀγῶνος Δελφικῶν ἁθλῶν χάριν,
ὅτ' ἦσθ' ἀνδρὸς etc.

42) — ὅσους γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς
ἀγῶνας ἁλλους, πεντάεθλ' ἃ νομίζεται,
τούτων ἐνεγκῶν etc.

- κείνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν
 ἦν, ἡλίου τέλλοντος, ὠκύπους ἄγων,
 700 εἰσῆλθε πολλῶν ἄρματηλατῶν μέτα.
 εἷς ἦν Ἀχαιοῖς, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται·
 καὶ κείνος ἐν τούτοισι, Θεσσαλὰς ἔχων
 ἵππους, ὁ πέμπτος· ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας
 705 ξανθαῖσι πῶλοις· ἑβδομος Μάγνης ἀνὴρ·
 ὁ δ' ὄγδοος, λεύκιππος, Αἰνιᾶν γένος·
 ἕνατος, Ἀθηνῶν τῶν Θεοδμήτων ἀπὸ
 Βοιωτός ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
 στάντες δ', ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
 710 κλήροις ἔπηλαν, καὶ κατέστησαν δίφρους,
 43) χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν· οἱ δ' ἅμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες, ἡνίας χεροῖν
 ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
 κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· κόνις δ' ἄνω
 715 'φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι
 'φείδοντο κέντρων οὐδὲν, ὥς ὑπερβάλοι
 χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά.
 ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
 ἠφρίζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
 720 44) κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων,
 ἔχριμπτ' αἰεὶ σύριγγα, δεξιὸν τ' ἀνείς
 σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 725 πῶλοι βία φέρουσιν, ἐκ δ' ὑποστροφῆς

43) χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν, τοῖς δ' ἅμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες, ἡνίας etc.

44) κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ὄχων
 ἔχριμπτ' αἰεὶ σύριγγα, etc.

- τελοῦντες ἔκτον ἑβδομόν τ' ἤδη δρόμον,
 μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις·
 κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον, ἐξ ἐνὸς κακοῦ,
 ἔθραυε, κἀνέπιπτε· πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 730 ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον.
 γνοῦς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ, κἀνακωχεύει, παρεῖς
 κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
 ἤλαυνε δ' ἔσχατος μὲν ὑστέρας ἔχων
 735 πῶλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν Φέρων.
 ὁ δ' ὡς ὄρᾳ μόνον νιν ἐλλειμμένον,
 ὁξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσεύσας θοαῖς
 πῶλοις, διώκει· κἀξισώσαντε ζυγὰ
 ἤλαυνέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 740 κᾶρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
 45) ἔπειτα λύων ἡνίαν ἀριστεράν
 κἀμπτοντος ἵππου, λανθάνει στήλην ἄκραν
 745 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χυόας,
 κἀξ ἀντύγων ὤλισθε· σὺν δ' ἐλίσσεται
 τμητοῖς ἱμάσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ', ὅπως ὄρᾳ νιν ἐκπεπτωκότα
 750 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
 οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακὰ,
 φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
 σκέλη προφαίνων· ἔς τε νιν διφρηλάται,
 μόλις κατασχέθοντες ἱππικὸν δρόμον,
 755 ἔλυσαν αἱματηρὸν, ὥστε μηδένα

45) ἔπειτα δ', ἔλκων ἡνίαν ἀριστεράν
 κἀμπτοντος ἵππου, λανθάνει etc.

γνώναι Φίλων ἰδόντ' ἄν ἄθλιον δέμας.

- 46) καί νιν πυρᾷ κήαντες εὐθύς, ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκίων τεταγμένοι,
760 ὅπως πατρώας τύμβον ἐκλάχοι χθονός·
τοιαῦτά τοι ταῦτ' ἐστίν, ὥς μὲν ἐν λόγοις
ἀλγεινὰ, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, ὅπερ εἶδομεν,
μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.

ΧΟΡΟΣ.

- Φεῦ, Φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
765 πρόρριζον, ὥς ἔοικεν, ἐφθάρται γένος.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα; πότερον εὐτυχῇ λέγω,
ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; 47) λυπηρῶς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τί δ' ὦδ' ἄθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 770 δεινὸν τὸ τίηταιν ἐστίν· 48) οὐδὲ καὶ κακῶς
πάσχοντι μῖσος ὧν τέκνη προσγίγνεται.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὥς ἔοικεν, ἥνομεν.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ τοι μάτην γε. πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις;
εἰ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια

46) καί νιν πυρᾷ κήαντες εὐθύς, ἐν βραχεῖ
χαλκῷ ἁλίστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν etc.

47) — — λυπηρῶς γ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς etc.

48) — — οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχοντι μῖσος ὧν τέκνη προσγίγνεται.

- 775 προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,
 μαστῶν ἀποστάς καὶ τροφῆς ἐμῆς, Φυγὰς
 ἀπεξενούτο· καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
 ἐξῆλθεν, οὐκ ἔτ' εἶδεν· ἐγκαλῶν δ' ἐμοὶ
 Φόνους πατρώους, δαίν' ἐπηπείλει τελεῖν·
 780 ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον, οὔτ' ἐξ ἡμέρας,
 ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν· ἀλλ' ὁ προστατῶν
 χρόνος διῆγέ μ' αἰέν ὥς θανουμένην.
 νῦν δ', (ἡμέρα γὰρ τῇδ' ἀπήλλαγμαὶ φόβου
 πρὸς τῆσδ', ἐκείνου θ'· ἥδε γὰρ μείζων βλάβη
 785 ξύνοικος ἦν μοι, τοῦμόν ἐκπίνουσ' αἰεὶ
 ψυχῆς ἀκρατον αἷμα.) νῦν ἔκηλά που
 τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὔνεχ', ἡμερεύσομεν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- οἱ μοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
 Ὀρέστα, τὴν σὴν συμφορὰν, ὅθ' ὦδ' ἔχων
 790 πρὸς τῆσδ' ὑβρίζῃ μητρός. ἄρ' ἔχει καλῶς;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ τοι σύ· κείνος δ', ὡς ἔχει, καλῶς ἔχει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἤκουσεν ὦν δεῖ, καπέκύρωσεν καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὑβρίζε. νῦν γὰρ εὐτυχούσα τυγχάνεις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- 795 ⁴⁹⁾ οὐκ οὖν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σε παύσομεν.

49) οὐκοῦν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πολλῶν ἂν ἦκοις, ὦ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἐπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἂν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

800 ἦκιστ'· ἐπέιπερ οὐτ' ἐμοῦ καταξίως
πράξειας, οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τήνδε δ' ἐκτοσθεν βοᾷν
ἕα τά θ' αὐτῆς, καὶ τὰ τῶν Φίλων κακὰ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄρ' ὑμῖν ὥς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη
805 δεινῶς δακρυῦσαι καὶ πικνωῦσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἢ δύστηνος ὦδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα Φροῦδος. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
Ὅρέστα Φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας θανών.
ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχῃ Φρενὸς,
810 αἶ' μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι,
σὲ πατρός ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε,
καὶ μοῦ ταλαίνης· νῦν δὲ ποῖ με χρῆ μολεῖν;
μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη,
καὶ πατρός. ἦ δὴ δεῖ με δουλεύειν πάλιν
815 ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοῖ,
Φονεῦσι πατρός. ἄρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὐ τι μὲν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
50) ξύννοικος ἔσομ'· ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλην
παρεῖσ' ἐμαυτήν, ἄΦιλος αὐανῶ βίον.
820 πρὸς ταῦτα, καινέτω τις, εἰ βαρύνεται,
τῶν ἐνδον ὄντων· ὥς χάρις μὲν, ἦν θάνω,
λύπη δ', εἴαν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.

50) ἔσομαι ξύννοικος· ἀλλὰ etc.

51) ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ
ποῦ φαέθων

στροφὴ α'.

825

"Αλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
κρύπτουσιν ἔκκηλοι;
ἔ, ἔ· αἶ, αἶ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, τί δακρύεις;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

830

μηδὲν μέγ' αὖσης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

52) ἀπολεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἰ τῶν Φανερώς οἰχομένων εἰς
'Αἶδαν ἐλπίδ' ὑποίσεις, κατ' ἐμοῦ
τακομένας μᾶλλον ἐπεμβάσει.

835

ΧΟΡΟΣ.

οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων
χρυσοδέτοις

ἀντιστρ. α'.

53) ἔρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν
καὶ νῦν ὑπὸ γαίας —

51)

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ
ποῦ φαέθων

"Αλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
κρύπτουσιν ἔκκηλοι;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔ, ἔ· αἶ, αἶ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, etc.

52) ἀπολεῖς με.

53) ἔρκεσι ριφθέντα γυναικός·
καὶ νῦν etc.

840

ξ, ξ· ἰώ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

πάμψυχος ἀνάσσει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

54) Φεῦ δῆτ'· ὅλοα γάρ·

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἑδάμη —

ΧΟΡΟΣ.

845

ναί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶδ', οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἄμ-

φι τὸν ἐν πένθει· ἐμοὶ δ' οὐ τις ἔτ' ἔσθ'·

ὅς γὰρ ἔτ' ἦν, Φροῦδος ἀναρπασθεὶς.

ΧΟΡΟΣ.

δειλαία δειλαίων κυρεῖς.

· στροφή β'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

850

55) καὶ γὰρ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ,

πανσύρτω παμμήνω πολλῶν

δεινῶν τε στυγνῶν τ' ἀχέων.

ΧΟΡΟΣ.

εἶδομεν ἃ θροεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

54) φεῦ δῆτ' Ἐριφύλας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἑδάμη γάρ.

ΧΟΡΟΣ.

ναί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶδ', οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ὑπὲρ

τῶν ἐν πένθει· ἐμοὶ δ' etc.

55) καὶ γὰρ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ,

παμφύρτω κυμήνασα σάλω

δεινῶν τε στυγνῶν τ' ἀχέων.

ΧΟΡΟΣ.

εἶδομεν ἃ θρηγεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

855

μή μέ νυν μηκέτι
παραγάγης, ἴν' οὐ —

ΧΟΡΟΣ.

τί φής;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πάρεισιν ἐλπίδων
ἔτι κοινοτόκων
εὐπατριδᾶν τ' ἄρωγοί.

ΧΟΡΟΣ.

860

πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος.

ἐντιστρ. β.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ καὶ χαλαργοῖς ἐν ἀμίλλαις
οὕτως, ὥς κείνῳ δυστάνῳ,
τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκύρσαι;

ΧΟΡΟΣ.

ἄσκηπος αἰ λώβα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

865

56) πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν —

ΧΟΡΟΣ.

παπαί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μή μέ νυν μηκέτι
παράγαγ', ἦ τιν' οὐ —

ΧΟΡΟΣ.

τί φής;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πάρειδιν

ἐλπίδων ἔτι κοινότοκοι
εὐπατριδαί τ' ἄρωγοί.

56) πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν —

ΧΟΡΟΣ.

παπαί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

870 κέκευθεν, οὔτε του
τάφου ἀντιάσας,
οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

Ἵφ' ἡδονῆς σοι, Φιλτάτη, διώκομαι,
τὸ κόσμιον μεθεῖσα, σὺν τάχει μολεῖν.
Φέρω γὰρ ἡδονάς τε, κἀνάπαυλαν ὧν
πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

875 πόθεν δ' ἂν εὖροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

880 ἀλλ' ἦ μέμνηας, ὦ τάλαινα, καπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι, καπὶ τοῖς ἐμοῖς γελαῖς;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

μὰ τὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὥς παρόντα νῦν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶ μοι τάλαινα· καὶ τίνας βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσας, ὥδε πιστεύεις ἄγαν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

885 ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κούη ἄλλου, σαφῆ
σημεῖ' ἰδοῦσα, τῷδε πιστεύω λόγῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κέκαυται,

οὔτε τοῦ τάφου ἀντιάσας,
οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίν', ὦ τάλαιν', ἰδοῦσα πίστιν; ἐς τί μοι
βλέψασα, θάληπῃ τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

57) πρὸς νυν θεῶν, ἄκουσον, ὡς μαθοῦς' ἐμοῦ,
890 τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν, ἢ μωρὰν λέγῃς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν, ὅσον κατειδόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὄρῳ κολώνης ἐξ ἄκρας νεοῤῥύτους
895 πηγᾶς γάλακτος, καὶ περιστεφῇ κύκλῳ
πάντων, ὅς' ἐστίν, ἀνθέων θήκη πατρός.
ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ,
μή ποῦ τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον,
900 τύμβου προσεῖρπον ἄσπον· 58) ἐσχάτης δ' ὄρῳ
πυρᾶς νεωρῇ βόστρυχον τετμημένον·
κεῦθ' ὅς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ ξύνηθες ὄμμα, Φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄρᾶν τεκμήριον·
905 καὶ χερσὶ βαστάσασα, δυσφημῶ μὲν οὐ,
χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε ἐξεπίσταμαι,

57) πρὸς νυν θεῶν, ἄκουσον, ὡς, μαθοῦς', ἐμὲ
τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν, ἢ μωρὰν λέγῃς.

58) — — ἐσχάτης δ' ὄρῳ
πυρᾶς νεωρῇ βόστρυχ' ἐξηρτημένον.
κεῦθ' ὅς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι,
τοῦχ' ἢ ξύνηθες ὄμμα φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄρᾶν τεκμήριον.

- μή του τόδ' ἀγλαΐσμα, πλὴν κείνου, μολεῖν.
 τῷ γὰρ προσήκει, πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ, τόδε;
 910 καὶ γὰρ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι,
 οὐδ' αὖ σύ. πῶς γάρ; ἢ γε μηδὲ πρὸς Θεοὺς
 ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς Φιλεῖ
 τοιαῦτα πράσσειν, οὔτε δρῶσ' ἐλάνθαν' ἄν.
 915 ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα ταπιτίμια.
 59) ἀγ', ὦ Φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσί τοι
 οὐχ ὡς αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
 νῦν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 920 Φεῦ τῆς ἀνολίας. ὥς σ' ἐποικτείρω πάλαι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- 60) οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης Φέρη.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ', ἃ γ' εἶδον ἐμφανῶς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- τέθνηκεν, ὦ τάλαινα· τὰ κείνου δέ σοι
 925 σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κεινόν γ' ὄρα.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

οἶ μοι τάλαινα· τοῦ τὰδ' ἤκουσας βροτῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὦλλυτο.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται.

59) ἀλλ', ὦ φίλη, θάρσυνε. etc.

60) οὐκ οἶσθ', ἴν' αὐδῆς, οὐδ' ὅποι γνώμης φέρη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κατ' οἶκον, ἡδύς, οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

930 οἶ μοι τάλαινα. τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶμαι μάλιστα ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινα.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

935 ὦ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἶδυι' ἄρα
ἔν' ἤμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἰκόμην,
τά τ' ὄντα πρόσθεν, ἄλλα θ' εὕρισκω κακὰ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δ' ἐμοὶ πίθῃ,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

940 ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ ἔσθ' ὅ γ' εἶπον· οὐ γὰρ ὦδ' ἄφρων ἔφυν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τί γὰρ κελεύεις, ὦν ἐγὼ Φερέγγυος;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τλῆναι σε δρῶσαν ἃ ν' ἐγὼ παραινέσω.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

945 ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ὀρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσον περ ἂν σθένω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- ἄκουε δὴ νῦν, ἥ βεβούλευμαι τελεῖν.
 παρουσίαν μὲν οἶσθαι καὶ σύ που Φίλων
 ὥς οὐ τις ἡμῖν ἐστίν, ἀλλ' Ἄιδης λαβὼν
 950 ἀπεστέρηκε, καὶ μόνα λελεῖμμεθον.
 ἔγωγ', ἕως μὲν τὸν κασιγνήτον βίω
 θάλλοντά γ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας,
 Φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξασθαι πατρός·
 νῦν δ' ἡνίκ' οὐκ ἔτ' ἐστίν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
 955 ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρώου Φόνου
 ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοικήσεις κτανεῖν
 Αἴγισθον. οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
 ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος; ἐς τίν' ἐλπίδων
 βλέψας ἔτ' ὀρθήν; ἥ πάρεστι μὲν στένειν
 960 πλούτου πατρώου κτῆσιν ἐστερημένη,
 πάρεστι δ' ἀλγεῖν, ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
 ἄλεκτρα γηράσκουσιν ἀνυμέναιά τε.
 καὶ τῶνδε μὲν τοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
 τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
 965 Αἴγισθος, ὥστε σὸν ποτ' ἢ καμὸν γένος
 βλαστεῖν ἐᾶσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῇ.
 ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλευμασι,
 πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐν πατρὸς κᾶτω
 θανόντος οἶσει, τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
 970 ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα
 καλεῖ τὸ λοιπὸν, καὶ γάμων ἐπαξίων
 τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄρᾳν.
 λόγῳ γε μὴν εὐηλείαν οὐχ ὄρᾳς ὅσῃν
 σαυτῇ τε καὶ μοι προσβαλεῖς, πεισθεῖς ἐμοί;
 975 τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται;
 Ἴδεσθε τῶδε τῷ κασιγνήτῳ, Φίλοι,
 ὃ τὸν πατρώον οἶκον ἐξεσωσάτην,

- ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ,
 980 ψυχῆς ἀφειδήσαντε, προὔστητην Φόνου.
 τούτῳ Φιλεῖν χρὴ, τῷδε χρὴ πάντα σέβειν.
 τῷδ' ἐν θ' ἐορταῖς, ἐν τε πανδήμῳ πόλει
 τιμᾶν ἅπαντας, οὐνεκ' ἀνδρείας, χρέων.
 τοιαῦτά τοι νῶ παῖς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 985 ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ ἥλιπεῖν κλέος.
 ἀλλ', ὦ Φίλη, πείσθῃτι, συμπόνει πατρί,
 ξύγκραμν' ἀδελφῶ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ,
 παῦσον δὲ σκυτὴν, τοῦτο γιγνώσκουσ', ὅτι
 ζῆν αἰσχυρῶν αἰσχυρῶς τοῖς καλῶς πεφυ-
 κόσιν.

ΧΟΡΟΣ.

- 990 ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθεῖα
 καὶ τῷ λέγουσι, καὶ κλύουσι σύμμαχος.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

- καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, ⁶¹⁾ εἰ φρενῶν
 ἐτύγχαν' αὐτὴ μὴ κακῶν, ἐσώζετ' αὖ
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.
 995 ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα, τοιοῦτον θράσος
 αὐτὴ θ' ὀπλίζῃ, καὶ μ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
 οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν, οὐκ ἀνὴρ ἔφυς·
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερσὶ.
 δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
 1000 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ, καπὶ μηδὲν ἔρχεται.
 τίς οὖν, τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἐλεῖν,
 ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
 ὄρα, κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
 κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
 1005 λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδέν, οὐδ' ἐπωφελεῖ,
 βάξιν καλὴν λαβόντε, δυσκλεῶς θανεῖν.

61) — — — εἰ φρενῶν
 ἐτύγχαν' αὐτὴ μὴ κακῶν, etc.

οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
 χρήζων τις, εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
 1010 ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι, κᾶξερημῶσαι γένος,
 κατάσχεσ ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
 ἄρρῃτ' ἐγὼ σοι κατέλῃ φυλάξομαι·
 αὐτὴ δὲ νοῦν σχές ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ,
 σθένουσα μηδὲν, τοῖς κρατοῦσιν εἰνάθειν.

ΧΟΡΟΣ.

1015 πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
 κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'
 ἤδη σ' ἀπορρίψουσιν ἀπηγγελλόμην.
 ἀλλ' αὐτοχειρὶ μοι, μόνη τε δραστέον
 1020 τοῦργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

Φεῦ·

εἴθ' ὦφελες τοιάδε τὴν γνώμην, πατρὸς
 θνήσκοντος, εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἦν Φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσων τότε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1025 ὥς οὐχὶ συνδράσουςα νουθετεῖς τάδε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀνέξομαι κλύουσα, χῶταν εὖ λέγης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

1030 μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀπελθε. σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθῃσις οὐ πάρα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἐξείπε σῇ.

⁶²⁾ ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1035 ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθείας δέ σου.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπένδει με δεῖ;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσει σὺ νῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ δεινὸν, εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

1040 εἴρηκας ὀρθῶς, ὧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ.

62)

▲ ΧΡΥΣΟΘ.

οὐ τοι τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' οὖν ἔρωτά γ', οἷμ', ἀτιμίας ἔχεις.

ΧΡΥΣΟΘ.

ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθείας δέ σοῦ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τῇ σῇ πινόϊα δῆτ' ἐπισπένδει με δεῖ;

ΧΡΥΣΟΘ.

ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσει σύ μου.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ' ; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν ;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' ἔστιν, ἔνθα χ' ἡ δίκῃ βλάβην φέρει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1045 καὶ μὴν ποιήσω γ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

βουλῆς γάρ ἐστιν οὐδὲν ἔχθιον κακῆς.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

Φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν, ὧν ἐγὼ λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πάλαι δέδοκται ταῦτα, καὶ νῦν στί μοι.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

1050 ἄπειμι τοίνυν. οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη
τολμᾶς ἐπαινεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' εἴσιθ'. οὐ σοι μὴ μεθέψομαι ποτε,
οὐδ' ἦν σφόδρ' ἰμείρουσα τυγχάνης· ⁶³⁾ ἐπεὶ
πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

1055 ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι
Φρονεῖν, Φρόνει τοιαῦθ'. ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
ἤδη βεβήκης, τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη.

63) — — — — — ἐπεὶ

πολλῇ γ' ἀνοία καὶ πόθῳ θηρᾶς κενά.

ΧΟΡΟΣ.

- 64) Τί τοὺς ἄνωθεν Φρονιμωτάτους στροφὴ α'.
οἰωνοὺς ἐσορώμενοι
1060 τροφᾶς κηδομένους, ἀφ' ὧν τε
βλαστῶσιν, ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὖρω-
σι, τάδ' οὐκ ἔπ' ἴσας τελοῦμεν;
ἀλλ', οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
1065 δαρὸν οὐκ ἀποίνητοι.
ὦ χθονία βροτοῖσι Φάμα,
κατά μοι βόασον οἰκτρὰν
ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις,
ἀχόρευτα Φέρουσ' ὄνειδῃ·
1070 65) ὅτι σφίς' ἤδη τὰ μὲν ἐν δόμων ἀντιστρ. α'.
νοσεῖ· τὰ δὲ πρὸς τέκνων
διπλῇ Φύλοπις οὐκ ἔτ' ἐξι-
σοῦται Φιλοτασίῳ διαίτῃ.
πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει

64) Ὑπ' οὐρανῷ μὲν
φρονιμωτάτους οἰωνοὺς
ἐσορῶμεν εἰς τροφὰς
ἱκνουμένους ἑῶν γε βλαστῶν·
ἡμεῖς δὲ τέκνοισιν ἄνδρες
τάςδ' οὐκ ἔτ' ἴσας τελοῦμεν·
ἀλλ', οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
δαρόν γ' οὐκ ἀπόνητοι. etc. etc.

65) ὅτι σφίσι δὴ
γένος ἐκγόνων νοσεῖ πᾶν,
χ' ὅτι τῶν τέκνων διπλῇ
ἔυνωρις οὐκ ἔτ' ἐξισοῦται
φιλοτασίῳ διαίτῃ.
πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει

- 1075 Ἡλέκτρα, τὸν αἰεὶ, πατρὸς
δειλαία, στενάχουσ', ὅπως
ἂ πανόδυρτος ἀηδῶν,
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθεύς,
τό τε μὴ βλέπειν ἐτοίμα,
1080 διδύμαν ἐλοῦσ' ἐριννύν.
τίς ἂν εὐπατρὶς ὧδε βλάστοι;
οὔδεις τῶν ἀγαθῶν, ζῶν κακῶς, στροφὴ β'.
εὐκλειαν αἰσχύναι θέλει
66) νώνυμος, ὦ παῖ, παῖ,
1085 ὥς καὶ σὺ πάγκλαυστον αἰ-
ῶνα κοινὸν εἴλου,
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα,
δύο φέρειν ἐν ἐνὶ λόγῳ,
σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κενεῖσθαι.
1090 ζώης μοι καθύπερθεν χερὶ, ἀντιστρ. β'.
πλούτῳ τε, τῶν ἐχθρῶν, 67) ὅσον
νῦν ὑπὸ χεῖρα ναίεις·
ἐπεὶ σ' ἐφεύρηκα μοί-
ρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
1095 βεβῶσαν· ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε

Ἡλέκτρα, θάνατον πατρὸς
αἰανῶς στοναχοῦσ', ὅπως
ἂ πανόδυρτος ἀηδῶν, etc. etc.

66) νώνυμος, ὦ παῖ·
ὥς καὶ σὺ πάγκλαυστον
αἰῶνα κεῖνον, εἴλου,
τὸν μὴ καλὸν καθοπλίσασα,
δύο φέρειν etc.

67) — — — — ὅσον
νῦν ὑπὸ ναίεις·
ἐπεὶ σ' ἐφεύρηκα
μοίρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
βεβῶσαν· ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε

νόμιμα, τῶνδε Φερομέναν
ἄριστα τᾷ Διὸς εὐσεβείᾳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄρ', ὦ γυναῖκες, ὁρῶ τ' εἰσηκούσαμεν,
ὁρῶς θ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῆζομεν;

ΧΟΡΟΣ.

1100 τί δ' ἐξερευνᾷς, καὶ τί βουλευθεὶς πάρει;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Αἰγισθον, ἔνθ' ὤκηκεν, ἱστορῶ πάλαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις, χῶ Φράσας ἀζήμιος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

68) τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω Φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;

ΧΟΡΟΣ.

1105 ἦδ', εἰ τὸν ἀγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦθ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦς, ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθόν τινες.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἳ μοι τάλαιν', οὐ δὴ ποτ' ἦς ἠκούσαμεν
Φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1110 οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'. ἀλλ' ἐμοὶ γέρων
ἐφείτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.

νόμιμα, τῶνδε φερομέναν
ἄριστα τᾷ Ζηνὸς εὐσεβείᾳ.

68) τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν τε καὶ τῶν ἐπομένων παρουσίαν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φέροντες αὐτοῦ μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὥς ὀρᾷς, νομίζομεν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1115 69) οἱ ἐγὼ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές.
πρόχειρον ἄχθος, ὥς ἔοικε, δέρκομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστέων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1120 ὦ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος ἐς χεῖρας λαβεῖν,
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω καποδύρωμαι σποδῶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

70) δόθ', ἥ τις ἐστὶ, προσφέροντες. οὐ γὰρ ὥς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὕς' ἐπαιτεῖται τάδε·
1125 ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ Φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοί,
ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὸν, 71) ὥς σ' ἀπ' ἐλπίδων,
οὐχ ὥνπερ ἐξέπεμπον, εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν·
1130 δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
ὥς ὥφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,

69) οἱ ἐγὼ τάλαινα· τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές
λυπηρὸν ἄγγος, ὥς ἔοικε, δέρκομαι.

70) δότω τις αὐτῇ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὥς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὕς' ἐπαιτεῖται τάδε·
ἀλλ' ἢ φίλων τίς ἐστίν, ἢ πρὸς αἵματος.

71) — — — — ὥς σ' ἄλλον τὸ πᾶν,
οὐχ ὥνπερ ἐξέπεμπον, εἰσεδεξάμην.

- πρὶν εἰς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι, χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε, κἀνασώσασθαι Φόνου,
ὅπως θανὼν ἔκτισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
1135 τύμβου πατρώου κοινὸν εἰληχῶς μέρος.
νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων, κἀπὶ γῆς ἄλλης Φυγᾶς,
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα·
κοῦτ' ἐν Φίλῃσι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς ἐκόσμησ', οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
1140 ἀνειλόμην, ὥς εἰκὸς, ἄθλιον βάρος.
ἀλλ' ἐν ξένησι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας,
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
οἱ μοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, 72) τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
1145 πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε
μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος·
οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός·
ἐγὼ δ' ἀδελφῇ σοὶ προσηυδώμην αἶε.
νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
1150 θανόντα σὺν σοὶ. πάντα γὰρ ξυναρπάσας,
θύελλ' ὅπως, βέβηκας· 73) οἴχεται πατήρ·
τέθνηκ' ἐγὼ σοι· Φροῦδος αὐτὸς εἶ θανὼν·
γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
1155 Φήμας λάθρα προὔπεμπες, ὥς φανούμενος
τιμωρὸς αὐτὸς. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς
δαίμων ὁ σὸς τε κἀμὸς ἐξαφείλετο,
ὅς σ' ὥδ' ἐμοὶ προὔπεμψεν, ἀντὶ Φιλτάτης
μορφῆς, σποδὸν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῇ.
1160 οἱ μοι μοι.

72) — — — — τὴν ἔγωγ', ἀδελφέ, σοι
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. etc.

73) — — — οἴχεται πατήρ·
τέθνηκ' ἐγὼ· σὺ φροῦδος αὐτὸς εἶ θανὼν.

ὦ δέμας οἰκτρόν. Φεῦ, Φεῦ.

ὦ δεινοτάτας, οἳ μοι μοι,
πεμφθεῖς κελεύθους, φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας·
ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον κῆρα.

1165 τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος,
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδὲν, ὥς ξὺν σοὶ κάτω
ναίω τὸ λοιπόν. καὶ γὰρ ἤνικ' ἦσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων· καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ᾧ πολέπεσθαι τάφου.

1170 τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμενούς.

ΧΟΡΟΣ.

θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἥλέκτρα, φρόνει·
θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.
πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

74) Φεῦ, Φεῦ. τί λέξω; ποῖ, λόγων ἀμηχανῶν,
1175 ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκ ἔτι γλώσσης σθένω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ' ἔσχες ἄλγος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἥλέκτρας τόδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἳ μοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1180 τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ σῶμ' ἀτίμως καὶ θέως ἐφθαρμένον.

ΗΛΕΚ-

74) φεῦ, φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων, ἀμηχανῶν,
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ etc.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ τοί ποτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσΦημεῖς, ξένε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ὥδ' ἐπισκοπῶν στένεις;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1185 ὥς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐν τᾷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίῳ βλέπειν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1190 ὅθ' οὕνεκ' εἰμὶ τοῖς Φονεῦσι σύντροφος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

75) τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμενας κακόν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῖς πατρός. εἴτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

76) μήτηρ καλεῖται· μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1195 τί δρῶσα; πότερά χερσίν, ἢ λύμῃ βίου;

75) τοῖς τοῦ; τίνος τοῦτ' ἐξεσήμενας κακόν;

76) μήτηρ καλεῖται· μητρὶ δ' οὐδὲν ἔστ' ἴση.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ χερσὶ, καὶ λύμαισι, καὶ πᾶσιν κακοῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐθ' οὐπαρήξων, οὐθ' ὁ κωλύσων πάρα;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ δῆθ'. ὅς ῥ' ἦν γάρ μοι, σὺ προὔθηκας σποδόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ δύσποτμ', ὥς ὁρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1200 μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μόνος γὰρ ἦκ' ἔγωγε τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἦκεις ποθέν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ φράσαιμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἔστιν εὖνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1205 μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πιθοῦ λέγοντι, κούχ' ἀμαρτήσῃ ποτέ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μὴ, πρὸς γενείου, μὴ ἔξελῃ τὰ φίλτατα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ φημ' ἐάσειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,

1210 Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐΦημα Φώνει. πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

77) οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν Φάτιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1215 ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

78) ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἡσκημένον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1220 πῶς εἶπας, ὦ παῖ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ψεῦδος οὐδὲν ὦν λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ ζῇ γὰρ ὦνής;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἴπερ ἐμψυχός γ' ἐγώ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ γὰρ σὺ κεῖνος;

77) οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν ταφήν.

78) ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γε, σῶμ' ἐνι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τήνδε προσβλέψας ἐμοῦ
σφραγιῖδα πατρὸς, ἔνμαθ' εἰ σαφῇ λέγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ Φίλτατον Φῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φίλτατον, ξυμμαρτυρῶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1225 79) ὦ Φθέγμ', ἀφίκου;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔχω σε χερσίν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὥς τὰ λοιπ' ἔχοις αἶψ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ Φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
80) ὁρᾷτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.

ΧΟΡΟΣ.

1230 ὁρῶμεν, ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι
γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἀπο.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ γοναί,

στροφὴ α'.

γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ Φιλτάτων,

ἐμόλετ' ἀρτίως,

1235 ἐφεύρετ', ἤλθετ', εἶδεθ' οὓς ἐχρῆζετε.

79) ὦ' δέλφ', ἀφίκου;

ΟΡΕΣΤ.

μηκέτ' ἄλλον ἐλπίσης.

80) ὁρᾷτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δ' ἀληθινῶς σεσωσμένον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάρεσμεν· ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ' ἔστι;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σιγαῶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

81) ἀλλ', οὐ μὰ τὰν γ' ἄδμήταν αἰὲν Ἄρτεμιν, στροφὴ β'.
 1240 τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιόσω τρέσαι,
 περισσὸν ἄχθος ἔνδον
 γυναικῶν ὃν αἰεί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄρα γε μὲν δῆ, καὶ γυναιξὶν ὥς Ἄρης
 ἔνεστιν· εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1245 82) ὅτοπτοτοτοί. στροφὴ γ'.
 ἀνέφελον ἐπέβαλες
 οὐ ποτε καταλύσιμον,
 οὐδέποτε λησόμενον

 ἀμέτερον
 1250 οἶον ἔφυ κακόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔξοιδα καὶ ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσια
 Φράζη, τότε ἔργων τῶνδε μεμνήσθαι χρεών.

81) ἀλλ', οὐ μὰ τὰν γ' ἄδμητον αἰὲν Ἄρτεμιν, etc.

82) ὅτοπτοτοτοτοτοί.

ἀνέφελον ἐπέβαλες
 οὐ ποτε καταλύσιμον,
 οὐδέποτε λησόμενον
 ἀμέτερον οἶον ἔφυ κακόν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὁ πᾶς ἐμοὶ

ἀντιστρ. α'.

ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρῶν ἐννέπειν

1255

τάδε δίκαια χρόνος·

μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξύμφημι καὶ γῶ. τοιγαροῦν σώζου τόδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δρῶσα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ μή 'στι καιρὸς, μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1260 τίς οὖν ἂν ἀξίαν γε, σοῦ πεφηνότος, ἀντιστρ. β'.

μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;

ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως

ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τότ' εἶδες, ὅτε θεοὶ μ' ἐπώτρυναν μολεῖν.

.

83) ΗΛΕΚΤΡΑ.

.

ἀντιστρ. γ'.

1265

ἔφρασας ὑπερτέραν

τᾶς πάρος ἔτι χάριτος,

εἴ σε θεὸς ἐπῶρσεν

ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα·

δαιμόνιον

1270

αὐτὸ τίθην' ἐγώ.

83)

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔφρασας ὑπερτέραν

τᾶς πάρος ἔτι χάριτος·

εἴ σε θεὸς ἀμέτερα

ἐπῶρσε πρὸς μέλαθρα,

δαιμόνιον αὐτὸ τίθην' ἐγώ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργάζειν· τὰ δὲ
δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1275 ἰὼ χρόνῳ Φιλτάταν ὁδὸν
ἐπαξιώσας ὥδ' ἐμοὶ Φανῆναι,
μή τοι, πολύστονον ὥδ' ἰδὼν —

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί μὴ ποιήσω;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

84) μή μ' ἀποστερήσης
τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθέσθαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδὼν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ξυναινεῖς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1280 τί μὴ οὐ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

85) ὦ Φίλαι, ἔκλυον ἂν
ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν.
ἔσχον ὄργαν ἀναυδον,
οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα τάλαινα.
1285 νῦν δ' ἔχω σε· προὔφάνης δὲ

84) — — — — μή μ' ἀποστεργήσης,
τῶν σῶν προσώπων ἡδονήν με θέσθαι.

ΟΡΕΣΤ.

ἦ κάρτα κἂν ἄλλως σε θυμοίμην ἰδὼν.

85) ὦ φίλτατ' ἀδελφ' ἐμοῦ,
οὐκ ἔτ' ἤλπιζόν σ' ὄρᾱν,
σοῦ γε λόγον θανάτου
ἄρτι σὺν βοᾷ κλύουσα,
τάλαινα· νῦν δ' ἔχω σε,

Φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
 ἅς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὰ μὲν περιστεύαντα τῶν λόγων ἄφες,
 καὶ μήτε μήτηρ ὥς κακὴ δίδασκ' ἐμὲ,
 1290 μήθ' ὥς πατρώαν κτῆσιν Αἰγισθοῦς δόμων
 ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.
 86) χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος·
 ἃ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ,
 σήμαιν', 87) ὅπου Φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι,
 1295 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ.
 οὕτως δ', ὅπως μήτηρ σε μὴ πιγνώσεται
 Φαιδρῷ προσώπῳ, νῶν ἐπελθόντοιν δόμους,
 ἀλλ' ὥς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένη
 στέναζ'. ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
 1300 χαίρειν παρέσται, καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

88) ἀλλ', ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον,
 καὶ τοῦμόν ἐσται τῇδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς,
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα, κοῦκ ἐμάς, ἐκτεσάμην.
 κοῦδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχύ
 1305 αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος. οὐ γὰρ ἂν καλῶς
 ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ' οἶσθα μὲν τὰνθένδε, πῶς γὰρ οὔ; κλύων

προῦφάνης τε, φιλτάταν
 ἔχων πρόσοψιν, ἅς ἐγὼ οὐδ'
 ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.

86) ἔργου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.

87) — ὅπου φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι,
 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῆς ὑβρέως.

88) ἀλλ', ὦ κασίγνηθ', ὧδέ πως καὶ σοὶ φίλον,
 καὶ τοῦμόν ἐσται τῇδ'· ἐπεὶ etc.

- ὅθ' οὖνεκ' Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας
 μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δείσῃς ποθ', ὥς
 1310 γέλωτι Φαιδρὸν τοῦμόν ὄψεται κᾶρα.
 μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτην' ἐμοί·
 κᾶπεί σ' ἐσεῖδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶς
 δακρυρροοῦσα. πῶς γὰρ ἄν λήξαιμ' ἐγὼ,
 89) ἢ τις μιᾷ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε
 1315 καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἴργασαι δ' ἐμ' ἄσκηπα
 ὥστ', εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηνέτ' αἰ
 τέρας νομίζειν αὐτὸ, πιστεύειν δ' ὀρᾶν.
 ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδὸν,
 ἄρχ' αὐτὸς, ὥς σοι θυμός. ὥς ἐγὼ μόνη
 1320 οὐκ ἄν δυοῖν ἤμαρτον· ἦ γὰρ ἄν καλῶς
 ἔσωσ' ἐμαυτήν, ἦ καλῶς ἀπωλόμην.

90) ΟΡΕΣΤΗΣ.

σιγᾶν ἐπήνεσ'· ὥς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
 τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- εἴσιτ', ὦ ξένοι,
 ἄλλως τε καὶ Φέροντες οἳ ἄν οὔτε τις
 1325 δόμων ἀπώσaiτ', οὔτ' ἄν ἡσθεῖη λαβών.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

- ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ Φρενῶν τητώμενοι,
 πότερα παρ' οὐδέν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι,
 ἢ νοῦς ἔνεστιν οὐ τις ὑμῖν ἐγγενής,
 ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς. ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
 1330 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε;
 ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ ἵκνουν ἐγὼ

89) ἢ τις μιᾷ σ' ἐν ἡμέρᾳ θανόντα τε
 καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; etc.

90)

ΧΟΡΟΣ.

σιγᾶν ἐπήνεσ', ὥς ἐπ' ἐξόδῳ τινὸς
 τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος.

πάλαι Φυλάσσων, ἣν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα.
νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προὔθεμην ἐγώ.

1335 καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων,
καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς,
εἴσω παρέλθεθ', ὥς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς οὖν ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

1340 καλῶς. ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

91) ἥγγειλας, ὥς ἔοικεν, ὥς τεθνηκότα.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

εἷς τῶν ἐν Ἄιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνὴρ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τελουμένων, εἴποιμ' ἂν ὥς δὲ νῦν ἔχει,

1345 καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίς οὗτος ἔστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν, Φράσον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐχὶ ξυνιεῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας ἐς χεῖράς ποτε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποῖω; τί φωνεῖς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ τὸ Φωκέων πέδον

1350 ὑπεξεπέμφθην, σῇ προμηθεῖα, χεροῖν.

91) ἥγγειλας, ὥς ἔοικέ, μ' ὥς τεθνηκότα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ κείνος οὗτος, ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσεῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς Φόνῳ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐδ' ἐστὶ μὴ μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

- ὦ Φίλτατον Φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
1355 Ἀγαμέμνωνος, πῶς ἤλθες; ἦ σὺ κείνος εἶ,
ὃς τόνδε καὶ μ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
92) ὦ Φίλταται μὲν χεῖρες, ἡδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα· πῶς οὕτω πάλαι
ξυνών μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες· ἀλλ' ἐμὲ
1360 λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἡδιστ' ἐμοί.
χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾷν δοκῶ·
χαῖρ'. ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὰ
ἤχθηρα, καὶ Φίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

- ἀρκεῖν δοκεῖ μοι. τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους,
1365 πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι,
αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἥλέκτρα, σαφῆ.
σφῶν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεστώτοιν, ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη
νῦν οὐ τις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,
1370 Φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- 93) οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδῃ, τόδ' εἴη τοῦργον· ἀλλ' ὅσον τάχος

92) ὦ φιλτάτας μὲν χεῖρας, ἡδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα· etc.

93) οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν ἐνδεὲς λόγων,
Πυλάδῃ, τόδ' εἴη τοῦργον· etc.

χωρεῖν ἔσω, πατρῷα προσκύσανθ' ἔδη
1375 θεῶν, ὅσοι περ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄναξ Ἄπολλον, ἴλεως αὐτοῖν κλύε,
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἢ σε πολλὰ δὴ
ἂφ' ἃν ἔχοιμι, λιπαρεῖ προὔστην χερσί.
νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἴων ἔχω,
1380 αἰτῶ, προπιτνῶ, λίσσομαι· γενοῦ πρόφρων
ἡμῖν ἄρωγος τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια
τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

ΧΟΡΟΣ.

94) Ἴδεθ' ὅπη προνέμεται
1385 τὸ δυσέριστον αἶμα Φυσῶν Ἄρης.
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων

στροφή.

ἄφυκτοι κύνες,
ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει
1390 τοῦμόν Φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον.

παράγεται γὰρ ἐνέρων
δολιόπους ἄρωγος εἴσω στέγας,
ἀρχαιοόπλουτα πατρὸς εἰς ἐδώλια,
95) νεακόνητον αἶμα χειροῖν ἔχων·

ἀντιστρ.

1395 ὁ Μαίας δὲ παῖς
Ἑρμῆς σφ' ἄγει, δόλον σκότῳ
κρύψας, πρὸς αὐτὸ τέρμα, κούκ ἔτ' ἀμμένει.

94) Ἴδεθ', ὅπη προνέμεται
δύσερις, αἱματός τε διψῶν Ἄρης.
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι,
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων,
ἄφυκτ' Ἑριννύες.
ὥστ' οὐ μ. etc.

95) νέῳ παλαιὸν αἶμα λύσων φόνῳ·
ὁ Μαίας δὲ παῖς
Ἑρμῆς σφ' ἄγει, etc.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ω φίλταται γυναῖκες, ὦνδρες αὐτίκα
τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.

ΧΟΡΟΣ.

1400 πῶς δῆ; τί νῦν πράσσουσιν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἡ μὲν ἐς τάφον
λέβητα κοσμεῖ, τὼ δ' ἐφέστατον πέλας.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ δ' ἐκτὸς ἤξας πρὸς τί;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Φρουρήσους' ὅπως
Αἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

αἶ' αἶ' αἶ' αἶ'. ἰὰ στέγαι

1405 Φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;

ΧΟΡΟΣ.

ἤκουσ' ἀνήκουστα

στροφὴ α'.

δύστανος, ὥστε Φρίξαι.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἱ μοι τάλαιν'. Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1410 ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ τέκνον, τέκνον,

οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν

ὠκτείρεθ' οὔτος, οὔθ' ὁ γεννήσας πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα· νῦν σε στροφὴ β'.
μοῖρα κατ'ημερία φθίνει, φθίνει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1415 ὦ μοι πέπληγμαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ μοι μάλ' αὖθις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ στροφὴ γ'.
γᾶς ὕπαι κείμενοι.

96) πολὺρρύτον γὰρ αἷμ' ὑπεξ-
1420 αἰροῦσι τῶν κτανόντων
οἱ πάλαι θανόντες.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν πάρειςιν οἶδε· Φοινία δὲ χεὶρ
στάζει θυηλῆς Ἀρεος. 97) οὐδ' ἔχω λέγειν,
'Ορέστα, πῶς κυρεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τά γ' ἐν δόμοισι μὲν,
1425 καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισε.
τέθνηκεν ἡ τάλαινα. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
μητρῶον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.

96) νεόρρύτον γὰρ αἷμ' ὑπεξ-
αιροῦσι τ. κτ. etc.

97) — — — ὦ ἀδελφ' ἐμοῦ
'Ορέστα, τὰν δόμοισι λέγ' ἐμοῖ, πῶς κυρεῖ;

ΟΡΕΣΤ.

καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισε.
τέθνηκεν etc.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε. λεύσσω γὰρ
Αἴγισθον ἐκ προδήλου.

98) ΗΛΕΚΤΡΑ.

1430 ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρόν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν; εἰσορᾷτέ που

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθώς
.

ΧΟΡΟΣ.

99) βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα. ἀντιστρ. β'.
νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ' ὡς πάλιν —

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1435 θάρσει τελοῦμεν, ἦ νοεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔπειγέ νυν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δὴ βέβηκα.

98)

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρόν; εἰσορᾷτέ που
τὸν ἄνδρ'· ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθώς
.

99) βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
ὥς, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τὰ λοιπὰ νῦν —

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θάρσει, τελοῦμεν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦ νοεῖς, τί πρακτέον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δὴ νένωκα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τάνθαδ' ἄν μέλοιτ' ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

100) δι' ὧτος ἄν παῦρά γ' ὥς

αντιστρ. γ'.

ἥπιως ἐννέπειν

πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι,

1440 λαθραῖον ὥς ὀρούση

πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν ὑμῶν, ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,

οὓς Φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον

λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;

1445 101) σέ τοι, σὲ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος

χρόνῳ θρασεῖαν· ὥς μάλιστά σοι μέλειν

οἶμαι, μάλιστά δ' ἄν κατειδυῖαν φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔξοιδα. πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἄν

ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς Φιλτάτης.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1450 ποῦ δῆτ' ἄν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκ' ἐμέ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔνδον. Φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦ καὶ θανόντ' ἠγγεῖλαν ὥς ἐτητύμως;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ· ἀλλὰ καπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τάνθαδ' ἄν μέλοιτ' ἐμοί.

100) δι' ὧτος ἄν παῦρά πως

ἥπιως etc.

101) σέ τοι, σὲ κρίνω· καὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος

χρόνῳ θρασεῖαν· etc.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν, ὥστε καμφανῇ μαθεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

1455 πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θεά.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας, οὐκ εἰωθότως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

102) σιγᾶν ἄνωγα, κἀναδεικνύναι πύλας
 πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄρᾶν,
 1460 ὥς, εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος
 ἐξήρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρῶν νεκρὸν,
 στόμια δέχεται τὰμὰ, μηδὲ πρὸς βίαν,
 ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν, Φύση Φρένας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

103) καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ. τῷ γὰρ χρόνῳ
 1465 νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

104) ὦ Ζεῦ, δέδορκα Φάσμ', ἀνευ φθόγου μὲν, εὖ
 πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι Νέμεσις, οὐ λέγω.
 χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
 τὸ συγγενές τοι κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχη.

102) σιγᾶν ἄνωγα, κἀναδεικνύναι δέμας
 πᾶσιν Μυκηναίοισιν etc.

103) καὶ δὴ τελεῖται τὰδ' ἐπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
 νοῦν ἔσχον, etc.

104) ὦ Ζεῦ, δέδορκα σῶμα τοῦ φθονουμένου
 πεπτωκός· εἰ δ' ἔπ. etc.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1470 αὐτὸς σὺ βάσταζ'. ¹⁰⁵) οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν,
τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε, καὶ προσηγορεῖν Φίλως.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' εὖ παραινεῖς, κἀπιπείσομαι· σὺ δὲ,
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κᾶλει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὕτη πέλας σοῦ. μηνέτ' ἄλλοσε σκόπει.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1475 οἱ μοι, τί λεύσσω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίνα Φοβῆ; τίν' ἀγνοεῖς;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
πέπτωχ' ὁ τλήμων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

¹⁰⁶) οὐ γὰρ αἰσθάνη πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὔνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

οἱ μοι, ξυνῆκα τοῦπος. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
1480 ὅδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ', ὁ προσφωνῶν ἐμέ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μάντις ὢν ἄριστος, ἐσφάλλου πάλαι.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὅλωλα δὴ δειλαιοῖς. ἀλλ' ἐμοὶ πάρες
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν.

105) — — — οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν,
τοιαῦτα δρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλους.

106) οὐ γὰρ αἰσθάνη πάλαι,
ζῆν τοὺς θανόντας, οὔνεκ' ἀνταυδῶσί σοι;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μὴ πέρα λέγειν ἔα,

πρὸς Θεῶν, ἀδελφε, μηδὲ μηκύνειν λόγους.

1485 τί γὰρ βροτῶν ἂν ξὺν κακοῖς μεμιγμένων
 θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος Φέροι;
 ἀλλ' ὥς τάχιστα κτεῖνε, καὶ κτανῶν πρόθεσ
 ταΦεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰνός ἐστι τυγχάνειν,
 ἀποπτον ἡμῶν. ὥς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν

1490 μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

χωροῖς ἂν εἴσω ξὺν τάχει. λόγων γὰρ οὐ
 νῦν ἐστὶν ὧγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
 τοῦργον, σκότου δεῖ, κού πρόχειρος εἶ κτανεῖν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1495 μὴ τάσσε· χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες
 πατέρα τὸν ἄμὸν, ὥς ἂν ἐν ταύτῳ θάνης.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦ πᾶς ἀνάγκη, τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
 τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακὰ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1500 ἀλλ' οὐ πατρώαν τὴν τέχνην ἐνόμπασας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἦ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
 ἀλλ' ἔρφ'.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὕφηγοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σοὶ βαδιστέον πάρος.

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ἢ μὴ Φύγω σε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ μὲν οὖν κατ' ἡδονὴν

θάνης· Φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.

1505 χρῆν δ' εὐθύς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει,
κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολὺ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὥς πολλὰ παθόν

δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες,

1510 τῇ νῦν ὀρμῇ τελεωθέν.

Т Р А Х И Н И А I.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΥΛΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΛΙΧΑΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

- 1) Λόγος μὲν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων Φανείς,
 ὥς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
 θάνοι τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς, οὔτ' εἰ τῷ κακός·
 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν, καὶ πρὶν εἰς Ἄιδου μολεῖν,
 5 ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῇ τε καὶ βαρύν.
 ἥ τις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
 ναίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι, νυμφείων ὄκνον
 ἀλγιστον ἔσχον, εἰ τις Αἰτωλὶς γυνή.
 μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
 10 ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατρὸς,
 Φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλκτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
 βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
 κρουνοὶ διεῖραινοντο κρηναίου ποτοῦ.
 15 τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
 δύστηνος, αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην,
 πρὶν τῇσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι ποτε.
 χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἄσμενη δ' ἐμοὶ,
 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
 20 ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης,
 ἐκλύεταί με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
 οὐκ ἂν διείποιμ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακῶν ἀταρβῆς τῆς θεάς, ὅδ' ἂν λέγοι.
 ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη Φόβῳ,

1) Λόγος μὲν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων σοφῶν,
 ὥς οὐκ ἂν etc.

- 25 μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ.
 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς Ἀγώνιος καλῶς,
 εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
 ξυστᾶς, αἰεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
 κείνου προκηραίνουσα. νύξ γὰρ εἰσάγει,
 30 καὶ νύξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.
 καΐφουσα μὲν δὴ παῖδας, οὐς κείνός ποτε,
 γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβὼν,
 σπείρων μόνον προσεῖδε καΐξαμῶν ἅπαξ.
 *) τοιοῦτος αἰὼν ἐκ δόμων τε κεῖς δόμους
 35 αἰεί τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τω.
 νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελῆς ἔφυ,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσας ἔχω.
 ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,
 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῇδ' ἀνάστατοι
 40 ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν· κείνος δ' ὅποι
 βέβηκεν, οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
 ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται·
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν.
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιὸν, ἀλλ' ἤδη δέκα
 45 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ', ἀκήρυκτος μένει,
 καῖστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
 δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἄρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

- δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 50 κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα
 τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους Φρενοῦν
 γνώμαισι δούλαις, καμὲ χρὴ φράσαι τόσον.

*) τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε καὶ δόμων
 αἰεί τὸν ἄνδρ' ἔπ. εἰς.

- 2) πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
 55 ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινὰ,
 μάλιστα δ', ὄνπερ εἰκὸς, Ὑλλον, εἰ πατρὸς
 νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν, δοκεῖν;
 ἐγγυὲς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους,
 ὥστ', εἴ τι σοὶ πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
 60 πάρεστι χρῆσθαι τάνδρῃ, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ὦ τέκνον, ὦ παῖ, καὶ ἄγε ννητῶν ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπτουσιν. ἦδε γὰρ γυνή
 δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

ΤΑΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μήτερ, εἰ διδακτὰ μοι.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

- 65 σοὶ, πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου,
 τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ ὅστιν, αἰσχύνην φέρειν.

ΤΑΛΟΣ.

ἀλλ' οἶδα, μύθοις γ' εἴ τι πιστεύειν χρεών.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ιδρύσθαι χθονός;

3) ΤΑΛΟΣ.

- τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον, ἐν μήκει χρόνου
 70 Λυδῇ γυναικὶ Φασί νιν λάτρην πονεῖν.

2) πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
 ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά;
 μάλιστα δ', ὄνπερ εἰκὸς Ὑλλον, εἰ πατρὸς
 ἀμελοῖ, λιγωρεῖν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν.
 ἐγγυὲς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτί προσθρώσκει δόμους,
 ὥστ', εἴ τι etc.

3)

ΤΑΛΟΣ.

τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον Ὀμφάλῃ τινὶ,
 Λυδῇ γυναικὶ, φασὶ νιν λάτρην πονεῖν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

πᾶν τοῖνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.

ΤΑΛΟΣ.

ἀλλ' ἐξαφείτῃ τοῦδε γ', ὡς ἐγὼ κλύω.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ποῦ δῆτα νῦν ζῶν, ἢ θανών γ', ἀγγέλλεται;

ΤΑΛΟΣ.

75 Εὐβοῖδα χώραν Φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἄρ' οἷσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι
μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;

ΤΑΛΟΣ.

τὰ ποῖα, μήτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

4) ὡς ἢ τελευτήν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
80 ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλον, εἰς τὸν ὕστερον,
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ, τέκνον,
οὐκ εἴ ξυνέρξων, ἢνικ' ἢ σεσώσμεθα,
κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα
85 καὶ πίπτομεν, σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος;

5) ΤΑΛΟΣ.

ἀλλ' εἶμι, μήτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατήδη τῶνδε, καὶν πάλαι παρῆν.

ΔΗΙΑΝ.

οὔκουν νιν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν;

4) ὡς ἢ τελευτήν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλον εἰς τὸν Εὐρυτον,
τὸν λοιπὸν ἤδη etc.

5)

ΤΑΛΟΣ.

ἀλλ' εἶμι, μήτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατήδη τῶνδε, καὶν πάλαι παρῆν.

νῦν δ', ὥς ξυνήμ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
 90 ἀλλ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἔῃ πατρὸς
 ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

χώρει νυν, ὦ παῖ. καὶ γὰρ ὑστέρω τό γ' εὖ
 πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.

ΧΟΡΟΣ.

95 "Ον αἰόλα νύξ ἐναριζομένα στροφὴ α'.
 τίηκει, κατευνάζει τε, Φλογιζόμενον
 "Αλιον, "Αλιον αἰτῶ
 τοῦτο, καρύξαι τὸν Ἀλκμή-
 νας, 6) πόθι μοι πόθι παῖς
 ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ Φλεγέθων,
 100 ἢ ποντίους αὐλῶνας, ἢ
 δισσαῖς ἀπείροις κλιθεῖς,
 εἴπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα.
 ποθουμένα γὰρ Φρενὶ πυνθάνομαι ἀντιστρ. α'.
 τὰν ἀμφινεικῇ Δηϊάνειραν αἰεῖ,
 105 οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν,
 οὐ ποτ' εὐνάζειν ἀδακρύ-

ἀλλ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἶα πατρὸς
 ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν·
 νῦν δ', ὥς ξυνήμ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

ΔΗΙΑΝ.

χώρει νυν, etc.

6) — πόθι μοι, πόθι παῖς
 ναίει ποτ', ἢ λαμπρᾷ φαρέτρᾳ φλεγέθων
 ἢ ἰκοντίοις ἀγῶνας, ἢ
 δισσοῖσιν ἐν δρομοῖς κλυτὸς,
 ἢ που κρατιστεύων κατ' ὄμμα.

- των βλεφάρων πόθον, 7) ἀλλ'
 εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα τρέφουσιν ὁδοῦ
 ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀναν-
 110 δρώτοις τρύχεσθαι, κακὰν
 δύστανον ἐλπίζουσιν αἶσαν.
 πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκράμαντος
 ἢ Νότου ἢ Βορέα τις
 εὐρέϊ κύματα πόντῳ
 115 βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι,
 8) οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ
 τρέφει, τὸ δ' αὖξει βιότου
 πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος
 Κρήσιον. ἀλλὰ τις θεῶν
 120 αἰὲν ἀπλάκητον Ἀΐδα
 σφε δόμων ἐρύκει.
 9) ὧν ἐπιμεμφομένα σ', αἰ-
 δεῖα μὲν, ἀντία δ' οἴσω.
 Φαμί γὰρ οὐκ ἀποτρύειν
 125 ἐλπίδα τὰν ἀγαθῶν

στροφὴ β'.

ἀντιστρ. β'.

7) — — — — ἀλλ'

εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσ' ὁδύνας τ'
 ἐνθυμίους, εὐναῖς ἀναν-
 δρώτοισι τρύχεται, κακὰν
 δύστανος ἐλπίζουσ' ἀνάγκαν.

8) οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ
 τρέφει τε καὶ αὖξει βιότου
 πολύπονον ὥσπερ πέλαγος
 Κρήσιον. ἀλλὰ τις θεῶν
 αἰὲν ἀπλάκητον αὐ-
 τοῦ σφε δόμων ἐρύκει.

9) ὧν ἐπιμεμφομένα σοι
 δῆλα μὲν, ἀντία δ' ἄσω.
 φαμί γὰρ etc.

- χρῆναί σ'· ἀνάλγητα γὰρ οὐδ'
 ὃ πάντα κραίνων βασιλεὺς
 ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας.
 ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
 130 πᾶσι κυκλοῦσ', ¹⁰⁾οἷον ἄρκτου
 στροφάδες κέλευθοι.
¹¹⁾μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νύξ
 βροτοῖσιν, οὔτε Κῆρες,
 οὔτε πλοῦτος· ἀλλ' ἄφαρ
 135 βέβακε· τῷ δ' ἐπέρχεται
 χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι.
 ἃ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
 τάδ' αἰὲν ἴσχειν·
 ἐπεὶ τίς ὧδε τέκνοισι
 140 Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν;

ἱπώδης.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

- Πεπυσμένη μὲν, ὥς ἀπεικᾶσαι, πάρει,
 πάθῃμα τοῦμόν· ὥς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
 12) μή τ' ἐκμάθοις παθοῦσα· νῦν δ' ἄπειρος εἶ.
 τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται

10) — — — — οἷον ἄρ-
κτου στροφάδες κέλευθοι.

11) μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νύξ
βροτοῖσιν, οὔτε μῆνες, οὔτ'
ἐνιαυτός· ἀλλ' ἄφαρ βεβακότων
ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι.
ἃ καὶ σὲ, τὰν ἄνασσαν, ἐλπίσιν
λέγω ἡγαῖσιν ἴσχειν,
ἐπεὶ νὺν μόνοις κακῶσι
Ζῆν οὐδὲ δοῦλον εἶδον.

12) μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν τ' ἄπειρος εἶ
τὸ γὰρ νεάζον ἐν ἰδίοις βόσκεται

- 145 χώροιςιν αὐτοῦ· καὶ νιν οὐ θάλλπος θεοῦ,
οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ' ἠδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον,
ἐς τοῦθ', ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ
κληθῇ. ¹³⁾ λάβη τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος,
150 ἢ τοι πρὸς ἀνδρὸς, ἢ τέκνων, φοβουμένη.
τότ' ἂν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
πάθῃ μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην·
ἐν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτὴν ἐξερῶ.
155 ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἀναξ
ῶρματ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ξυνθήμαθ', αἶμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ,
πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιὼν, οὔπω φράσαι.
160 ἀλλ' ὥς τι δράσων εἶρπε, κοῦ θανούμενος.
¹⁴⁾ νῦν δ' ὥς ἔτ' οὐκ ὦν, εἶπε μὲν λέχους ὅτι
χρεῖη μ' ἐλέσθαι κτῆσιν· εἶπε δ' ἦν τέκνοις
μοῖραν πατρῶας γῆς διαίρετον νέμοι·
χρόνον προτάξας ὥς τρίμηνον, ἥνικ' ἂν
165 χώρας ἀπείη, κἄντιαύσιον, βεβῶς,
τότ' ἢ θανεῖν χρεῖη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος.

χώροιςιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλλπος θέρους,
οὐδ' ὄμβρος, etc.

13) — λάβη τε νέον τι φροντίδων μέρος,
ἢ τοι πρὸς ἀνδρὸς etc.

14) νῦν δ' ὥς τεθνήξεων, εἶπε μὲν, λέχους ὅτι
χρεῖη μ' ἐλέσθαι κτῆσιν· εἶπε δ' ἦν τέκνοις
μοῖραν πατρῶας γῆς διαίρετον νέμοι·
χρόνον προτάξας, ὥς, τρίμηνον ἥνικ' ἂν
χώρας ἀπείη κἄντιαύσιον βεβῶς,
τότ' ἢ θανεῖν etc.

τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπῆτῳ βίῳ.

- 15) τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα
 170 τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων,
 ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαι ποτε
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ Πελειάδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
 τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεών.
 175 ὥσθ' ἠδέως εὐδουσάν ἐκπηδᾶν ἐμὲ
 φόβῳ, Φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.

ΧΟΡΟΣ.

εὐφημίαν νῦν ἴσχυ'· ἐπεὶ καταστεφῇ
 στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα 16) πρὸς χάριν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- 180 δέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων
 οἴνου σε λύσω. τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
 καὶ ζῶντ' ἐπίστω, καὶ κρατοῦντα, καὶ μάχης
 ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

τίν' εἶπας, ὦ γεραιέ, τόνδ' ἐμοὶ λόγον;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- 185 τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν
 ἤξειν, Φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;

15) τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα·
 ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ Πελειάδων, τέλος
 τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων.
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια etc.

16) — — — — πρὸς χαρὰν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐν βουθереῖ λειμῶνι πρόσπολος θροεῖ
 Λίχας ὁ κήρυξ ταῦτα. τοῦδ' ἐγὼ κλύων
 190 ἀπῆξ', ὅπως σοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε,
 πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι, καὶ κτώμην χάριν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος πολλῇ, γύναι.
 κύκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιεύς ἅπας λεῶς
 195 κρίνει παραστάς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω.
 τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
 οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
 οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἐκὼν, ἐκούσι δὲ
 ξύνεστιν· ὅψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.

17) ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

200 ὦ Ζεῦ, τὸν Οἶτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις,
 ἔδωκας ἡμῖν, ἀλλὰ σὺν χρόνῳ, χαράν.
 Φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἳ τ' ἔσω στέγης,
 αἳ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὥς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοῖ
 Φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

205 Ἄνολολύξατε δόμοι
 ἐφ' ἐστίοις ἀλαλαγαῖς.

ὁ μελλό-

17)

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ὦ Ζεῦ, τὸν Οἶτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις,
 ἔδωκας ἡμῖν, ἀλλὰ σὺν χρόνῳ, χαράν.
 Φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἳ τ' ἔσω στέγης,
 αἳ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὥς, ἄελπτον ὄμμ' ἐμοῖ
 φήμης ἀνασχὸν, θεοῖσί γε χαριούμεθα.
 ἀνολολύξετε δόμοι
 ἑφ' ἐστίοις ἀλαλαγαῖς.

ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγά· τὸν εὐφάρετραν

210

Ἀπόλλωναν προστάταν,
ὁμοῦ δὲ Παιᾶνα, Παιᾶν'
ἀνάγετ', ὦ παρθένοι,
βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον

215

Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν,
ἐλαφηβόλον, ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε Νύμφας.

ἀείρομ', οὐδ' ἀπώσομαι
τὸν αὐλὸν, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.

220

ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει,
εὐοῖ μ' ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν
ὑποστρέφων ἄμιλλαν.

ἰὼ ἰὼ Παιάν·
ἴδ', ἴδ', ὦ φίλα

ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρ-
σένων ἴτω κλαγγά· τὸν εὐ-
φάρετραν Ἀπολλῶναν προστάταν,
ὁμοῦ δὲ Παιᾶνα, Παιᾶν'
ἀνάγετ'· ὦ παρθένοι
βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον
Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν,
ἐλαφηβόλον, ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε Νύμφας.

ΧΟΡΟΣ.

ἀείρομ', οὐδ' ἀπώσομαι
τὸν αὐλὸν, ὦ τύραννε, τᾶς
ἐμᾶς φρενός· ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει,
εὐοῖ,

ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν
ὑποστρέφων ἄμιλλαν.

Ἰὼ, ἰὼ Παιάν·
ἴδ', ἴδ', ὦ φίλα γύναι,

γύναι, τάδ' ἀντίπρωρα δῆτά σοι βλέπειν
πάρεστ' ἐναργῆ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

225 Ὅρῳ, Φίλαι γυναῖκες, οὐδ' ἐμ' ὄμματος
Φρουρὰ παρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον.
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὔνέπω, χρόνῳ
πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρει.

ΛΙΧΑΣ.

230 ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ'· εὖ δὲ προσφωνούμεθα,
γύναι, κατ' ἔργου κτῆσιν. ἄνδρα γὰρ καλῶς
πράσσοντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ', ἃ πρῶτα βούλομαι,
δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι.

ΛΙΧΑΣ.

18) ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
235 καὶ ζῶντα, καὶ θάλλοντα, κού νόσῳ βαρύν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ποῦ γῆς; πατρώας, εἴτε βαρβάρου; λέγε.

ΛΙΧΑΣ.

αἰπή τις ἔστ' Εὐβοίῃς, ἐνθ' ὀρίζεται
βωμοὺς, τελεῖ τ' ἔγναρπα Κηναίῳ Δίῳ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

εὐκταῖα φαίνων, ἢ 'πὸ μαντείας τινός;

ΛΙΧΑΣ.

240 εὐκταῖ', ὅθ' ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ
χώραν γυναικῶν, ὧν ὄρᾳς ἐν ὄμμασιν.

τάδ' ἀντίπρωρα δὴ σοι
βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.

18) ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
τὸ σῶμα, καὶ θάλλοντα, etc.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

αὐται δὲ, πρὸς Θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ, καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γὰρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.

ΛΙΧΑΣ.

ταύτας ἐκείνος, Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
245 ἐξείλεθ' αὐτῷ κτήμα καὶ Θεοῖς κριτόν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἦ καπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκηπον
χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;

ΛΙΧΑΣ.

οὐκ. ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
κατείχεθ', ὡς Φησ' αὐτὸς, οὐκ ἐλεύθερος,
250 ἀλλ' ἐμποληθεῖς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ Φθόνον,
γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ Φανῆ.
κεῖνος δὲ πραθεῖς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
χ' οὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνειδος λαβὼν,
255 ὥσθ' ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν,
ἦ μὲν τὸν ἀγχιστήρα τοῦδε τοῦ πάθους
ξὺν παισὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
κούχ ἠλίωσε τοῦπος. ἀλλ' ὅθ' ἀγνὸς ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν, ἔρχεται πόλιν
260 τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον
μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, 19) πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ Φρενί,
265 λέγων, χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη,
τῶν ὧν τέκνων λείποιο πρὸς τόξου κρίσιν·

19) — — — πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτήρ' ὕβρισεν
χεροῖν· λέγων μὲν, ὡς, ἄφυκτ' ἔχων βέλη,
τῶν ὧν τέκνων λείποιο πρὸς τόξου κρίσιν

- Φωνεῖ δὲ, δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
 ραίοιτο· δείπνοις δ' ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος
 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὦν ἔχων χόλον,
 270 ὡς ἴκετ' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν
 πρὸς κλιτὺν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσιπῶν,
 τότε ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θῆτέρα δὲ νοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἦνε πυργώδους πλακὸς.
 ἔργου δ' ἔνατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ
 275 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος
 πρατόν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο,
 ὅθ' οὔνεκ' αὐτὸν μῦνον ἀνθρώπων δόλῳ
 ἔκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
 Ζεὺς τ' ἂν ξυνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ.
 280 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.
 κεῖνοι δ' ὑπέρχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς
 αὐτοὶ μὲν Ἄιδου πάντες εἴς' οἰκήτορες,
 πόλις δὲ δούλη· 20) τάσδε δ', ἄσπερ εἰσορᾷς,
 ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐροῦσαι βίον,
 285 χωροῦσι πρὸς σέ. ταῦτα γὰρ πόσις γ' ὁ σὸς
 ἐφεῖτ'· ἐγὼ δὲ, πιστὸς ὦν κείνῳ, τελεῶ.
 αὐτὸν δ' ἐκεῖνον, εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
 ῥέξῃ πατρώῳ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
 Φρόνει νιν ὡς ἥξοντα. τοῦτο γὰρ λόγου
 290 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἡδιστον κλύειν.

αὐτοῦ τε, δοῦλός τ' ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
 ραίοιτο· δείπνοις δ' ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος,
 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. etc.

- 20) — — — τάσδε δ', ἄσπερ εἰσορᾷς
 ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐρούσας βίον,
 ἐπόρευσα πρὸς σέ. ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς
 ἐφεῖτ', ἐγὼ τε, πιστὸς ὦν κείνῳ, τελεῶ.
 αὐτὸν δ' ἐκ. etc.

21) ΧΟΡΟΣ.

ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
τῶν μὲν παρόντων, τῶν δὲ πεπυσμένη λόγῳ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

- πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῇ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκῳ Φρενί;
295 πολλή 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν.
ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.
ἐμοὶ γὰρ οἴκτος δεινὸς εἰσέβη, Φίλαι,
ταύτας ὁρώσῃ δυσπότημους, ἐπὶ ξένης
300 χώρας αἰόλους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας,
αἱ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
ὦ Ζεῦ Τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
πρὸς τοῦμόν οὔτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
305 μηδ', εἴ τι δράσεις, τῇσδε γε ζώσης ἔτι.
οὔτως ἐγὼ δέδοικα, τάσδ' ὁρωμένη.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανίδων;
ἄνανδρος, ἢ τεκνοῦσα; 22) πρὸς μὲν γὰρ Φύσιν,
πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
310 Λίχα, τίνας ποτ' ἐστὶν ἢ ξένη βροτῶν;
τίς ἢ τεκοῦσα; τίς δ' ὁ Φιτύσας πατήρ;

21)

ΧΟΡ.

ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
τὰ μὲν παρόντα, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.

ΔΗΙΑΝ.

πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῇ
κλύουσα πρᾶξιν πανδίκῳ κηρύγματι;
πολλή γ' ἀνάγκη etc.

- 22) — — — — πρὸς μὲν γὰρ φύσιν
κακῶν ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
Λίχα, etc.

ἔξειπ' ἑπεὶ νιν τῶνδε πλεῖστον ὤκτισα
 βλέπουσ', ὅσω περ καὶ Φρονεῖν οἶδεν μόνη.

ΛΙΧΑΣ.

τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
 315 γέννημα τῶν ἐκείθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

23) μὴ τοῦ τυραννεύοντος Εὐρύτου σπορά;

ΛΙΧΑΣ.

οὐκ οἶδα. καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

οὐδ' ὄνομα πρὸς τοῦ τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;

ΛΙΧΑΣ.

ἤκιστα· σιγῇ τοῦμὸν ἔργον ἤνυτον.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

320 εἶπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ
 καὶ ξυμφορά τις μὴ εἰδέναι σέ γ', ἥ τις εἶ.

ΛΙΧΑΣ.

24) οὐ τ' ἄρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
 χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν, ἥ τις οὐδαμᾶ
 προὔφηνεν οὔτε μείζον', οὔτ' ἐλάσσονα.
 325 ἀλλ' αἰὲν, ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος,
 δακρυρροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
 διήνεμον λέλοιπεν. ἥ δέ τοι τύχη
 κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἥδ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας

23) μὴ τῶν θυγατέρων Εὐρύτου οὐσά τις κυρεῖ;

24) σιγῶσα δὴ τῷ πρόσθεν αἰὲν ἐξ ἴσου
 χρόνῳ διοίσει, γλῶσσαν ἥ τις οὐδαμᾶ
 προὔφηνεν οὔτε μείζον', οὔτ' ἐλάσσονα.
 ἀλλ' αἰὲν etc.

330 οὕτως ὅπως ἡδιστα, ²⁵⁾μηδὲ πρὸς κακοῖς
τοῖς οὖσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι·
ἄλις γὰρ ἢ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἡδὴ πάντες, ὥς σύ γ' οἶ θέλεις
σπεύδης, ἐγὼ δὲ τ'ἀνδον ἐξαρκῇ τιθῶ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

335 αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἐμμείνας', ὅπως
μάθης, ἄνευ τῶνδ', οὓς τινάς γ' ἄγεις ἔσω,
ὣν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας, ἐκμάθης γ' αἶ δεῖ.
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

τί δ' ἐστὶ, τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

340 σταθεῖς' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ²⁶⁾ἢ μοι ταῖσδέ τ' ἐξείπειν θέλεις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται· τούτους δ' ἔα.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

345 καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαινέτω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνῆρ ὅδ' οὐδὲν, ὣν ἔλεξεν ἀρτίως,
Φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν. ἀλλ' ἢ νῦν κακός,
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.

25) — — — — — μηδὲ πρὸς κακοῖς
τοῖς οὖσι μηδὲν πρὸς γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι·
ἄλις γὰρ ἢ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἡδὴ πάντες, ὥς σύ θ' οἶ θέλεις
σπεύδης, ἐγὼ τε τ'ἀνδον ἐξαρκῇ τιθῶ.

26) —, ἢ 'μοὶ ταῖσδέ τ' ἐξείπειν θέλεις;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

τί Φῆς; σαφῶς μοι Φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς.
 350 ²⁷⁾ ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας, ἄγνοιά μ' ἔχει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τούτου λέγοντος τᾶνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγὼ,
 πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὥς τῆς κόρης
 ταύτης ἑκατι κεῖνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι,
 τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν· Ἔρως δέ νιν
 355 μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε·
 οὐ τὰπὶ Λυδοῖς, οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλη πόνων
 λατρεύματ', οὐδ' ὁ ῥιπτός Ἰφίτου μόρος·
 ὃν νῦν παρώσας οὗτος, ἔμπαλιν λέγει.
 ἀλλ' ἦνίη' οὐκ ἔπειθε τὸν Φυτοσπόρον
 360 τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὥς ἔχοι λέχος,
 ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἐτοιμάσας,
 ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ²⁸⁾ ἐν ἧ
 τὸν Εὐρυτον τόνδ' εἶπε δεσπόμεν θρόνων·
 κτείνει τ' ἀνακτα πατέρα τῆσδε, καὶ πόλιν
 365 ἔπερσε. ²⁹⁾ καὶ νῦν, ὥς ὄρᾳς, ἦκει δόμους
 εἰς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
 οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τάδε·
 οὐδ' εἰκὸς, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
 ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σέ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
 370 δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.

27) ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἄγνοιά μ' ἔχει.

28) — — — —, ἐν ἧ
 τὸν Εὐρυτον ἄνομ' εἶπε δεσπόμεν θρόνων.

29) — — καὶ νῦν, ὥς ὄρᾳς, ἦκει δόμους
 εἰς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
 οὐδ' ὥστε δούλην τήνδε γ', ὥς δάμαρτα δέ,
 ὥς εἰκὸς, ἥσπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
 ἔδοξεν οὖν μοι, etc.

καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ ξυνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοὶ,
ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω Φίλα,
οὐχ ἤδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

375 οἳ μοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμι πράγματος;
τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον,
λαθραῖον; 30) ὦ δύστηνος, ἄρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥπερ οὐπάγων διώμνυτο,
ἢ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

380 πατρὸς μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ
Ἰόλῃ ἠκαλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμᾶ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.

ΧΟΡΟΣ.

31) ὅλουντο μὴ τι πάντες οἱ κακοὶ, τὰ δὲ
λαθραῖ' ὅς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακὰ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

385 τί χρή ποιεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.

ΧΟΡΟΣ.

πεύθου μολοῦσα τάνδρως, ὡς τάχ' ἂν σαφῇ
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.

30) — — ὦ δύστηνος, ἄρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥπερ οὐπάγων διώμνυτο;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἡκιστα· λαμπρὰ γὰρ κατ' ὄνομα καὶ φύσιν,
πατρὸς μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ,
Ἰόλῃ ἠκαλεῖτο, τῆς etc.

31) ὅλουντο πάντες οἱ κακοὶ, μάλιστα δὲ
λαθραῖ' ὅς ἀσκεῖ etc.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

390 ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

μίμν', ὥς ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
ἀλλ' αὐτόκλητος, ἐκ δόμων πορεύεται.

ΛΙΧΑΣ.

τί χρὴ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
32) δίδαξον, ὥς ἔρποντος εἰσορᾶς ἐμοῦ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

395 ὥς ἐκ ταχείας, ξὺν χρόνῳ βραδεῖ μολῶν,
ἄσσεις, πρὶν ἡμᾶς ἀνανεώσασθαι λόγους.

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ' εἴ τι χρήζεις ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;

ΛΙΧΑΣ.

ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν γ' ἂν ἐξειδῶς κυρῶ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

400 τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστίν, ἣν ἦκεις ἄγων;

ΛΙΧΑΣ.

Εὐβοίης· ὦν δ' ἔβλασταν, οὐκ ἔχω λέγειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὗτος, βλέφ' ὧδε. πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;

32) δίδαξον, ὥς ἔρποντος, ὥς ὁρᾶς, ἐμοῦ.

ΔΗΙΑΝ.

ὧδ' ἐκ ταχείας, ξὺν χρόνῳ βραδεῖ μολῶν,
ἄσσεις, πρὶν ἢ λαβεῖν τε καὶ δοῦναι λόγους;

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ' εἴ τι χρήζεις etc.

ΛΙΧΑΣ.

σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τόλμησον εἰπεῖν, εἰ Φρονεῖς, ὅ σ' ἱστορῶ.

ΛΙΧΑΣ.

405 πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν, Οἰνέως
κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσω μάλιστα, δεσπότην τε τὴν ἐμήν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τοῦτ' αὐτ' ἔχρησον, τοῦτό, σου μαθεῖν. λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν;

ΛΙΧΑΣ.

δίκαια γάρ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

410 τί δῆτα; ποῖαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
ἣν εὐρεθῆς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν;

ΛΙΧΑΣ.

πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδέν. σὺ μὲν τρι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.

ΛΙΧΑΣ.

ἄπειμι. μῶρος δ' ἦν πάλαι κλύων σέθεν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

415 οὐ· πρίν γ' ἂν εἴπης ἱστορούμενος βραχύ.

ΛΙΧΑΣ.

λέγ', εἴ τι χρήζεις. καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.

³³⁾ ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
κἀτοισθα δῆτ';

33)

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
κἀτοισθα δήπου;

ΛΙΧΑΣ.

οὐ Φημί· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ οὖν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὀρᾷς,
 420 Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;

ΛΙΧΑΣ.

ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς ποθεν μολῶν
 σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίων
 ἀγορᾷ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.

ΛΙΧΑΣ.

ναί.

425 κλύειν γ' ἔφασκον. ταῦτό δ' οὐχὶ γίγνεται,
 δόκησιν εἰπεῖν, κᾶξαικριβῶσαι λόγον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ποῖαν δόκησιν; οὐκ, ἐπώμοτος λέγων,
 δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;

ΛΙΧΑΣ.

ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, Φράσον, Φίλη
 430 δέσποινα, τόνδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὅς σου παρὼν ἦκουσεν, ὥς ταύτης πόθῳ
 πόλις δαμείη πᾶσα, κούχ ἡ Λυδία
 πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρως Φανείς.

ΛΙΧΑΣ.

φημί· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;

ΑΓΓΕΛ.

οὐκ οὖν ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοία στέγεις,
 Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;

ΛΙΧΑΣ.

ποίοισιν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολῶν
 σοὶ μαρτυρήσει etc.

ΛΙΧΑΣ.

ὦνθρωπος, ὦ δέσποιν', ἀποστήτω· τὸ γὰρ
435 νοσοῦντι ληρεῖν, ἀνδρὸς οὐχὶ σῶφρονος.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

μῆ, πρὸς σὲ τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
Διὸς καταστράπτουτος, ἐκκλέψης λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ,
οὐδ' ἢ τις οὐ κἀτοιδε τάνθρωπων, ὅτι
440 χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς αἰεί.
34) Ἐρωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται,
πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
κἀμοῦ γε· πῶς δ' οὐ χᾷτέρας, οἷας γ' ἐμοῦ;
445 35) ὥστ' εἴ τι τῷ μῶ τάνδρῖ, τῇδε τῇ νόσῳ
ληφθέντι, μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ, τῇ μεταίτια
τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ, μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
οὐκ ἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
450 ψεύδῃ, μάθῃσιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις·
εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
θέλης γενέσθαι χρηστὸς, ὀφθήσῃ κακός.
ἀλλ' εἰπέ πᾶν τάλῃθές· ὥς ἐλευθέρῳ,
ψευδεῖ καλεῖσθαι, κῆρ πρόσεστιν οὐ καλή,
455 ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται.
36) πολλοὶ γὰρ, οἷς εἴρηκας, οἱ φράσους' ἐμοί.
κεῖ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ

34) Ἐρωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται,
πύκτης ὅπως, ἐς χεῖρας, etc.

35) ὥστ' εἴ τι τῷ μῶ γ' ἀνδρὶ, τῇδε etc.

36) πολλοὶ γὰρ, οἷς εἴρηκας, αὐ φράσους' ἐμοί.
κεῖ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ

- τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
 τὸ δ' εἰδέναι, τί δεινόν; οὐχὶ χᾶτέρας
 460 πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δῆ;
 κοῦπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκατ', οὐδ' ὄνειδος· ἦδε τ', οὐδ' ἄν εἰ
 κάρτ' ἐντακεῖη τῷ Φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 ὤκτειρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ', ὅτι
 465 τό κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσε,
 καὶ γῆν πατρώαν οὐχ ἐκοῦσα δύσμορος
 ἔπερσε καδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ῥείτω κατ' οὔρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
 πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἐμ' ἀψευδεῖν αἶε.

ΧΟΡΟΣ.

- 470 πείθου λεγούσῃ χρηστὰ, κοῦ μέμψει χρόνῳ
 γυναικὶ τῇδε, καὶ π' ἐμοῦ κτήσει χάριν.

ΛΙΧΑΣ.

- ἀλλ', ὦ Φίλη δέσποιν', ἐπεὶ σε μανθάνω
 θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ, κοῦκ ἀγνώμονα,
 πᾶν σοι φράσω τάληθές, οὐδὲ κρύψομαι.
 475 ἔστιν γὰρ οὕτως, ὥσπερ οὗτος ἐννέπει.
 ταύτης ὁ δεινὸς ἱμερὸς ποθ' Ἡρακλῆ
 διῆλθε, καὶ τῆσδ' οὔνεχ' ἡ πολύφθορος
 καθῆρέθη πατρώος Οἰχαλία δορί.
 καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 480 οὗτ' εἶπε κρύπτειν, οὗτ' ἀπηρνήθη ποτέ.
 ἀλλ' αὐτὸς, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν

τὸ μὴ πυθέσθαι τοῦτό, μ' ἀλγύνειεν ἄν,
 τὸ δ' εἰδέναι τὸ δεινόν, οὐχί. χᾶτέρας
 πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δῆ,
 κοῦπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκατ'· οὐδ' οὖν οἶσεθ' ἦδε γ', οὐδ' ἄν εἰ
 κάρτ' ἐντακεῖη etc.

μη στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἤμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
 ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
 485 κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν,
 καὶ στέργε τὴν γυναῖκα, καὶ βούλου λόγους,
 οὓς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως εἰρηκέναι.
 ὥς τ' ἄλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν,
 τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἦσσαν ἔφυ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

490 ἀλλ' ὦδε καὶ Φρονοῦμεν, ὥστε ταῦτα δρᾶν,
 κοῦ τοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαιρούμεθα,
 θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' ἔσω στέγης
 χωρῶμεν, ὥς λόγων τ' ἐπιστολὰς Φέρης,
 ἃ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
 495 καὶ ταῦτ' ἄγης. κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε
 χωρεῖν, προσελθόνθ' ὦδε σὺν πολλῷ στόλῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Μέγα τι σθένος ἃ Κύπρις ἐκφέρειται στρεφή.
 νίκας αἶε. καὶ τὰ μὲν θεῶν
 παρέβαν, χῶπως Κρονίδαυ
 500 ἀπάτασεν, οὐ λέγω,
 οὐδὲ τὸν ἔννυχον Ἄιδαν,
 οὐ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίης.
 37) ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν
 ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων τινές,
 505 πᾶμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξ-
 ἦλθον ἄεθλ' ἀγώνων.
 ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερως ἀντιστρ.
 τετράορον Φάσμα ταύρου,

37) ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν
 ἀμίθεοι κατέβαν πρὸ γάμων τινές,
 πᾶμπλ. etc.

510

Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδῶν·
 ὁ δὲ Βακχίας ἀπὸ
 ἦλθε παλίντονα Θήβας
 τόξα, καὶ λόγχας, ῥόπαλόν τε τινάσσων,
 παῖς Διός· οἱ τότε ἁολλεῖς
 ἦϊσαν ἰέμενοι λεχέων· μόνα δ'
 515 εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις

515

ῥαβδονομεῖ ξυνοῦσα.
 τότε ἦν χερὸς, ἦν δὲ τόξων
 πάταγος, ταυρείων τ'
 ἀνάμιγδα νεράτων·

520

ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι κλίμακες,
 ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
 πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν.

525

38) ἃ δ' εὐῶπις ἄβρα
 τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ ἦστο,
 τὸν δὲ προσμένουσ' ἀκοίταν.
 ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω.
 τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
 ἔλειπνόν ἀμμένει·
 καὶ πὸ ματρὸς ἄφαρ βέβα-
 530 κεν, ὥς πόρτις ἐρήμα.

530

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Ἦμος, Φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
 ταῖς αἰχμαλώτοις παισίν, ὥς ἐπ' ἐξόδῳ,

τῆμος

38) ἃ δ' εὐῶπις ἄβρα
 τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ
 ἦσται, τὸν δὲ προσμένουσ' ἀκοίταν·
 ὁμοῦ δὲ μάτηρ μὲν, ὅσπερ ἄξει
 τό γ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας,
 ἔλειπνόν ἀμμένει·
 ἃ δ' ἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,
 ὥς πόρτις ἐρήμα.

- τῆμος θυραῖος ἦλθον ὥς ὑμᾶς λάθρα,
τὰ μὲν, Φράσουσα, χερσὶν ἄτεχνησάμην,
535 τὰ δ', οἷα πάσχω ξυγκατοικτιουμένη.
39) κόρην γὰρ, οἶμαι δ', οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐzeugμένην
παρeisδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος,
λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
καὶ νῦν δὲ οὔσαι μένομεν μιᾶς ὑπὸ
540 χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς,
ὁ πιστὸς ἡμῖν κάγαθος καλούμενος,
οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ·
545 τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ, τίς ἂν γυνή
δύναίτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
40) ὁρῶ γὰρ ἦβην, τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω,
τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
ὀφθαλμὸς ἄνθρωπος, τῶν δ' ὑπεκτρέπειν πόδα.
550 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἄνῃρ.
ἀλλ' οὐ γὰρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσιν. 41) ἣ δ' ἔχω, φίλαι,
λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω.
555 ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
θηρὸς, λέβητι χαλκῷ κεκρυμμένον,

39) κόρην γὰρ, οἶμαί γ', οὐκ ἔτ', ἀλλ' etc.

40) ὁρῶ γὰρ ἦβην τὴν μὲν ἔρπειν εἰς πρόσω,
τὴν δὲ, φθίνουσαν, ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
ὀφθαλμὸς ἄνθρωπος, τῶνδ' ὑπεκτρέπειν πόδα.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἂν ἦ.

41) — — — — ἦν δ' ἔχω, φίλαι,
λυπήματος λύσιν γε, τήνδ' ὑμῖν φράσω.

- ὃ παῖς ἔτ' οὔσα, τοῦ δασυστέρνου παρὰ
 Νέσσου Φθίνοντος ἐκ Φόνων ἀνειλόμην,
 ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὐήνον βροτοῦς
 560 μισθοῦ πόρευε χερσίν, οὔτε πομπίμοις
 κώπαις ἐρέσσω, οὔτε λαίφεσιν νεώς.
 42) ὃς καὶ μὲ, τῶν στόλων πατρώων ἡνίκα
 ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐσπόμην,
 Φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ,
 565 ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἡὔσ' ἐγὼ,
 χῶ Ζηνὸς εὐθύς παῖς ἐπιστρέψας, χεροῖν
 ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
 στέρνων διερῥοίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θῆρ
 τοσοῦτον εἶπε· Παῖ γέροντος Οἰνέως,
 570 τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, εἴαν πίθῃ,
 πορθμῶν, ὅθ' οὔνεχ' ὑστάτην σ' ἐπεμψ' ἐγώ.
 εἴαν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἶμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἧ μελαγχόλους
 ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
 575 ἔσται Φρενὸς σοι τοῦτο κηλητήριον
 τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μή τιν' εἰσιδὼν
 στέρξει γυναῖκα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον. —
 τοῦτ' ἐννοήσας, ὦ Φίλαι δόμοις γὰρ ἦν,
 κείνου θανόντος, ἐγνεκλεισμένον καλῶς·
 580 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα
 ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπεύρανται τάδε.
 κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ,
 μήτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τολμώσας στυγῶ·
 Φίλτροις δ' εἴαν πῶς τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
 585 τὴν παῖδα, καὶ θέλητροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ,

42) ὃς καὶ μὲ, τὸν πατρώον ἡνίκα στόλον
 ξὺν Ἡρακλεῖ etc.

43) μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσεται.

ΧΟΡΟΣ

ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

590 οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὥς τὸ μὲν δοκεῖν
ἔνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά πω.

ΧΟΡΟΣ.

44) ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὥς οὐδ', εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

595 ἀλλ' αὐτὴν εἰσόμεσθαι, τόνδε γὰρ βλέπω
θυραῖον ἤδη διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται.
μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ', ὥς σιότῳ
κἂν αἰσχροῦ πράσσης, οὐ ποτ' αἰσχύνη πεσεῖ.

ΛΙΧΑΣ.

τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
ὥς ἐσμέν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

600 ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα,
ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξέναις,
ὅπως Φέρης μοι τόνδε γ' 45) εὐϋφῇ πέπλον,
δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρῃ τῆς ἐμῆς χερός.
διδούς δὲ τόνδε, Φράζ', ὅπως μηδεὶς βροτῶν
605 κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ,

43) μεμηχάνημαι τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι.

44) ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν· ὥς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.

45) — — — — εὐαφῇ πέπλον,
δώρημ' ἐκείνῳ etc.

- 46) μηδ' ὄψεται νιν μήτε Φέγγος ἡλίου,
μήτ' ἔρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν Φανερός ἐμΦανῇ σταθεῖς
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.
- 610 οὕτω γὰρ ἠϋγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
ἴδοιμι σωθέντ', ἢ κλύοιμι, πανδίκῳ
στελεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ Φανεῖν θεοῖς
δυτῆρα καινῶ καινὸν ἐν πεπλώματι.
- 47) καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς,
615 σφραγῖδι θέμενος τῇδ' ἔπ' ὄμμα, γνώσεται.
ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ 'πιθυμεῖν, πομπὸς ὦν, περισσὰ δρᾶν
ἔπειθ', ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κᾶμοῦ ξυνελθοῦς, ἐξ ἀπλῆς διπλῇ Φανῇ.

ΛΙΧΑΣ.

- 620 ἀλλ', εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
βέβαιον, οὐ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,

- 46) μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου,
μήτε πρόσεδρον μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερόν ἐμφανῆς δυτῆρ
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.
οὕτω γὰρ εὐγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
ἴδοιμι σωθέντ', ἢ κλύοιμι πανδίκῳ,
στελεῖν χιτῶνι etc.
- 47) καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ἐκείνῳ γ' εὐμαθὲς,
σφραγῖδος ἔρκος τῷδε πώματ' ἐντεθέν.
ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν λόγον,
ἔπειθ', ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κᾶμοῦ ξυνελθοῦς, ἐξ ἀπλῆς διπλῇ φανῇ,
τὸ μὴ 'πιθυμεῖν, πομπὸς ὦν, περισσὰ δρᾶν.

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ', εἴπερ Ἑρμοῦ etc.

τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὥς ἔχει δεῖξαι Φέρων,
 48) λόγων τε πίστιν, ὧν ἔχεις, ἐφαρμόσαι.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

στείχοις ἂν ἤδη. καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
 625 τὰ γ' ἐν δόμοισιν ὥς ἔχοντα τυγχάνει.

ΛΙΧΑΣ.

ἐπίσταμαί τε καὶ Φράσω σεσωσμένα.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ἀλλ' οἷσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὀρώων
 προσδέγματ', αὐτὴν ὥς ἐδεξάμην Φίλως.

ΛΙΧΑΣ.

ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμὸν ἡδονῇ κέαρ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

630 τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
 μὴ πρῶ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
 πρὶν εἰδέναι τὰ κείθεν εἰ ποθούμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

	ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα	στροφὴ α'.
	θερμὰ λουτρά, καὶ πάγους	
635	οἷτας παραναιετάοντες,	
	οἳ τε μέσσαν Μηλίδα παρὰ λίμναν,	
	χρυσалаκάτου τ' ἀντὰν κόρας,	
	ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ	
	Πυλάτιδες καλέονται,	
640	ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν	ἀντιστρ. α'.
	αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν	
	ἰάχων καναχὰν ἐπ' ἀνείσιν,	
	ἀλλὰ θείας ἀντίλυρον μούσας.	

48) λόγων τε πίστιν, ὧν ἐφαρμόσας ἔχεις.

- 49) ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας τε κόρος
 645 σεῦται, πάσας ἀρετᾶς
 λάφυρ' ἔχων, ἐπ' οἴκους·
- 50) ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν, στροφὴ β'.
 πάντα δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
 χρόνον, πελάγιον, ἴδριες οὐδέν·
 650 ἃ δέ οἱ Φίλα δάμαρ τάλαινα,
 δυστάλαινα καρδίαν,
 πάγκλαυστος αἰὲν ὥλλυτο.
- 51) νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς
 ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν.
 655 ἀφίκοιτ', ἀφίκοιτο· μὴ ἀντιστρ. β'.
 σταλὴ πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῶ,
 πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε,
 νασιῶτιν ἐστὶαν ἀμείψας,
 ἔνθα κλήζεται θυτὴρ·
- 660 52) ὅθεν μόλοι πανάμερος,
 τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ
 συγκραθεὶς, ἐπὶ προφάσει θυρός.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Γυναῖκες, ὥς δέδοικα, μὴ περαιτέρω
 πεπραγμέν' ἢ μοι πάνθ', ὅς' ἀρτίως ἔδρων.

49) ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας τε παῖς
 σεῦται etc.

50) ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν
 πλέον ἢ δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
 χρόνον, πλανατὸς ἴδριες οὐδέν.
 ἃ δέ οἱ etc.

51) νῦν δ' Ἄρης Εὐρυσθέως
 ἐκλύει ἐπίπονου σφε λατρείας.

52) ὅθεν μόλοι πανάμερος,
 τοῖς πέπλοις ἐγχρίστῳ
 συγκραθεὶς φρένας αἵματι θυρός.

ΧΟΡΟΣ.

665 τί δ' ἐστὶ, Δηάνειρα, τέκνον Οἰνέως;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ Φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξας ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

670 μάλιστά γ'· ὥστε μή ποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

δίδαξον, εἰ διδακτὸν, ἐξ ὅτου Φοβῆ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

53) τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον ἂν Φράσω
γυναῖκες, ὑμῖν θαυμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ὧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
675 ἔχριον, ἀργῆτ' οἶος εὐείρου πόκῳ,
τοῦτ' ἠφάνισται, διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ Φθίνει,
54) καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὥς δ' εἰδῆς ἅπαν,
ἢ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.
680 ἐγὼ γὰρ ὣν ὁ θῆρ με Κένταυρος, πονῶν
πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι, προὔδιδάξατο,
παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμην,
χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφὴν.

53) τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον, ἂν φράσω,
γυναῖκες, ὑμῖν θαυμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ὧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον ἄγματ', οἶος εὐείρῳ πόκῳ,
τοῦτ' ἠφάνισται, etc.

54) καὶ ψήχεται κατ' ἔδαφος. ὥς δ' εἰδῆς ἅπαν,
ἢ τοῦτ' ἐπράχθη μείζον' ἐκτενῶ λόγον.

- καὶ μοὶ τὰδ' ἦν πρόρρητα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων,
 685 τὸ Φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον. ἀκτινὸς τ' αἰεὶ
 θερμῆς ἄθικτον, ἐν μυχοῖς σῶζειν ἐμὲ,
 ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἀρμόσαιμι πού.
 καὶ δρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέου,
 ἔχρισα μὲν κατ' οἶνον ἐν δόμοις κρυφῇ
 690 μαλλῶ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην·
 καὶ θηκὰ συμπτύξας ἁλαμπὲς ἡλίου
 κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
 ἔσω δ' ἀποστείχουσα, δέркоμαι Φάτιν
 ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
 695 τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως
 τῆς οἴος, ᾧ προὔχριον, ⁵⁵⁾ ἐς μέσσην Φλόγα,
 ἀκτὶν' ἐς ἡλιῶτιν· ὥς δ' ἐθάλπετο,
 ῥεῖ πᾶν ἄδηλον, καὶ κατέψηνται χθονί,
 μορφῇ μάλιστ' εἰκαστόν, ὥστε πρίονος
 700 ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου.
 τοιόνδε κεῖται προπετές. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
 προὔκειτ', ἀναζέουσι θρουβώδεις ἄφροί,
 γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πρίονος ποτοῦ
 χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
 705 ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω·
 ὁρῶ δ' ἐμ' ἔργον δεινὸν ἐξεργασμένην.
 πόθεν γὰρ ἂν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θῆρ
 ἐμοὶ παρέσχ' εὐνοίαν, ἧς ἐθνησχ' ὕπερ;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
 710 χρήζων, ἔθελγέ μ'· ὦν ἐγὼ μεθύστερον,
 ὅτ' οὐκ ἔτ' ἄρκει, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι.
 μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
 γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ.

55) — — — —, ἡλιωτίδος

ἀκτῖνος ἐς μέσσην φλόγ'· ὥς δ' ἐθάλπετο,
 ῥεῖ πᾶν etc.

56) τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
 715 Χείρωνα πημῆναντα, χῶσα περ ἂν θίγη,
 φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ'· ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε
 σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας,
 πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξη γοῦν ἐμῇ.
 καίτοι δέδοικται, κείνος εἰ σφαλήσεται,
 720 ταύτῃ ξὺν ὀρμῇ καὶ με συνθανεῖν ἅμα.
 ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσιν οὐκ ἀνασχετόν,
 ἥ τις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι.

ΧΟΡΟΣ.

ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκάως ἔχει·
 57) τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

725 οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμασιν
 οὐδ' ἐλπίς, ἥ τις καὶ θράσος τι προξενεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκουσίας
 ὀργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
 730 κοινωνός, ἀλλ' ὧ μὴδέν ἐστ' οἴκοις βαρύ.

ΧΟΡΟΣ.

σιγαῖν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον.

56) τὸν γ' Ἡρακλέους ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
 Χείρωνα πημῆναντα, χ' ὧν περ ἂν θίγη,
 φθείρονθ' ἅπαντα κνώδαλ'· ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε
 σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέτα
 σαφῶς ὀλεῖ καὶ τόνδε δόξη γοῦν ἐμῇ.
 καίτοι δέδοικται, κείνος εἰ σφαλήσεται
 ταύτῃ ξὺν ὀρμῇ, καὶ με συνθανεῖν ἅμα.
 ζῆν γὰρ etc.

57) τὴν δ' ἐλπίδα χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.

εἰ μὴ τι λέξεις παιδί τῳ σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι, μαστήρ πατρὸς ὃς πρὶν ὤχετο.

ΤΑΛΟΣ.

ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
735 ἢ μηνέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην
ἄλλου κενλῆσθαι μητέρ', ἢ λῶους Φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθεύ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

58) τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ στυγούμενον;

ΤΑΛΟΣ.

τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
740 πατέρα, κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

οἱ μοι. τί ν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;

ΤΑΛΟΣ.

ὃν οὐχ' οἶόν τε μὴ τελεσθῆναι. τὸ γὰρ
Φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἀγέννητον ποιεῖν;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
745 ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με Φῆς;

ΤΑΛΟΣ.

αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι
πατρὸς δεδορκῶς, κού κατὰ γλώσσαν κλύων.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ποῦ δ' ἐμπελάζεις τάνδρῃ, καὶ παρίστασαι;

ΤΑΛΟΣ.

εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ Φωνεῖν χρεών.
750 ὅθ' εἶρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
νίκης ἄγων τρόπαια κἄκροθίνια,

58) τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ ἔχειρασμένον;

- αὐτὴ τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
 Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρώω Διὶ
 βωμοὺς ὀρίζει, τεμενίαν τε Φυλλάδα·
 755 οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ.
 μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
 κήρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας,
 τὸ σὸν Φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον.
 ὃν κείνος ἐνδύς, ὡς σὺ προὔξεφίεσο,
 760 ταυροκτονεῖ μὲν, δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων,
 λείας ἀπαρχὴν, βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
 ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῇ βοσκήματα.
 59) καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος, ἴλεω Φρενὶ,
 κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο·
 765 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
 φλόξ αἱματηρὰ, καπὸ πιείρας δρυὸς,
 ἰδρῶς ἀνῆει χρωτὶ, καὶ προσπτύσσετο
 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
 χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων
 770 ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα Φοῖνιος
 ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο,
 ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα
 Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
 ποίαις ἐνέγκαι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·

59) καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος ἴλεω φρενὶ,
 κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατεύχετο·
 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
 φλόξ αἱματηρὰ, καπὸ πιείρας δρυὸς
 ἰδρῶς ἀνῆει χρωτὶ, πρὸς τ' ἐπτύσσετο
 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος ὠνδρωποκτόνος
 χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον, εἶτα δ' ὀστέων
 ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος ἐλθὼν φοῖνιος
 ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο·
 ἐνταῦθα δὴ βόησε etc.

- 775 ὁ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος, τὸ σὸν μόνης
 δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
 κἀκεῖνος, ὥς ἤκουσε, καὶ διώδυνος
 σπαραγμοῖς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
 μάρψας ποδὸς νιν, ἄρθρου ἧ λυγίζεται,
 780 ῥίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐν πόντου πέτραι·
 60) κρατὸς δὲ λευκὸν μύελον ἐκραίνει μέσου,
 διασπαρέντος αἵματος, κόμης θ' ὁμοῦ.
 ἅπας δ' ἀνευφήμησεν οἰμωγῇ λεῶς,
 τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
 785 κούδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
 βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες, Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 790 ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν,
 τὸ δυσπάρεινον λέντρον ἐνδατούμενος
 σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὰν Οἰνέως γάμον,
 οἶον κατακτῆσαιτο λυμαντὴν Βίου,
 τότε ἐκ προσέδρου λιγυῦος διάστροφον
 795 ὀφθαλμὸν ἄρας, εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ
 δακρυῖν ῥοοῦντα, καμὲ προσβλέψας, καλεῖ·
 ὦ παῖ, πρόσελθε, μὴ Φύγης τοῦμὸν κακὸν,
 μηδ' εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί.
 ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν μέθες
 800 ἐνταῦθα, ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν·
 εἰ δ' οἴητον ἰσχεις, ἀλλά μ' ἐκ γε τῆςδε γῆς
 πόρθμευσον ὥς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω. —
 τοσαῦτ' ἐπισκῆψαντος, ἐν μέσῳ σκιάφει
 θέντες σφε, πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις,

60) κόμας δὲ λευκοῦ μυελοῦ κραίνει, μέσου
 κρατὸς διασπαρέντος, αἵματός θ' ὁμοῦ.
 ἅπας δ' ἀνευφ. etc.

- 805 βρυχώμενον σπασμοῖσι. καὶ νιν αὐτίκα
ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
τοιαῦτα, μήτερ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ
καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὣν σε ποίνιμος Δίη
τίσαιτ', Ἑριννύς τ'. εἰ θέμις γ', ἐπεύχομαι·
810 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες,
πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
κτείνας', ὅποιον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.

ΧΟΡΟΣ,

τί σῖγ' ἀφέρπεις; οὐκ ἄτοιςθ', ὅθ' οὔνεκα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;

ΥΛΛΟΣ.

- 815 ἐᾷτ' ἀφέρπειν. οὔρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπούση καλός.
ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
μητρῶν, ἢ τις μηδὲν ὥς τεκοῦσα δρᾷ;
ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν, ἣν
820 τῷ μῶ δίδωσι πατρὶ, τήνδ' αὐτὴ λάβοι.

ΧΟΡΟΣ.

- Ἴδ' οἶον, ὧ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ στροφὴ α'.
τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
ὅ τ' ἔλακεν, ὅποτε τελεόμηνος ἐκφέροι
825 δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων
τῷ Διὸς αὐτόπαιδι, καὶ τὰδ' ὀρθῶς
ἐμπεδα κατουρίζει.
πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσω
61) ἔτι ποτ' ἔτ' ἐπίπονόν γ' ἔχοι
830 θανῶν λατρείαν;

61) ἔτι ποτ' ἔτ' ἐπίπονον
ἔχοι θανῶν λατρείαν;

- 62) εἰ γάρ σφε Κενταύρου Φονία νεφέλα ἀντιστρ. α'.
 χρίει δολοποιὸς ἀνάγκη,
 πλευρᾷ προστακέντος ἰοῦ,
 ὃν τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων,
 835 πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι,
 δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς
 Φάσματι; μελαγχαίτα δ'
 ἄμμιγὰ νιν αἰκίζει
 Νέσσου Φόνια δολόμυθα κέντρ'
 840 ἐπιζέσαντα.
 63) ὦν ἅδ' ἃ τλάμων ἄοκνον στροφὴ β'.
 μεγάλην προσορῶσα δόμοισι βλάβαν,
 νέων αἰσσόντων γάμων,
 τὰ μὲν οὐ τι προσέβαλ' ἀπ' ἀλλοθρόου
 845 γνώμας μολόντ' ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς.
 ἧ που ὀλοὰ στένει,
 ἧ που ἀδινῶν χλωρὰν

62) Εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονίῳ κεφάλαια
 χρίει δολοποιὸς ἀνάγκη
 πλευρὰ προστακέντος ἰοῦ,
 ὃν γ' ἔτεκε θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων,
 πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἀντέλλειν ἴδοι;
 δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς
 σπάσματι, μελαγχαίτα δ'
 ἄμμιγὰ νιν αἰκίζει
 Νέσσου φόνια δολομύ-
 θα κέντρ' ἐπιζέσαντα.

63) ὦν ἅδ', ἃ τλάμων, ἄοκνος,
 μεγάλην προσορῶσα δόμοισι βλάβαν
 νέων αἰσσόντων γάμων,
 ταῦτα τὰ φίλτρα προσέβαλ' ἀπ' ἀλλόθρου
 γνώμας μολόντ' ἐπ' ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς.
 ἧ που νῦν ὀλοὰ στένει,
 ἧ που νῦν ἀδινῶν χλω-

850 τέγγει δακρύων ἄχναν.
 αἶ δ' ἐρχομένα
 μοῖρα προφαίνει δολίαν
 καὶ μεγάλην ἄταν.

64) Ἐρρώγεν παγὰ δακρύων·

ἀντιστρ. β'.

κέχυται νόσος, ὧ πόποι, οἷον ἀναρ-
 σίων οὔπω ἀγακλειτὸν

855 Ἡρακλέα πέμολεν πάθος οἰκτίσαι.

ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορὸς,

αἶ τότε θοὰν νύμφαν

ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς

τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ·

860 αἶ δ' ἀμφίπολος

Κύπρις ἀναυδος φανερά

τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς

οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρμωμένου;

865 τί φημί;

ρὰν ἔκχεϊ δακρύων ἄχναν·
 αἶ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει
 δολίαν καὶ μεγάλην ἄταν.

64) Ἐρρώγεν παγὰ δακρύων,
 μέγ' ὑπέρτατον, ὧ πόποι, οἷον ἀναρ-
 σίων ἀπ' οὔποτ' ἀγάκλυτον

Ἡρακλέα πέμολε, πάθος οἰκτίσαι.

ἰὼ κελαινὰ προσμάχου λόγχα δορὸς,

αἶ ποθ' ἄλωτὰν νύμφαν

ἄγαγες ἐξ αἰπεινᾶς

τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ.

ἄδ' ἀμφίπολος γὰρ ἀναυδος κακῶν

φανερά τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ.

Πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς

οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρμωμένου;

τί φημί;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἤχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῇ
κωκυτὸν εἶσω· καί τι καινίζει στέγη.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ξύνες δὲ

τήνδ', ὥς ἀήθης καὶ ξυνωφρυωμένη
870 χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σηματοῦσά τι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖδες, ὥς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἤρξεν τὸ δῶρον, Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ', ὦ γεραῖα, καινοποιηθὲν λέγεις;

ΤΡΟΦΟΣ.

βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην
875 ὁδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ δὴ ποθ' ὥς θανοῦσα;

ΤΡΟΦΟΣ.

πάντ' ἀκήκοας.

ΧΟΡΟΣ.

τέθνηκεν ἢ τάλαινα;

ΤΡΟΦΟΣ.

δεύτερον κλύεις.

65) ΧΟΡΟΣ.

τάλαινα' ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἤχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῇ
κωκυτὸν εἶσω· καί τι καινίζει στέγη.

ξύνες δὲ

τήνδ', ὥς ἀήθης καὶ ξυνωφρυωμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σηματοῦσά τι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖδες, ὥς ἄρ' ἡμῖν etc.

65)

ΧΟΡΟΣ.

τάλαινα' ὀλεθρία, τίνι μόρῳ θανεῖν σφε φῆς;

ΤΡΟΦΟΣ.

σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξιν.

ΧΟΡΟΣ.

880

εἶπε τῷ μόρῳ, γύναι, ξυντρέχει.

ΤΡΟΦΟΣ.

αὐτὴν διηΐστωσε.

ΧΟΡΟΣ.

τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι;

ΤΡΟΦΟΣ.

τάνδ' αἶχμα βέλεος κακοῦ
ξυνεῖλε.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς ἐμήσατο

885

πρὸς θανάτῳ θάνατον
ἀνύσασα μόνα;

ΤΡΟΦΟΣ.

στονόεντος ἐν τομᾷ σιδήρου.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεῖδες, ὦ ματαία, τάνδ' ὕβριν;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἐπεῖδον, ὥς δὴ πλησία παραστάτις.

σχετλιωτάταν γε πρᾶξιν εἶπε, τῷ τρόπῳ,
γύναι, ξυνέτρεχεν;

ΤΡΟΦΟΣ.

οὐ διηΐστωσέ νιν

οὔτε νόσος, οὔτε γῆρας ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
αἶχμα βέλεος εἶλέ σφε.

ΧΟΡΟΣ.

τίς δ' ἐμήσατο

πρὸς θανάτῳ θάνατον

στονόεντος ἐν τομᾷ σιδήρου; μῶν σὺ τὸν
ἀνύσαντ' ἐπεῖδες, ὦ ματαία, τάνδ' ὕβριν;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἐπεῖδον, ὥς δὴ πλησία παραστάτις.

ΧΟΡΟΣ.

890

τίς ἦν; πῶς; Φέρ' εἶπέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

τί Φωνεῖς;

ΤΡΟΦΟΣ.

σαΦηνῇ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔτεκεν, ἔτεκεν μεγάλαν

αἱ νέορτος ἄδε νύμφα

895

δόμοισι τοῖςδ' ἐριννύν.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἄγαν γε μάλλον δ' εἰ παροῦσα πλησία

ἔλευσσεσ οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ὤκτισας.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι;

ΤΡΟΦΟΣ.

δεινῶς γε πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.

900 *) ἐπεὶ παρῆλθε δωμαίων ἔσω μόνη,

καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια

στορνύνθ', ὅπως ἄψορρόν ἀντῶν πατρί,

κρύψας' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,

βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ', ὅτι

905

γένοιτ' ἐρήμη, ἥλαιε δ' ὀργάνων ὅτου

ψαύσειεν, οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος

ἄλλη δὲ κἄλλη δωμαίων στρωφωμένη,

εἴ που φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,

ἔκλαιεν ἢ δύστηνος εἰσορωμένη,

910 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη,

ΧΟΡΟΣ.

τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἶπέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε. etc.

*) ἐπεὶ γὰρ ἦλθε etc.

- καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
 ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὀρῶ
 τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην.
 καὶ γὰρ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσνιασμένη
 915 Ἐφρούρουν· ὀρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις
 τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν Φάρη.
 ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
 ἠαυτὴν ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις,
 καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,
 920 ἔλεξεν· ὦ λέχη τε, καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ,
 τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὥς ἐμ' οὐ ποτε
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν. —
 τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνῳ χερὶ
 λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, *) ὃ χρυσήλατος
 925 προῦκειτο μαστῶν περονίς· ἐκ δ' ἐλώπισε
 πλευρὰν ἅπασαν, ὠλένην τ' εὐώνυμον.
 καὶ γὰρ ὁρομαία βᾶσ', ὅσον περ ἔσθενον,
 τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 καὶν ὃ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
 930 ὀρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ
 πλευρὰν ὑφ' ἥπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς ὤμωξεν. ἔγνω γὰρ τάλας
 τοῦργον κατ' ὀργὴν ὥς ἐφάψειεν τόδε,
 ὃψ' ἐκδιδάχθεις τῶν κατ' οἶκον, οὔνεκα
 935 ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.
 καὶνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
 ἐλείπετ' οὐδὲν, ἀμφὶ νιν γοώμενος,
 οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
 πλευρὰν παρεῖς, ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
 940 ὥς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ·
 κλαίων ὃθ' οὔνεκ' ἐκ θυεῖν ἔσοιθ' ἅμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίου.

*) οὗ χρυσήλ. etc.

τοιαῦτα τὰνθάδ' ἐστίν. ὥστ' εἴ τις δύο
 ἢ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται,
 945 μάταιός ἐστιν. οὐ γάρ ἐσθ' ἢ γ' αὖριον,
 πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

ΧΟΡΟΣ.

66) Πότερα πρότερ' ἂν ἐπιστένω,
 πότερα τέλεα περαιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.
 950 τάδε μὲν ἔχομεν ὄραν δόμοις,
 τάδε δὲ μέλλομεν ἐπ' ἐλπίσι.
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.

67) Εἴθ' ἀνεμόεσσά τις
 γένοιτ' ἔπουρος ἐστιῶτις αὖρα,
 955 ἢ τις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
 τὸν Ζηνὸς ἄλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
 μοῦνον εἰσιδοῦς ἄφαρ.
 ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις
 960 χωρεῖν πρὸς δόμον λέγουσιν
 ἄσπετόν τι θαῦμα.

στροφή.

66) Πότερα πρότερ' ἂν ἐπιστένω, πότερα
 τέλεα περαιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.
 τάδε μὲν ἔχομεν ὄραν δόμοις, τάδε δὲ
 μέλλομεν ἐπ' ἐλπίσι.
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.

67) Εἴθ' ἀνεμόεσσά μοι γένοιτ'
 ἄπουρος ἐστίας τις αὖρα,
 ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
 τὸν Ζηνὸς ἄλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνοιμ' ἱκνού-
 μενον εἰσιδοῦς ἄφαρ.
 ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις
 χωρεῖν σφε δομόνδε λέγου-
 σιν ἄσπετόν τι θαῦμα.

ἀντιστρ.

- 68) ἄγχου δ' ἄρα κοῦ μακρὰν
 προὔκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδών.
 ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις.
 965 πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου
 προκηδομένα, βαρεῖαν
 ἄψοφον φέρει βάσιν.
 αἶ αἶ αἶ· ὅδ' ἀναυδος φέρεται,
 τί χρή, θανόντα νιν, ἢ καθ'
 970 ὕπνον ὄντα, κρίναι;

ΥΛΛΟΣ.

ὦ μοι ἐγὼ σοῦ, πάτερ, ὦ μοι ἐγὼ
 σοῦ μέλεος. τί πάθω; 69) τί δὲ μήσομαι;
 οἶ μοι.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

- σίγα, τέκνον, μὴ κινήσης
 975 ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος.
 ζῇ γὰρ προπετής. ἀλλ' ἴσχε δακῶν
 στόμα σόν.

ΥΛΛΟΣ.

πῶς Φῆς, γέρον; ἢ ζῇ;

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

70) οὐ μὴ ἔξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον,

68) ἄγχου δ' ἄρα κοῦ μακρὰν προὔκλαι-
 ον ὀξύφωνος ὡς ἀηδών.

ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις
 ἦδη φορεῖ νιν· ὡς φίλου
 προκηδομένα βαρεῖαν ἄ-
 ψοφον φέρει βάσιν.

αἶ αἶ αἶ· ὅδ' ἀναυδος φέρεται.
 τί χρή με, θανόντα νιν, ἢ
 καθ' ὕπνον ὄντα κρίναι;

69) — — — — τί γενήσομαι;

70) οὐκ, εἰ ἔξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον.

980 κἀκκινήσεις, κἀναστήσεις
Φοιτάδα δεινὴν νόσον, ὦ τέκνον.

ΤΛΛΟΣ.

ἀλλ'

ἐπὶ μοι μελέω
βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε Φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

985 ὦ Ζεῦ,
ποῖ γὰρ ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν
κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήητοις
οὔναις; 71) οἳ μοι μοι ἐγὼ τλάμων
ἢ δ' αὖτ' ἀμάρ βρύκει. Φεῦ.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

990 ἄρ' ἐξήδης ὅσον ἦν κέρδος
σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδ' ἀπὸ κρατὸς καὶ βλεφάρων ὕπνον;

ΤΛΛΟΣ.

οὐ γὰρ ἔχω πῶς
ἂν στέξαιμι, κακὸν τόδε λεύσσω.

κἀκκινήσεις, κἀναστήσεις
φοιτάδα δεινὴν
νόσον, ὦ τέκνον.

ΤΛΛΟΣ.

ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέω
βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε φρήν.

71)

ΤΛΛΟΣ.

— — οἴμοι μοι ἐγὼ τλάμων
ἦδ' αὖτ' ἀμάρ βρύκει, φεῦ.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

ἄρ' ἐξήδης, ὅσον ἦν κέρδος
σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδ' ἀπὸ κρατὸς
βλεφάρων θ' ὕπνον;

ΤΛΛΟΣ.

οὐ γὰρ ἔχω, πῶς ἂν
στέρξαιμι, κακὸν τόδε λεύσσω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- ω Κηναία κρηπὶς βωμῶν
 ἱερῶν, ⁷²⁾ οἶαν ἀνθ' οἶων
 995 θυσιῶν ἐπὶ μοι
 μελέω χάριν ἤνυσας. ὦ Ζεῦ,
 οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἶαν
⁷³⁾ ἦν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
 ὦφελον ὅσσοις, τόδ' ἀκήλητον
 1000 μανίας ἀνθ'ος καταδερχθῆναι.
 τίς γὰρ αἰδὼς, τίς ὁ χειροτέχνης
 ἰατορίας, ὅς τήνδ' ἄτην
 χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
⁷⁴⁾ θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην. ἔ, ἔ.
 1005 ἑἴτε μ', ἑἴτε με δύσμορον εὐνάσαι.
 πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
 ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.
⁷⁵⁾ ἀντέτροφας ὅ τι καὶ μύση.
 ἦπταί μου τοῦτό τοι.
 1010 ἦδ' αὖθ' ἔρπει. πόθεν ἔστ', ὦ
 πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες, οὓς δὴ
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατὰ τε θρία πάντα καθαίρων,
 ὠλεκόμαν ὁ τάλας; καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι

72) — — οἶαν ἀνθ' οἶων ἐπὶ
 μοι μελέω χάριν ἤνυσας. etc.

73) ἦν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
 ὦφελον ὅσσοις,
 τόδ' ἀκήλητον μανίας ἀνθ'ος.
 τίς γὰρ αἰδὼς, etc.

74) ἔλθεῖν οὐρανόθεν νιν ἰδοίμην. ἔ, ἔ.

75) ἀντέτροφας ὅ γ' ἐμεμύκει.
 ὦ δαῖμον· νόσος ἦδε μοι αὖθ' ἔρπει. πόθεν ἔστ', ὦ.
 πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες, οἷς δὴ
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατὰ δὲ θρία πάντα καθαίρων,
 ὠλεκόμαν ὁ τάλας; καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι

οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;
 1015 ἔ ἔ, οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου
 θέλει μολῶν

τοῦ στυγεροῦ; Φεῦ, Φεῦ.

76) ΠΡΕΣΒΤΣ.

ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρὸς, τοῦργον τόδε μεῖζον ἀνήκει,
 ἢ κατ' ἐμὴν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε· σοί τε γὰρ ὄμμα
 1020 ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν.

ΤΛΛΟΣ.

ψαύω μὲν ἔγωγε·
 λαθίπονον δ' ὀδύναν οὔτ' ἔνδοθεν, οὔτε θύραθεν,
 ἔστι μοι ἐξανύσαι βιότου. τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ παῖ, παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
 τᾶδ' ἐμὲ, τᾶδ' ἐμὲ
 1025 πρόσλαβε κουφίσας.
 ἔ ἔ. ἰὼ ἰὼ δαῖμον.

θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει
 δειλαία διολοῦσ' ἡμᾶς
 ἀποτίβατος ἀγρία
 1030 νόσος. ἰὼ Παλλὰς,

οὐ πῦρ, οὐδ' ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐδὲν ὀρέξαι,
 ἔ ἔ, οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου
 θέλει μολῶν

τοῦ στυγεροῦ; Φεῦ, Φεῦ.

76) ΠΡΕΣΒΤΣ.

ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρὸς, τοῦργον τόδε μεῖζον ἀνήκει
 ἢ κατ' ἐμὴν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε· σοί τε γὰρ ἄμμα
 ἔμπεδόν ἐστιν ἐμοῦ μᾶλλον.

ΤΛΛΟΣ.

ψαύω μὲν ἔγωγε·
 λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἔνδοθεν, οὔτε θύραθεν,
 ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοτον· τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.

τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ,
 τὸν Φύσαντ' οἴκτειρας,
 ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔγχος,
 παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ
 1035 κληῖδας· ἀκοῦ δ' ἄχος, ὦ μ' ἐχόλωσεν
 σὰ μάτηρ ἄθεος,
 ἅν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
 αὐτως, ὧδ' αὐτως, ὥς μ' ὤλεσεν.
 ὦ Διὸς αὐθαίμων,
 1040 ὦ γλυκὺς Ἀΐδας,
 *) εὐνασόν μ', εὐνασον,
 ὠκυπέτα μόρω
 τὸν μέλεον Φθίσας.

ΧΟΡΟΣ.

κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφορὰς, Φίλαι,
 1045 ἄνακτος, οἷαις οἶος ὦν ἐλαύνεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

77) ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ
 καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
 κοῦπω τοιοῦτον οὔτ' ἄνοιτις ἢ Διὸς
 προὔθηκεν, οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρύσθευς ἐμοί,
 1050 οἶον τόδ' ἢ δολῶπις Οἰνέως κόρη
 καθῆψεν ὦμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐριννύων
 ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ὦ διόλλυμαι.
 πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
 βέβρωκε σάρκα, πλεύμονος τ' ἀρτηρίας
 1055 ῥοφεῖ ξυνοικοῦν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου
 πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.

*) εὐνασον, εὐνασόν μ',
 ὠκυπ. etc.

77) ὦ πολλὰ δῆτ' ἔργῳ τε καὶ λόγῳ κακὰ
 καὶ χερσὶ etc.

- κοῦ ταῦτα λόγῃ πεδία, οὐθ' ὁ γηγενὴς
 στρατὸς Γιγάντων, οὔτε θήρειος βία,
 1060 οὐθ' Ἑλλάς, οὐτ' ἄγλωστος, οὐθ' ὅσῃν ἐγὼ
 γαῖαν καθαίρων ἰνόμεν, ἔδρασέ πω·
 78) γυνὴ δὲ, θῆλυς οὔσα, κοῦκ ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνη με δὴ καθεῖλε Φασγάνου δίχα.
 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 1065 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον.
 δός μοι, χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν,
 ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα,
 εἰ τοῦμόν ἀλγεῖς μᾶλλον ἢ κείνης, ὁρῶν
 λωβητὸν εἶδος ἐν δίκη κακούμενον.
 1070 ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον, οἴκτειρόν τ' ἐμὲ
 πολλοῖσιν οἴκτρον, ὅστις, ὥστε παρθένος,
 βέβρυχα κλαίων. καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
 τόνδ' ἄνδρα Φαίῃ πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα·
 ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν ἐσπόμεν κακοῖς.
 1075 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὕρημαι τάλας.
 καὶ νῦν προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρὸς,
 σιέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὑπο
 πέπονθα. δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοὺ θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
 1080 ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὡς οἴκτρος ἔχω.
 αἶ αἶ, ὦ τάλας, ἔ ἔ.
 ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως· ὁ δ' αὖ
 διῆξε πλευρῶν· οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔᾶν
 εἰκεν ἢ τάλαινα διάβορος νόσος.
 1085 ὦ ἴναξ Αἴδη, δέξαι μ'·
 ὦ Διὸς ἀκτὶς, παῖσον.
 ἔνσεισον, ὦ ἴναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
 πάτερ, κεραυνοῦ· δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,

78) γυνὴ δὲ, θῆλυς οὔσα, κοῦκ ἀνὴρ φύσιν,
 μόνη με δὴ etc.

- ἦνθ' ἦκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες, χέρες,
 1090 ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ Φίλοι βραχίονες,
 ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἳ ποτε
 Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
 λέοντ', ἀπ' αὐτοῦ θρέμμα καὶ προσήγορον,
 βίᾳ κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
 1095 διφυῆ τ' ἀμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν
 θηρῶν, ὑβριστὴν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἐρυμάνθιον τε θῆρα, τὸν θ' ὑπὸ χθονὸς
 Ἄιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τὸν τε χρυσέων
 1100 δράκοντα μῆλων Φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις;
 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
 κούδεις τρόπαι' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
 νῦν δ' ὦδ' ἀναρθρος, καὶ κατερῥακωμένος,
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 1105 ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος,
 ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
 ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, καὶ τὸ μηδὲν ὦ,
 καὶ μηδὲν ἔρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομαι καὶ τῶνδε. προσμόλοι μόνον,
 1110 ἵν' ἐκδιδάχθῃ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι
 καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανῶν ἐτισάμην.

ΧΟΡΟΣ.

- 79) ὦ τλήμον Ἑλλάς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσιν, ἀνδρὸς τοῦδε γ' εἰ σφαλήσεται.

ΤΑΛΟΣ.

- 80) ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 1115 σιγὴν παρασχὼν κλυθί μου, νοσῶν ὅμως.

79) ὦ τλήμον Ἑλλάς· πένθος οἶόν σφ' εἰσορῶ
 ἔξουσιν, ἀνδρὸς τοῦδε γ' εἰ σφαλήσεται.

80) ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγὴν παρασχὼν, κλυθί μου, etc.

αἰτήσομαι γάρ σ', ὣν δίκαια τυγχάνειν.
 δός μοι σεαυτὸν, μὴ τοιοῦτον ὡς δάκνη
 θυμῷ δύσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμῇ, καὶν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1120 εἰπὼν δ' ἰσχυρίζεις, λῆξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν,
 οὐδὲν ξυνίημι, ὣν σὺ ποικίλλεις πάλαι.

ΤΛΛΟΣ.

τῆς μητρὸς ἦκω τῆς ἐμῆς Φράσων, ἐν οἷς
 νῦν ἐστίν, οἷς θ' ἡμαρτεν οὐχ ἐκουσία.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ παγκάνιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
 1125 τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὡς κλύειν ἐμέ;

ΤΛΛΟΣ.

ἔχει γὰρ οὕτως, ὥστε μὴ σιγαῖν πρέπειν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ δῆτα, τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.

ΤΛΛΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

λέγ'· εὐλαβοῦ δὲ, μὴ Φανῆς κακὸς γεγώς.

ΤΛΛΟΣ.

1130 λέγω. τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.

ΤΛΛΟΣ.

αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἱ μοι· πρὶν, ὡς χρῆν, σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;

ΤΛΛΟΣ.

*) καὶν σου στραφείη θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.

*) καὶν σοῦ στραφ. etc.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1135 δεινοῦ λόγου κατῆρξας· εἶπε δ' ἡ νοεῖς.

ΤΛΛΟΣ.

ἅπαν τὸ χρῆμ' ἤμαρτε, χρηστὰ *) μνωμένη.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

χρήστ', ὦ κύνιστε, πατέρα σὸν κτείνασα, δρᾷ;

ΤΛΛΟΣ.

στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1140 καὶ τίς τοσοῦτος Φαρμακεὺς Τραχινίων;

ΤΛΛΟΣ.

Νέσσοις πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τριάδ' Φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἰοὺ ἰοὺ δύστηνος, οἴχομαι τάλας.

ὄλωλ', ὄλωλα, Φέγγος οὐκ ἔτ' ἐστὶ μοι.

1145 οἶ μοι, Φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἴν' ἔσταμεν.

ἦθ', ὦ τέκνον· πατήρ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστὶ σοι·

κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,

κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς

μάτην ἀκοῖτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ

1150 Φήμην πύθηςθε θεσφάτων, ὅς' οἶδ' ἐγώ.

ΤΛΛΟΣ.

81) ἄλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ'· ἄλλ' ἐπακτία

Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἔχειν ἔδραν.

παίδων δὲ, τοὺς μὲν ξυλλαβοῦς αὐτὴ τρέφει,

τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστὺ ναίοντας μάθοις·

*) μωμένη.

81) ἄλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ'· ἄλλ' ἐπακτία

Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἔχειν ἔδραν·

παίδων τε, τοὺς μὲν etc.

1155 ἡμεῖς δ', ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρεῖ, πάτερ,
πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

σὺ γοῦν ἄκουε τοῦργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
Φανεῖς ὁποῖος ὦν ἀνὴρ, ἐμὸς καλῇ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
1160 ⁸²⁾ πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ἄπο,
ἀλλ' ὅστις Ἄιδου Φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὅδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
Φανῶ δ' ἐγὼ τούτοις συμβαίνοντ' ἴσα
1165 μαντεῖα καινὰ, τοῖς πάλαι ξυνήγορα,
ἃ τῶν ὀρέων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην,
πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσου δρυός·
ἥ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
1170 ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ
λύσιν τελειῖσθαι· καὶ δόκουν πράξειν καλῶς·
⁸³⁾ τόδ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ·
τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
1175 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρῃ σύμμαχον,
καὶ μὴ ἵπιμεῖναι τούμῳ ὀξύναϊ στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκάζοντα συμπράσσειν, νόμον
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

ΤΑΛΟΣ.

ἀλλ', ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν.
1180 τοιάνδ' ἐπελθὼν, πείσομαι δ' ἅ σοι δοκεῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.

82) βροτῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὑπο,
ἀλλ' ὅστις etc.

83) τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο etc.

ΤΛΛΟΣ.

ὥς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ θᾶσσον οἴσεις, μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;

ΤΛΛΟΣ.

ἰδοὺ προτείνω, κούδεν ἀντειρήσεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1185 ὄμνυ Διὸς νῦν τοῦ με Φύσαντος κάρα.

ΤΛΛΟΣ.

ἤ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἤ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.

ΤΛΛΟΣ.

ὄμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὐχου λαβεῖν.

ΤΛΛΟΣ.

1190 οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ. εὐχομαι δ' ὅμως.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον;

ΤΛΛΟΣ.

οἶδ', ὥς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐνταῦθα νυν χρὴ τοῦμόν ἐξάραντά σε
σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρήζεις φίλων,

1195 πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς
κείραντα, ⁸⁴⁾ πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμόν ἐμβαλεῖν·

84) — — πολλὴν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
ἀγρίαν ἐλαίαν, σῶμα etc.

καὶ, πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας,
 πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
 1200 ἀλλ' ἀστένακτος καὶ δάκρυτος, εἴπερ εἶ
 τοῦδ' ἀνδρὸς, ἔρξον· εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ,
 καὶ νέρθεν ὦν, ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς.

ΤΛΛΟΣ.

οἶ μοι πάτερ, τίν' εἶπας; οἶά μ' εἰργασαί;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὅποῖα δραστὲ' ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, πατρὸς
 1205 ἄλλου γενοῦ τοῦ, μηδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι.

ΤΛΛΟΣ.

οἶ μοι μάλ' αὖθις. οἶά μ' ἐκκαλῆ, πάτερ,
 Φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ δῆτ' ἔγωγ'· ἀλλ' ὦν ἔχω παιώνιον,
 καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΤΛΛΟΣ.

1210 καὶ πῶς ὑπαίθων, σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' εἰ Φοβῆ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι.

ΤΛΛΟΣ.

Φορᾶς γέ τοι Φθόνησις οὐ γενήσεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;

ΤΛΛΟΣ.

85) ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν·
 1215 τὰ δ' ἄλλα πράξω, κού καμεῖ τούμὸν μέρος.

ΗΡΑ.

85) ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτε ψαύων χεροῖν·
 τὰ δ' ἄλλα etc.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἀρνήσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δ' ἐμοὶ
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.

ΤΛΛΟΣ.

εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον.

ΤΛΛΟΣ.

1220 Ἰόλην ἔλεξας, *) ὥστ' ἐπεικάζειν ἐμέ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔγνων. τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκῆπτω, τέκνον.
ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
βούλει, πατρώων ὀρκίων μεμνημένος,
πρόσθου δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσης πατρί·

1225 μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ·
ἀλλ' αὐτὸς, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
πιθοῦ. τὸ γάρ τοι μέγαλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
σμικροῖς ἀπιστεῖν, τὴν πάρος ξυγχεῖ χάριν.

ΤΛΛΟΣ.

1230 οἳ μοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι, κακόν·
τὸ δ' αἰδ' ὀρᾶν φρονοῦντα, τίς ποτ' ἂν φέροι;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὥς ἐργασείων οὐδὲν ὦν λέγω, θροεῖς.

ΤΛΛΟΣ.

τίς γάρ ποθ', ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
μεταίτιος, σοὶ τ' αὖθις, ὥς ἔχεις, ἔχειν,
1235 τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ,
ἔλοιτο; κρεῖσσον καμέ γ', ὦ πάτερ, θανεῖν,
ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναλεῖν ὁμοῦ.

*) ὥς γ' ἐπείκ. etc.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

86) ἀνὴρ ὅδ' ὥς ἔοικεν οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
 Φθίνοντι μοῖραν· ἀλλὰ τοι θεῶν ἄρα
 1240 μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

ΤΛΛΟΣ.

οἱ μοι. τάχ', ὥς ἔοικας, ὥς νοσεῖς Φράσεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

σὺ γάρ μ' ἀπευνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.

ΤΛΛΟΣ.

δείλαιος, ὥς ἐς πολλὰ τὰ πορεῖν ἔχω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.

ΤΛΛΟΣ.

1245 ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ δυσσέβεια, τοῦ μὲν εἰ τέρψεις κέαρ.

ΤΛΛΟΣ.

πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίῳ τάδε;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔγωγε, τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.

ΤΛΛΟΣ.

τοιγὰρ ποιήσω, κούκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
 1250 θεοῖσι δεικνύς ἔργον. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 κακὸς Φανείην, σοὶ γε πιστεύσας, πάτερ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καλῶς τελευτᾷς, καὶ πὶ τοῖσδε τὴν χάριν
 ταχεῖαν, ὧ παῖ, πρόσθε· ὥς, πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἴστρον, ἐς πυρὰν με θῆς.
 1255 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε· παῦλά τοι κακῶν
 αὕτη, τελευτὴ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη.

86) ἀνὴρ ὅδ', ὥς ἔοικεν, οὐ νεμεῖ γ' ἐμοὶ
 φθίνοντι μοῖραν· etc.

ΥΛΛΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
ἐπεὶ κελεύεις καὶ ξαναγκάζεις, πάτερ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1260 ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι
νόσον, ᾧ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος
λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ',
ἀνάπαυε βοήν, ⁸⁷⁾ ὥς ἐπίχαρτον
τελέως ἀεκούσιον ἔργον.

ΥΛΛΟΣ.

1265 αἶρετ', ὀπαδοὶ, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
τούτων θέμενοι ξυγγνωμοσύνην,
μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων·
οἱ φύσαντες, καὶ κληζόμενοι
πατέρες, τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθῃ.
1270 τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ·
τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ', οἴκτρα μὲν ἡμῖν,
αἰσχροὶ δ' ἐκείνοις,
χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων,
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.

ΧΟΡΟΣ.

1275 λείπου μηδὲ σὺ, παρθέν', ἐπ' οἴκων,
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
⁸⁸⁾ πολλὰ δὲ πῆματα καινοπαθῆ· καὶ
οὐδὲν τούτων, ὅ τι μὴ Ζεὺς.

87) — — ὥς ἐπίχαρτον
τελέως ἀεκούσιον ἔργον.

88) πολλὰ δὲ πῆματα καινοπαθῆ· κοῦ-
δεὶς πράκτωρ τῶνδ' ὅτι μὴ Ζεὺς.

Berichtigungen.

Seite 12	Zeile 1 v. u.	lies	Θορύβω	st.	Θορύβω
— 13	— 10	—	— ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ	st.	ΦΙΛΟΚΤΗΤ.
— 36	— 2	—	— ἴν'	—	ἴν'
— 40	Verss. 804. 5.	—	φῆς u. φῆς . . .	—	φῆς
— 41	Zeile 1 v. u.	—	— ὀρῶ.	—	ὀρῶ
— 66	Vers. 1283.	—	— κᾶτα	—	κᾶτα
— 67	— 1317.	—	— ἔστ'	—	ἔστ
— 81	Zeile 3 v. u.	—	— ἀπάταις	—	ἀπαταῖς
— 86	Vers. 217.	—	— ὑπερεκλήσω . . .	—	ὑπερ.
— 89	— 298.	—	— τίσουσά γ' . . .	—	τισοῦσ.
— 106	— 700.	—	— ἄρματηλατ. . . .	—	ἄρματ.
— 114	— 873.	—	— ὦν	—	ων
— 116	— 915.	—	— τὰπιτίμια	—	ταπιτ.
— 118	— 973.	—	— οὐχ	—	οὐχ
— 119	— 989.	—	— αἰσχροὺν	—	αἰσχροῶν
— 126	— 1120.	—	— τεῦχος, ἐς	—	τεῦχος ἐς
— 144	— 1447.	—	— μάλιστα	—	μάλιστά
— 164	— 275.	—	— ἀπάντων	—	ἀπάντ.

Einige andere Kleinigkeiten, die in manchem Exemplare vorkommen mögen, (z. B. einem mangelnden *spiritus* — *asper* oder *lenis*, oder ein nicht ausgedrucktes Accentzeichen u. d. gl.) wird der geneigte Leser leicht selbst verbessern.

Sophocles,

Sophokleus tragōdiai

Bd.: 1,1

Sulzbach 1815

Bibl.Mont. 331-1,1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10712121-9